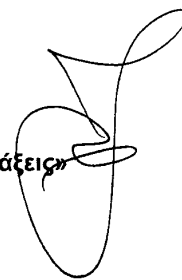

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις»

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρούνται, καταρχάς, μεταρρυθμίσεις και βελτιώσεις στο ποινικό και σωφρονιστικό δίκαιο. Στατιστικά στοιχεία και επιστημονικές μελέτες επιβεβαιώνουν αυτό που αποτελεί κοινό τόπο στις καθημερινές αναπαραστάσεις του εγκλήματος, ότι δηλαδή τα τελευταία χρόνια η εγκληματικότητα στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται όχι μόνο από ποσοτική αύξηση αλλά κυρίως από ποιοτική μεταβολή, συνιστάμενη στη διάπραξη εγκλημάτων που χαρακτηρίζονται από εγγενή βιαιότητα ή/και διάχυτη επικινδυνότητα που απειλεί ευθέως τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Η τάση αυτή έχει καταγραφεί με σαφήνεια τα τελευταία χρόνια τόσο σε επίπεδο ουσιαστικού ποινικού δικαίου –μέσω της τυποποίησης νέων εγκλημάτων ή θεσμοθέτησης επιβαρυντικών περιστάσεων σε ήδη υπάρχοντα, της αυστηροποίησης των επαπειλούμενων ποινών, κ.λπ.– όσο και σε επίπεδο δικαστηριακής πρακτικής –μέσω της αύξησης των προσωρινών κρατήσεων, των ποινών που επιβάλλονται, κ.λπ. Η παραπάνω κατάσταση δεν μπορεί παρά να επηρεάζει ευθέως και να αντανακλά τόσο στον αριθμό του έγκλειστου πληθυσμού όσο και στα ποιοτικά του χαρακτηριστικά. Οι επιδρομικές επιθέσεις που έλαβαν χώρα κατά διαφορετικών καταστημάτων κράτησης προκειμένου να αποδράσουν κρατούμενοι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια διακρίνονται από ένα κοινό χαρακτηριστικό: τη μεταχείριση οποιουδήποτε μέσου και δη την ασύμμετρη χρήση πολυβόλων όπλων προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της απόδρασης, χωρίς μάλιστα την παραμικρή συναίσθηση του βαθμού της διακινδύνευσης ή/και βλάβης που συνεπάγεται μια τέτοια δράση για τα έννομα αγαθά της σωματικής ακεραιότητας και της ζωής του συνόλου των εμπλεκομένων. Ταυτόχρονα τα περιστατικά αυτά έφεραν στο φως –για ακόμα μια φορά είναι η αλήθεια– τις σοβαρές ελλείψεις του σωφρονιστικού συστήματος, καθιστώντας επιτακτική την ανάγκη προώθησης δομικών αλλαγών μέσω της υιοθέτησης αποτελεσματικών μέτρων αφενός για τη διασφάλιση της ζωής και σωματικής ακεραιότητας των κρατουμένων και του σωφρονιστικού προσωπικού και αφετέρου για την προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Το παρόν σχέδιο νόμου εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο, αποτελώντας τη λογική συνέχεια προηγούμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας, με την οποία θεσπίστηκε ο Γ΄ τύπος καταστημάτων κράτησης (άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 3772/2009, ΦΕΚ Α 112/10-7-2009), καθώς έρχεται να ρυθμίσει θέματα που άπτονται του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας του.

Με τις ρυθμίσεις του πρώτου κεφαλαίου του παρόντος νόμου θεσμοθετείται ουσιαστικά ένα αυστηρότερο καθεστώς μεταχείρισης κρατουμένων που κρίνονται ως ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την ασφάλεια και τάξη στα καταστήματα άλλου τύπου (Α και Β), καθώς και για την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη, χωρίς ωστόσο να γίνεται η παραμικρή υποχώρηση σε επίπεδο τυπικής και ουσιαστικής νομιμότητας, όπως τουλάχιστον αυτή προκύπτει από τη συνδυαστική ερμηνεία εθνικών και διεθνών κανόνων, νομολογιακών αρχών, καλών πρακτικών, ελάχιστων προτύπων (στάνταρτ), κ.λπ. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι, κατά τη σύνταξη των ρυθμίσεων, πέρα από το Σύνταγμα και τους νόμους, λήφθηκαν υπόψη ανάλογες ρυθμίσεις που ισχύουν εδώ και χρόνια σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ενώ εξετάστηκε ενδελεχώς η σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

(ιδίως άρθρα 3, 6 παρ. 1, 8 ΕΣΔΑ), η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Υπ' αυτό το πρίσμα, οι τροποποιήσεις και νέες προσθήκες, που επέρχονται στον ισχύοντα Σωφρονιστικό Κώδικα (Ν. 2776/1999, ΦΕΚ 291/24-12-1999) υπηρετούν τόσο την αρχή της νομιμότητας όσο και εκείνη της αναλογικότητας, η οποία επιτάσσει το υιοθετούμενο μέτρο και ο επιδιωκόμενος σκοπός τελούν σε σχέση αναγκαιότητας και αναλογίας.

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Κεφάλαιο Α'

Τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα, Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού αναβαθμίζεται η σύνθεση της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών(ΚΕΜ) με τη συμμετοχή σε αυτή εισαγγελικού λειτουργού και συγκεκριμένα Εισαγγελέα Εφετών. Προβλέπεται, επίσης, με τη δεύτερη παράγραφο ότι η μεταγωγή από και προς τις φυλακές Γ' τύπου εξαιρείται από τις αρμοδιότητές της ΚΕΜ. Τέλος, με την τρίτη παράγραφο προβλέπεται ότι κατά της απόρριψης αιτήματος μεταγωγής κρατουμένου προβλέπεται προσφυγή στο οικείο δικαστήριο εκτέλεσης ποινών. Στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ορίζονται οι υπόδικοι ή κατάδικοι που κρατούνται σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου και συγκεκριμένα όσοι έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για τα εγκλήματα των άρθρων 134 ,135,135 Α, 138, 187 Α, 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α', εγκλήματα δηλαδή ιδιαίτερης ηθικής απαξίας και βαρύτητας, καθώς και κρατούμενοι που κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη καθώς και για την τάξη και την ασφάλεια στα καταστήματα κράτησης Α' ή Β' τύπου, εφόσον αυτοί έχουν καταδικαστεί σε ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης τουλάχιστον 10 ετών ή κατηγορούνται για εγκλήματα που επισύρουν τις ίδιες ποινές ή έχουν τελέσει τα αναφερόμενα στο άρθρο αυτό πειθαρχικά παραπτώματα. Με τις παραγράφους 5, 8 και 10 έως 16 προσδιορίζονται τα δικαιώματα των κρατουμένων που περιορίζονται συνεπεία της τοποθέτησής τους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου. Οι επιπλέον αυτοί περιορισμοί είναι απόρροια ακριβώς της υπαγωγής στο ειδικό καθεστώς μεταχείρισης –εξαντλώντας ταυτόχρονα το περιεχόμενό του– και δικαιολογούνται από την ιδιαίτερη επικινδυνότητα των κρατουμένων, υπακούοντας πάντως στον αναγκαίο βαθμό αναλογικότητας που πρέπει να συνδέει το μέσο με το σκοπό. Έτσι είναι προφανές ότι τα σχετικά δικαιώματα δεν εξαλείφονται αλλά απλώς περιορίζονται στο πλαίσιο εφαρμογής της γενικής αρχής ότι τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης αυτής της κατηγορίας τελούν υπό τον έλεγχο του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού και δεν αποκλείεται να επηρεάζουν επί το αυστηρότερο τον τρόπο διαβίωσης μέσα σε αυτά. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι οι επισκέψεις, η τηλεφωνική, τηλεγραφική και επιστολική επικοινωνία είναι δυνατόν να περιορίζονται ακόμη περισσότερο από τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος, ο θεσμός των αδειών και της

ημιελεύθερης διαβίωσης δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, ενώ η μεταγωγή επιτρέπεται μόνο για οικονομικούς λόγους και δη για να εμφανιστεί ο κατηγορούμενος σε δικαστήριο για την εκδίκαση κακουργήματος, καθώς και για λόγους υγείας. Με την παράγραφο 6 προβλέπεται η φύλαξη κρατουμένων, που μεταγονται για οικονομικούς λόγους, σε κατάλληλο χώρο αστυνομικού καταστήματος, με διάταξη εισαγγελικού λειτουργού, εφόσον συντρέχουν λόγοι δημόσιας τάξης και ασφάλειας της χώρας. Με την παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου ρυθμίζεται η διάκριση των καταστημάτων κράτησης της χώρας σε Α', Β' και Γ' τύπου, καθώς και οι κατηγορίες των κρατουμένων στα καταστήματα αυτά. Ειδικότερα, στα καταστήματα Γ' τύπου κρατούνται αποκλειστικά κατάδικοι ή υπόδικοι, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 2 του παρόντος. Περαιτέρω ρυθμίζεται το αρμόδιο δικαστικό όργανο, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις μεταγωγής των κρατουμένων στα καταστήματα κράτησης, καθώς και η διάρκεια παραμονής τους σε αυτά.

Η ορθολογική και νόμιμη εφαρμογή του διπλού αυτού κριτηρίου διασφαλίζεται μέσω της αναγωγής της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών (ΚΕΜ) στο καθ' ύλην αρμόδιο όργανο για τη λήψη της σχετικής απόφασης. Σε απόλυτο σεβασμό του δικαιώματος πρόσβασης σε δικαστήριο, η ως άνω απόφαση υπόκειται στο ένδικο μέσο της έφεσης, η οποία μάλιστα εξετάζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση που αυτή ευδοκιμήσει προβλέπεται ότι δεν είναι δυνατή η έκδοση νέας απόφασης, χωρίς την επίκληση νέων στοιχείων που δεν έχουν συνεκτιμηθεί από το επιληφθέν δικαστήριο. Η παραπάνω διαδικασία δικαστικού ελέγχου εφαρμόζεται τόσο στην αρχική απόφαση όσο και σε ενδεχόμενες νέες αποφάσεις που παρατείνουν την κράτηση κάποιου σε κατάσταση Γ' τύπου.

Άρθρο 2

Με το άρθρο 2 προβλέπεται η σύσταση « Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος κράτησης τύπου Γ' » που υπάγεται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και οι αρμοδιότητές της. Παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη για την έκδοση απόφασης σχετικά με την κατάρτιση κανονισμού ασφαλείας της Υπηρεσίας αυτής.

Άρθρο 3

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η χορήγηση της απόλυσης καταδίκων υπό όρο στις περιπτώσεις των ιδιαίτερης βαρύτητας και ηθικής απαξίας εγκλημάτων των άρθρων 187 Α και 299 Ποινικού Κώδικα (187 Ποινικού Κώδικα :εγκληματική οργάνωση), εφόσον οι συγκεκριμένοι κατάδικοι έχουν παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα είκοσι ετών.

Άρθρο 4

Με την παράγραφο 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 110 Α Ποινικού Κώδικα και ορίζεται ότι η απόλυση υπό όρο σημειώνεται στο ποινικό μητρώο και επεκτείνεται σε όλες τις συντρέχουσες στην έκταση ποινές.

Τη ρύθμιση της παραγράφου 2 επιβάλλουν λόγοι επιείκειας και ορθής και αποτελεσματικής λειτουργίας του θεσμού της υπό όρων απόλυσης. Προβλέπεται δε με αυτή η μη ανάκληση της υπό όρων απόλυσης

καταδίκου σε περίπτωση καταδίκης του κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας του για πράξη που τελέστηκε πριν την έναρξη της έκτισης της ποινής για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση με όρο.

Άρθρο 5

Όπως είναι γνωστό, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση εγκλημάτων με ιδιαίτερη κοινωνική απαξία, όπως είναι η παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και η συγκρότηση εγκληματικών ή τρομοκρατικών οργανώσεων προβλέπονται μέτρα επιείκειας για εκείνον, ο οποίος, έχοντας οποιαδήποτε συμμετοχή, διευκολύνει την πρόληψη της διάπραξης σχεδιαζόμενου εγκλήματος ή συμβάλλει ουσιαστικά στην εξάρθρωσή των εγκληματικών οργανώσεων (άρθρα 187 Β Π.Κ., 27 ν. 4139/2013). Τα μέτρα αυτά συνίστανται στην απαλλαγή από την ποινή, την αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης και την ελαττωμένη ποινή και η αποτελεσματικότητά τους για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος έχει αναγνωρισθεί διεθνώς. Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος προβλέπει ότι *«Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος πρέπει να εξετάσει τη δυνατότητα[...] παροχής ασυλίας από τη δίωξη στο πρόσωπο που παρέχει ουσιαστική συνεργασία στην έρευνα ή τη δίωξη ενός αδικήματος που καλύπτεται από αυτή τη Σύμβαση»* (άρθρο 26 παρ. 3). Όμοιες προβλέψεις έχουν περιληφθεί στο Εγχειρίδιο του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα σχετικά με τους Τρόπους Αντιμετώπισης της Τρομοκρατίας από την Ποινική Δικαιοσύνη, όπου αναφέρεται ότι εξαιτίας της σπουδαιότητας της 'μαρτυρίας των συνεργών' σε υποθέσεις τρομοκρατίας, η διαπραγμάτευση επί του ύψους και του είδους της ποινής με αντιστάθμισμα την ομολογία (plea bargaining), οι προσφορές ασυλίας και η επιείκεια στην επιμέτρηση της ποινής διαδραματίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στη συλλογή αποδεικτικού υλικού και την επιτυχή δίωξη αυτών των εγκλημάτων.

Παρόμοια ρύθμιση προβλέπεται στο άρθρο 187 Β Ποινικού Κώδικα, όσον αφορά υπαίτιους των πράξεων της συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης ή της συμμετοχής σε αυτήν, που συνεργάζονται με τις αρχές. Ωστόσο, οι κείμενες διατάξεις δεν καλύπτουν τους υπαίτιους διάπραξης άλλων κοινών αδικημάτων που έχουν καταδικαστεί αλλά προσφέρονται να συμβάλουν με τη συνεργασία τους στην εξάρθρωση τρομοκρατικών οργανώσεων και τη σύλληψη φυγόποινων και φυγόδικων τρομοκρατών. Η πρόβλεψη αυτή καθίσταται αναγκαία, διότι οι τρομοκρατικές οργανώσεις, λόγω της σύλληψης και παραπομπής των μελών τους στη Δικαιοσύνη αναζητούν για τη συνέχισή της ως εκτελεστικούς βραχίονες εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου τόσο εντός των φυλακών όσο και εκτός, οι οποίοι παρέχουν τις 'υπηρεσίες' τους επιδιώκοντας το κέρδος. Ως εκ τούτου, καθίσταται πρόδηλη από πλευράς δημοσίου συμφέροντος η αναγκαιότητα πρόβλεψης μέτρων επιείκειας για τους υπαίτιους εγκληματικών πράξεων του κοινού ποινικού δικαίου που συμβάλλουν στην εξάρθρωση τρομοκρατικής οργάνωσης ή στην πρόληψη της διάπραξης σχεδιαζόμενης τρομοκρατικής πράξης ή στην ανακάλυψη και σύλληψη φυγόποινων και φυγόδικων τρομοκρατών.

Άρθρα 6- 8- 9 και 10

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν σε δίκες που λόγω του αντικειμένου τους ή του μεγάλου αριθμού των κατηγορουμένων ή μαρτύρων αναμένεται να έχουν μακρά διάρκεια. Αυτή επιμηκύνεται συχνά πολύ περισσότερο και από τη συνήθη πλέον πρακτική των συνηγόρων των κατηγορουμένων ή των πολιτικών εναγόντων(63 ΚΠΔ) που, ενώ συμμετέχουν σε τέτοιες δίκες, προκαλούν προσκόμματα στην

εξέλιξή τους, επικαλούμενοι αδυναμία συμμετοχής τους σε ορισμένες συνεδριάσεις λόγω άλλων επαγγελματικών υποχρεώσεών τους. Με τις εν λόγω ρυθμίσεις αφ' ενός μεν ανατίθεται στην κρίση του δικαστηρίου να εκτιμήσει αν δίκη που αφορά σε κακούργημα επίκειται να έχει μακρά διάρκεια και αφ' ετέρου σε μία τέτοια περίπτωση αντιμετωπίζεται η ανωτέρω πρακτική ώστε να αποφεύγονται περαιτέρω καθυστερήσεις στην εξέλιξη της ποινικής διαδικασίας που προκαλούν ζητήματα σχετικά με την παραγραφή αξιολογίων πράξεων ή τα ανώτατα όρια της προσωρινής κράτησης. Με τη ρύθμιση του άρθρου 8 αντιμετωπίζεται η παρέλκυση της δίκης με τη σωρευτική αποχώρηση του κατηγορουμένου και του συνηγόρου του απ' αυτή. Τούτο γίνεται πλέον επιτακτικό σε υποθέσεις που διαρκούν επί μακρόν λόγω της σοβαρότητας του αντικείμενου της ποινικής υπόθεσης ή του μεγάλου αριθμού των μαρτύρων και κατηγορουμένων ιδίως δε όταν επίκειται συμπλήρωση των ανωτάτων ορίων προσωρινής κράτησης ή του χρόνου παραγραφής των εγκλημάτων. Στις περιπτώσεις αυτές η υφισταμένη με την ισχύουσα διάταξη υποχρέωση του προέδρου του δικαστηρίου σε δίκες για κακούργημα να διορίζει πάντοτε συνήγορο στον κατηγορούμενο που αποχώρησε, για να παρίσταται αντί γι' αυτόν στη δίκη, αν αποχώρησε και ο συνήγορος που είχε αρχικά διορισθεί, προκαλεί ευχέρεια παρελκυστικής τακτικής στον κατηγορούμενο. Και αυτό γιατί η ανάθεση της υπεράσπισής του σε άλλο συνήγορο θα συνεπάγεται σημαντικές καθυστερήσεις της δίκης, επειδή θα απαιτείται επαρκής χρόνος – ιδίως στις σοβαρές υποθέσεις – ώστε ο νέος συνήγορος που διορίζεται να μελετήσει την υπόθεση και να λάβει γνώση των μέχρι το διορισμό του εκτεθέντων στο ακροατήριο. Με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 9 σκοπείται η διευκόλυνση της αποδεικτικής διαδικασίας και η συνακόλουθη επιτάχυνση αυτής. Τέλος, σε δίκες ιδίως με μεγάλο όγκο αναγνωστέων εγγράφων με την – κατόπιν αίτησης των διαδίκων – εξαντλητική ανάγνωσή τους και μάλιστα στο σύνολό τους, όπου εμπεριέχονται και πολλά σημεία ή περικοπές αυτών αδιάφορες για το αποδεικτέο ζήτημα της εκάστοτε ποινικής υπόθεσης, προκαλούνται συστημικές καθυστερήσεις και μεγάλη αλλά και άσκοπη χρονοτριβή στην πρόοδο της ποινικής διαδικασίας. Με την προτεινόμενη διάταξη ο πρόεδρος του δικαστηρίου θα επιλέγει προς ανάγνωση μόνον τα ουσιώδη και κρίσιμα μέρη των αναγνωστέων εγγράφων, δηλαδή εκείνα μόνον τα οποία σχετίζονται με το εκάστοτε διερευνώμενο ζήτημα στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου. Παρέχεται παράλληλα και το δικαίωμα στον εισαγγελέα και στους διαδίκους να προτείνουν στον πρόεδρο του δικαστηρίου, ο οποίος και θα κρίνει σχετικά, την ανάγνωση και άλλων τυχόν προσθέτων κρίσιμων κατ' αυτούς περικοπών των αναγνωστέων εγγράφων, πέραν αυτών που αρχικά επέλεξε ο ίδιος προς ανάγνωση. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται δραστικά μεγάλες καθυστερήσεις της δίκης ιδίως όταν παρελκυστικά οι διάδικοι ζητούν ολόκληρη την ανάγνωση μεγάλου όγκου εγγράφων και ως προς τα μέρη τους που είναι αδιάφορα για την αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο.

Άρθρο 7

Όπως είναι γνωστό με τις διατάξεις του ν.3783/2009 τροποποιήθηκε το άρθρο 200 Α ΚΠΔ και η εθνική νομοθεσία εναρμονίστηκε με την απόφαση 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, με την οποία αναβαθμίζεται η κρατική συνεργασία στην καταπολέμηση ιδίως της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό προβλέφθηκε η δημιουργία ειδικού αρχείου γενετικών τύπων D.N.A. στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και διευρύνθηκαν τα εγκλήματα για τα οποία επιτρέπεται η ανάλυση

του D.N.A., με την προσθήκη σε αυτά όλων των κακουργημάτων καθώς και των πλημμελημάτων που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. Η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 200Α Κ.Π.Δ., κατά το μέρος που προβλέπει την άμεση καταστροφή των γενετικών αποτυπώματων προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η τέλεση εγκλήματος, σε περίπτωση που η σύγκρισή τους, με τα γενετικά αποτυπώματα του βιολογικού υλικού που συλλέχθηκε στο πλαίσιο της διερεύνησης του εγκλήματος αποβεί αρνητική, αποστερεί τη δυνατότητα των διωκτικών αρχών να συγκρίνουν τα γενετικά αποτυπώματα του υπόπτου με «ορφανά» - αταυτοποίητα όμοια που τηρούνται στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της Δ.Ε.Ε. και κατ' αυτόν τον τρόπο να διαπιστωθεί και να βεβαιωθεί η σύνδεση του υπόπτου και με άλλες αξιόποινες πράξεις που δεν έχουν εξιχνιασθεί. Η προτεινόμενη ρύθμιση για το χρονικό διάστημα που θα τηρούνται τα γενετικά αποτυπώματα του υπόπτου στο εθνικό ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων (μέχρι την αθώωσή του ή, σε περίπτωση καταδίκης του, μέχρι το θάνατό του) παρέχει περαιτέρω τη δυνατότητα σύγκρισής τους με τα γενετικά αποτυπώματα που ενδέχεται να προκύψουν από μελλοντικά εγκλήματα και ως εκ τούτου θα συμβάλλει καθοριστικά αφενός μεν στην εξιχνίαση των εγκλημάτων αυτών και στην απονομή της δικαιοσύνης, αφετέρου δε στη μείωση της εγκληματικότητας. Σημειώνεται τέλος ότι ανάλογες ρυθμίσεις ισχύουν και στις νομοθεσίες πολλών κρατών μελών της Ε.Ε. (Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο κ.λπ.) σχετικά με τα κριτήρια προσθήκης, διατήρησης και αφαίρεσης γενετικών αποτυπώματων στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων που τηρούν, όπως προκύπτει από σχετική έρευνα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Εγκληματολογικών Ινστιτούτων (ENFSI, 2009). Αναφορικά με την προδηλών ανθρωπιστικού χαρακτήρα ρύθμιση με την παράγραφο 3 της μη επιβολής του επαχθέστερου μέτρου της προσωρινής κράτησης σε κατηγορούμενους που πάσχουν από βαριά νοσήματα, των οποίων το ποσοστό αναπηρίας είναι ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, σκοπεύεται η προστασία της αξιοπρέπειας των υποδίκων, δια της αποφυγής της επιδείνωσης της υγείας τους και αποτροπής κινδύνου ζωής. Η διαπίστωση της αναπηρίας των εν λόγω προσώπων γίνεται από αρμόδια υγειονομική επιτροπή, η οποία παρέχει εχέγγυα ασφαλούς και ακριβούς κρίσεως. Τέλος, η ρύθμιση της παραγράφου 4 έχει την έννοια ότι, επειδή για την επιβολή περιοριστικών όρων ή προσωρινής κράτησης στον κατηγορούμενο συναποφασίζουν δικαστικό όργανο είναι και ο εισαγγελέας, υποχρεούται ο τελευταίος, πριν εκφράσει τη γνώμη του προς τον ανακριτή, να ακούσει τον κατηγορούμενο και το συνήγορό του.

Άρθρο 11

Με δεδομένα ότι: α) δικαίωμα ασκήσεως αιτήσεως αναίρεσεως κατά των εκκλητών αποφάσεων των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων έχει κατά την ειδική διάταξη του άρθρου 505 παρ. 2 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μόνον ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μέσα σε προθεσμία ενός μηνός και β) η προθεσμία αυτή αρχίζει κατά την επικρατούσα στη νομολογία άποψη από τη δημοσίευση της εκκλητής απόφασης (βλ. ΑΠ 1080/2013), επιβάλλεται η έναρξη και αυτής της προθεσμίας να εναρμονισθεί με την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο της υπό τροποποίηση τρίτης παραγράφου του άρθρου 473 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Συνακόλουθα αφού κατά τη γενική αυτή διάταξη η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που θα καταχωρισθεί η τελεσίδικη απόφαση στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου, για την ταυτότητα του νομικού λόγου και τη δυνατότητα

του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να εξετάζει αν συντρέχουν οι κατά νόμο λόγοι αναιρέσεως και να προλαμβάνει τη μηνιαία προθεσμία για άσκηση αναιρέσεως από αυτόν κατά των εκκλητών αποφάσεων των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, πρέπει και σ' αυτή την περίπτωση η ανωτέρω προθεσμία να αρχίζει από την καταχώριση της εκκλητής απόφασης του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου στο ανωτέρω ειδικό βιβλίο. Την καταχώριση αυτή θα μπορεί να ζητεί για τους παραπάνω λόγους ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Με την προτεινόμενη διάταξη επέρχεται η εναρμόνιση των ανωτέρω προθεσμιών και καθίσταται περισσότερο υλοποιήσιμο το δικαίωμα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκεί αναίρεση κατά των εκκλητών αποφάσεων των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων.

Άρθρο 12

Η εν λόγω ρύθμιση αποβλέπει στην αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης με την απόλυση κρατουμένων με διάταξη του οικείου εισαγγελέα πλημμελειοδικών υπό τον όρο της ανάκλησης χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 επ. του Ποινικού Κώδικα, εφόσον εκτίουν ποινή κάθειρξης που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη και έχουν από αυτήν εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δεύτερο. Από τη ρύθμιση αυτή εξαιρούνται όσοι έχουν καταδικαστεί για τα κακουργήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, λόγω της ιδιαίτερης ηθικής τους απαξίας και βαρύτητας. Στους απολυόμενους με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών μπορεί να τεθούν και οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 4. Σε περίπτωση που ο απολυθείς καταδικαστεί εντός 5 ετών από την αποφυλάκισή του αμετάκλητα σε νέα εκ δόλου αξιόποινη πράξη, τότε αυτός εκτίει αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία είχε απολυθεί. Περαιτέρω με τις ως άνω διατάξεις ρυθμίζονται ζητήματα διαδικασίας της απόλυσης και εφαρμογής αυτών.

Άρθρο 13

Με το άρθρο αυτό επεκτείνεται η εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 19 του ν. 4242/2014 και στους καταδίκους που πληρούν τις προβλεπόμενες σε αυτό προϋποθέσεις.

Άρθρο 14

Με την προτεινόμενη ρύθμιση διευκολύνεται η προμήθεια των σχετικών συσκευών και συστημάτων, λόγω του κατεπείγοντος χαρακτήρα αυτής.

Άρθρο 15

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επανακαθορίζονται τα καθήκοντα της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και ο εξοπλισμός των υπαλλήλων που στελεχώνουν αυτή, ενόψει της ίδρυσης της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ', του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Άρθρο 16

Με την παρούσα ρύθμιση προστίθενται στους Υπουργούς, οι οποίοι είναι αρμόδιοι για την έκδοση της Κ.Υ.Α, με την οποία καθορίζονται οι τίτλοι επαγγελματικής κατάρτισης που απαιτούνται για την έκδοση

αδειών εργασίας σε ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, και οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 17

Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα κατάληψης των θέσεων των διευθυντών καταστημάτων κράτησης από συνταξιούχους δικαστές και εισαγγελείς από το βαθμό του Εφέτη – Αντιεισαγγελέα Εφετών και άνω, καθώς και συνταξιούχων αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 18

Με το παρόν άρθρο καθορίζεται το δικαστικό όργανο, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία μεταγωγής σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου των καταδίκων, που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εκτίουν ποινή για τα εγκλήματα α) των άρθρων 134, 135, 135^α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' ΠΚ, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 ΠΚ (εγκληματική οργάνωση).

Άρθρο 19

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζεται η τύχη των αιτήσεων μεταγωγής που εκκρεμούν προς εξέταση στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Κεφάλαιο Β'

Τροποποίηση του π.δ. 18/1989

Άρθρο 20

Με το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4055/2012 θεσπίστηκε ρύθμιση σύμφωνα την οποία, προτού απορριφθούν κατά την εν συμβουλίω διαδικασία ένδικα βοηθήματα και μέσα ως προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα, θα πρέπει να καλείται ο υπογράφων δικηγόρος να προσκομίσει μέσα σε τακτή προθεσμία στοιχεία νομιμοποίησης και παράβολο, ώστε αυτά να απορρίπτονται μετά ταύτα. Η πράξη έδειξε ότι η διαδικασία αυτή, που επιβαρύνει χωρίς λόγο τους διαδίκους και το Δικαστήριο, είναι τελείως περιττή και πρέπει να καταργηθεί. Προτείνεται, επομένως, αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 34 Α, με κατάργηση της εισαχθείσης με τον ν. 4055/2012 διάταξης που μόλις περιγράφηκε, καθώς και με επαναδιατύπωση της ρύθμισης σχετικά με τη δυνατότητα παραπομπής των υποθέσεων που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως στο Σ.τ.Ε., στο αρμόδιο τακτικό διοικητικό δικαστήριο, με πράξη του Προέδρου του σχηματισμού. Επίσης, προτείνεται οι προδήλως αβάσιμες ή απαράδεκτες αιτήσεις δικαστικής προστασίας να είναι δυνατόν να απορρίπτονται και από μονομελή σύνθεση, με σκοπό την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης στις ακυρωτικές διαφορές.

Άρθρο 21

Για λόγους ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης προβλέπεται με την προτεινόμενη ρύθμιση η αποδοχή προδήλως βάσιμων ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, να μπορεί να γίνεται και από μονομελή σύνθεση.

Άρθρο 22

Μετά την πρόσφατη επιβολή παραβόλου για την άσκηση ασφαλιστικών μέτρων επί δημοσίων συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3886/2010 (που κρίθηκε ότι δεν συνιστά δυσανάλογο περιορισμό του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, (βλ. Σ.τ.Ε. 738/2012 επί ΑΜ), θεωρείται σκόπιμο η υποχρέωση καταβολής παραβόλου, υπολογιζόμενου με παρόμοιο τρόπο, να επεκταθεί σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις για λόγους ενιαίας και ίσης αντιμετώπισης.

Άρθρο 23

Θεμελιώδης αρχή που διέπει τη διοικητική δράση είναι αυτή της νομιμότητας, συναγόμενη από σειρά επιμέρους συνταγματικών διατάξεων. Η εν λόγω αρχή δεν επιβάλλει μόνον την υπαγωγή της διοικητικής δραστηριότητας στο σύνολο των εκάστοτε ισχυόντων κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, αλλά και τον δικαστικό έλεγχο της τήρησής της. Όπως δε παγίως γίνεται δεκτό, προς αποκατάσταση της νομιμότητας που προσβλήθηκε με την έκδοση παράνομης διοικητικής πράξης επιβάλλεται η αναδρομή των αποτελεσμάτων της ακυρωτικής απόφασης στον χρόνο έκδοσης της διοικητικής πράξης που προσβλήθηκε με αίτηση ακυρώσεως ή προσφυγή.

Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, έχουν αναδειχθεί, και ευρίσκουν όλο και μεγαλύτερο πεδίο εφαρμογής, και άλλες αρχές, τόσο σε εθνικό όσο και σε υπερεθνικό επίπεδο, στις οποίες αναγνωρίζεται, επίσης, συνταγματική ή, πάντως, υπερνομοθετική τυπική ισχύς. Τέτοιες είναι η αρχή της προστασίας της εμπιστοσύνης του πολίτη/διοικουμένου, η προστασία των διοικητικών καταστάσεων που έχουν καλόπιστα δημιουργηθεί, όπως και αυτή της ασφάλειας δικαίου (βλ. ενδεικτικώς Σ.τ.Ε. 2035/2011 Ολομ.). Και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναγνωρίζει ως αρχές που διατρέχουν την ΕΣΔΑ, μεταξύ άλλων, τόσο τη γενική αρχή της ασφάλειας του δικαίου (Baranowski κατά Πολωνίας, 28-3-2000), όσο και αυτή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης (Adamsons κατά Λετονίας, 24-6-2008).

Εξ άλλου, η σύγχρονη διοικητική πραγματικότητα επιβάλλει ειδικά στον ακυρωτικό δικαστή να υπερβεί το παραδοσιακό δίπολο, απόρριψη της αίτησης ή αποδοχή και ακύρωση, έτσι ώστε η λειτουργία και ο θεσμικός ρόλος του να προσαρμοστούν στις ανάγκες της σύγχρονης, ταχύτατα εξελισσόμενης και μεταβαλλόμενης, πραγματικότητας, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να μην ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη, διαφυλάσσοντας, πάντως, σε κάθε περίπτωση τα έννομα συμφέροντα όσων προσφεύγουν ενώπιόν του.

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποτελούν προσπάθεια συγκερασμού και εξισορρόπησης των παραπάνω αρχών και αναγκών της σύγχρονης διοικητικής δράσης, έτσι ώστε η αρχή της νομιμότητας να αποκτήσει δυναμικότερο περιεχόμενο.

Με την πρώτη από τις διατάξεις αυτές, το ακυρωτικό δικαστήριο, αν κρίνει ότι η πλημμέλεια της προσβληθείσης ενώπιόν του διοικητικής πράξης, κυρίως τυπικού χαρακτήρα, είναι δυνατόν να καλυφθεί εκ των υστέρων, μπορεί να ζητήσει από τη διοίκηση να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες με

σκοπό την άρση της. Αναγκαία βέβαια προϋπόθεση είναι η κρίση εκ μέρους του δικαστηρίου ότι η πλημμέλεια δεν είναι κρίσιμη για τη διαφύλαξη των εννόμων συμφερόντων του διοικουμένου. Είναι αυτονόητο ότι ο διάδικος μπορεί με υπόμνημά του να εκθέσει τις απόψεις του για το ζήτημα. Ας σημειωθεί ότι η διάταξη αυτή απηχεί εξελισσόμενη νομολογιακή τάση (βλ. Σ.τ.Ε. 1422/2013, 4357/2011). Με την επόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα στον δικαστή, σε περίπτωση προσβολής διοικητικής πράξης, να ορίσει ότι τα αποτελέσματα της ακύρωσης δεν θα ανατρέξουν στον χρόνο έκδοσής της, αν κρίνει ότι οι πραγματικές καταστάσεις που εν τω μεταξύ, κατά τον χρόνο εφαρμογής της, έχουν δημιουργηθεί, πρέπει να προστατευτούν. Τέλος, με την τελευταία διάταξη δίνεται η δυνατότητα να μην ακυρωθεί ατομική πράξη λόγω της κατά τον παρεμπόμποντα έλεγχο κανονιστικής πράξης διαπίστωσης της παρανομίας της τελευταίας, αν η ακύρωση της ατομικής αυτής πράξης μπορεί να κλονίσει την, ιδιαίτερα σημαντική για τους πολίτες, ασφάλεια δικαίου. Σε κάθε περίπτωση, την τελική λύση δίνει ο δικαστής μετά από εκτίμηση του συνόλου των δεδομένων κάθε υπόθεσης που άγεται ενώπιόν του. Οι προτεινόμενες, δηλαδή, διατάξεις του παρέχουν απλώς μια ευχέρεια, μια δυνατότητα, και δεν υπαγορεύουν τη λήψη συγκεκριμένης απόφασης.

Η προτεινόμενη διάταξη, στο βαθμό που με αυτήν επιχειρείται η συνδυαστική λήψη υπ' όψιν των αρχών που μνημονεύτηκαν παραπάνω κατά τη δικαστική κρίση, προεκτείνει νομοθετικές και νομολογιακές λύσεις, που διατρέχουν το διοικητικό δίκαιο, όπως είναι οι σχετικές με την ανάκληση των παράνομων διοικητικών πράξεων, η οποία δεν είναι, ως γνωστόν, υποχρεωτική για τη διοίκηση μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου, ακριβώς για να προστατευθούν οι καλόπιστοι διοικούμενοι, η νομολογία σχετικά με τους αλυσιτελείς λόγους ακυρώσεως (Σ.τ.Ε. 425/2010, 859/2004, 530/2003 Ολομ.), με τη μη αυτόματη ακύρωση διοικητικής πράξης σε περίπτωση κατά την οποία δεν τηρήθηκε η αρχή της προηγούμενης ακρόασης αν ο διοικούμενος δεν εκθέσει στο δικαστήριο τους ισχυρισμούς που θα προέβαλε ενώπιον της διοικήσεως (Σ.τ.Ε. 4447/2012 Ολομ.), καθώς και η σχετική με την μη απόρριψη του ενδίκου βοηθήματος σε περίπτωση μεταστροφής της νομολογίας, έτσι ώστε να αποφεύγεται ο αφηνιδιασμός των διαδίκων (Σ.τ.Ε. 606/2008 Ολομ.).

Σημειώνεται, επίσης, ότι στοιχεία των προωθούμενων διατάξεων, που αποβλέπουν στην εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας δικαίου και εμπιστοσύνης του διοικουμένου προς το Κράτος, ανευρίσκονται τόσο στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου το ΔΕΕ έχει την αρμοδιότητα να περιορίζει κατά χρόνο τα αποτελέσματα της ακυρότητας κανονισμού (άρθρο 264 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ε.Ε., πρώην άρθρο 231), όσο και σε εθνικά δίκαια, όπως το πολύ κοντινό στο δικό μας γαλλικό (βλ. αναλυτικά Ε. Πρεβεδούρου, Ακυρωτικός έλεγχος διοικητικών πράξεων υπό το πρίσμα της ΕΣΔΑ, σε ΘΠΔΔ 2010, σελ. 858 επ.). Τέλος, επισημαίνεται ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας εν Ολομελεία και εν Συμβουλίω, με το 20/2013 πρακτικό του, εξέφρασε θετική γνώμη για την επιχειρούμενη τροποποίηση.

Άρθρο 24

Με το σύστημα ρυθμίσεων προσωρινής προστασίας του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει μετά τον ν. 3772/2009, εισάγεται ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο, επί αιτήσεως ακυρώσεως, που συνοδεύεται από αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αντίγραφα της αιτήσεως αναστολής, της αιτήσεως ακυρώσεως και της σχετικής πράξεως του Προέδρου περί ορισμού δικασίμου κοινοποιούνται, με

επιμέλεια του αιτούντος, στον τρίτο, ο οποίος δικαιούται να παρέμβει στην ακυρωτική δίκη. Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 51, όπως ισχύει, προβλέπεται ότι στερείται του δικαιώματος να ασκήσει ανακοπή εκείνος στον οποίο «με επιμέλεια του εισηγητή» κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως. Με την προτεινόμενη ρύθμιση απαλείφονται από την τελευταία διάταξη οι λέξεις «με επιμέλεια του εισηγητή» ώστε να αρθούν ερμηνευτικές αμφιβολίες και να είναι σαφές ότι στερείται του δικαιώματος ασκήσεως τριτανακοπής και εκείνος στον οποίο έχει κοινοποιηθεί η αίτηση ακυρώσεως με φροντίδα όχι μόνο του εισηγητή της υποθέσεως αλλά και του διαδίκου, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναστολής.

Κεφάλαιο Γ'

Τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Άρθρο 25

Με το άρθρο 83 του ν.4139/2013 (Α' 74), κατ' αναλογία προς τα ισχύοντα επί αγωγής του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (άρθρο 76) και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 222), θεσπίστηκε το δικαίωμα άσκησης δεύτερης προσφυγής, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα θεραπείας περιπτώσεων απόρριψης της πρώτης προσφυγής για τυπικούς λόγους. Σκοπός του νομοθέτη ήταν, εκτός άλλων, να αποτρέπεται η ιδιαίτερα δυσμενής συνέπεια που προκαλείται από την απόρριψη αυτή και να διασφαλίζεται πληρέστερα το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των διαδίκων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, για λόγους ασφάλειας δικαίου, που συναρτώνται με την οριστικότητα των διοικητικών καταστάσεων, αλλά και αποφυγής επανόδου διαδίκων, στους οποίους δόθηκε η ευκαιρία συμπλήρωσης τυπικών παραλείψεων, αποκλείεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί ως εκπρόθεσμη, καθώς και όταν ο προσφεύγων είχε κληθεί από το δικαστήριο ή τον εισηγητή δικαστή, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 28 παρ.3, 139^Α και 277 παρ.1, να καλύψει τις τυπικές παραλείψεις ή την έλλειψη παραβόλου που οδήγησαν στην απόρριψη του ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος ως απαράδεκτου.

Άρθρο 26

Η σχετική ρύθμιση επιχειρεί να απαλείψει προβλήματα στην ερμηνεία και εφαρμογή του εδαφίου, το οποίο αντικαθίσταται. Με τη ρύθμιση αυτή το εκκλητό της πρωτόδικης απόφασης προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό της διαφοράς, που άγεται ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

Άρθρο 27

Σκοπός της πρόσφατης τροποποίησης που εισήγαγε το άρθρο 27 του ν. 3900/2010 στη διατύπωση της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και της υποχρέωσης επίδοσης (επί ποινή απαραδέκτου) της προσφυγής επί φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών στην εκδούσα Αρχή, ήταν η διασφάλιση της έγκαιρης ενημέρωσης της αρμόδιας υπηρεσίας για την άσκηση της προσφυγής και η παροχή δυνατότητας στη Διοίκηση να αποστείλει εμπροθέσμως τον φάκελο. Με αυτό το σκεπτικό, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, παρά την παράλειψη επίδοσης ή τη μη εμπρόθεσμη επίδοση της προσφυγής, η Αρχή που εξέδωσε την

προσβαλλόμενη πράξη ή που παρά το Νόμο παρέλειψε την έκδοσή της εμφανίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου και παρίσταται κατά τη συζήτηση του ενδίκου βοηθήματος, ότι η Αρχή έλαβε γνώση αυτής και δη σε χρονικό σημείο κατάλληλο για την κατάλληλη προετοιμασία του φακέλου και των απόψεών της επί της διαφοράς. Ως εκ τούτου δεν παρίσταται πλέον καμία αιτιολογία διατήρησης της δικονομικής ακυρότητας και της κήρυξης ως απαράδεκτης της ένδικης προσφυγής, δεδομένου ότι δεν έχει περιορισθεί η πρόσβαση της Διοίκησης στη Δικαιοσύνη. Με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται η κάλυψη του σχετικού νομοθετικού κενού κατά τον επεικέστερο για τον προσφεύγοντα διοικούμενο τρόπο, σε συμφωνία με τη σχετική πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (βλ. μεταξύ άλλων την υπόθεση Κάντλετς κ.λπ. κατά Τσεχικής Δημοκρατίας, 49478/1999).

Άρθρο 28

Με την προτεινόμενη διάταξη απλουστεύεται η προβλεπόμενη από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, διαδικασία εν συμβουλίω.

Άρθρο 29

Με την προτεινόμενη διάταξη καλύπτεται υφιστάμενο νομοθετικό κενό και αίρονται σχετικές αμφισβητήσεις.

Άρθρο 30

Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζεται η υλική και τοπική αρμοδιότητα για την εκδίκαση διαφορών που αναφύονται κατά την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρα 31 – 32

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αφενός συμπληρώνονται οι περί χορήγησης απαλλαγής από το δικαστικό ένσημο διατάξεις του άρθρου 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και αφετέρου θεσπίζεται η παροχή νομικής συμπαράστασης στον άπορο διάδικο με τη δυνατότητα του αρμοδίου δικαστικού οργάνου να διορίζει ως συμπαραστάτη δικηγόρο, συμβολαιογράφο και δικαστικό επιμελητή.

Κεφάλαιο Δ'

Διατάξεις Ελεγκτικού Συνεδρίου

Άρθρο 33

Με τη διάταξη αυτή προτείνεται η ψήφιση δύο πινάκων (ενός κατ' άρθρον και ενός χρονολογικού) ως παραρτημάτων του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, οι οποίοι εκ παραδρομής δεν ψηφίστηκαν από την Ολομέλεια της Βουλής κατά την ψήφιση του εν λόγω Κώδικα (ήδη ν. 4129/2013).

Άρθρο 34

Με τη διάταξη του άρθρου αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε το άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ' του ν. 4129/2013 καθ' όσον εκ παραδρομής δεν είχαν συμπεριληφθεί σε αυτό και οι υποθέσεις που

ανακύπτουν από τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των αναφερόμενων στα άρθρα 2 παρ. 19 και 20 , 3 παρ. 13 και 4 παρ. 13 του ν. 2343/1995 (Α' 211) πρόσωπων και οι οποίες άγονται ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου ύστερα από αίτηση του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας σε αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 2429/1996 και ήδη άρθρου 12 του ν. 3213/2003, που προστέθηκε με το άρθρο 10 του ν. 3849/2010 μετά την κατάργηση της όμοιας διάταξης του άρθρου 6 του ν. 3213/2003 (βλ. άρθρο 1 παρ. 5 ν. 3849/2010).

Άρθρο 35

Η συγκρότηση Ολομέλειας στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι αναγκαία για τη συλλογική αντιμετώπιση των ζητημάτων της διοίκησής της, δοθέντος ότι, υπό το παρόν καθεστώς δεν υφίσταται ρητό νομικό πλαίσιο, με αποτέλεσμα ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου να βαρύνεται ατομικώς με την ανάληψη ευθύνης για κάθε εσωτερική του θεσμού υπόθεση. Σημειώνεται ότι ατύπως και κατ' έθιμο ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου διαβουλεύεται πάντοτε με τα μέλη της Γενικής Επιτροπείας καθώς και με τους Παρέδρους που υπηρετούν σε αυτή, για όλα τα τρέχοντα ζητήματα που αφορούν στη διοίκησή της (πρβλ. άρθρο 14 Α του ν. 1756/1988).

Κεφάλαιο Ε'

Θέματα Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Καταστάσεως Δικαστικών Λειτουργιών

Άρθρο 36

Για την επιτάχυνση των ποινικών δικών στα Εφετεία Πειραιώς και Θεσσαλονίκης με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ο ορισμός από την Ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών των δικαστών που θα προεδρεύουν στα εν λόγω δικαστήρια και μεταξύ των οποίων θα γίνεται η κλήρωση.

Άρθρο 37

Με τις σχετικές διατάξεις διατυπώνονται ορθότερα οι διατάξεις για τις προαγωγές ανώτατων δικαστικών λειτουργιών του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Κεφάλαιο ΣΤ'

Λοιπές Διατάξεις

Άρθρο 38

Η άσκηση του λειτουργήματος του βουλευτή συνδέεται με την παροχή ορισμένων προνομίων και ατελειών. Η τέλεση όμως από το βουλευτή των αναφερόμενων στην προτεινόμενη διάταξη ατιμωτικών αξιόποινων πράξεων αναιρεί τη δικαιολογητική βάση των ανωτέρω παροχών και ως εκ τούτου, η αμετάκλητη παραπομπή του για οποιαδήποτε από τις ως άνω πράξεις δικαιολογεί την αναστολή χορήγησης των ατελειών και προνομίων αυτών, η δε αμετάκλητη καταδίκη του για τα ίδια εγκλήματα δικαιολογεί την οριστική αποστέρηση αυτών. Η τέλεση των ίδιων αξιόποινων πράξεων συνιστά κώλυμα διορισμού και άλλου άμεσου οργάνου της πολιτείας και ειδικότερα δικαστικού λειτουργού (βλ. άρθρο 37 ν.1756/1988).

Άρθρα 39-40

Η κατάργηση των συγκεκριμένων μεταβατικών εδρών κρίνεται επιβεβλημένη λόγω της μικρής χιλιομετρικής απόστασης των αντίστοιχων πόλεων από την κύρια έδρα του οικείου διοικητικού πρωτοδικείου (π.χ. το Άργος από το Ναύπλιο απέχει 12 χιλιόμετρα και η Έδεσσα από τη Βέροια 20 χιλιόμετρα), σε συνδυασμό με τη σημαντική βελτίωση του οδικού δικτύου τα τελευταία έτη. Επιπλέον, την τελευταία τριετία διαπιστώνεται σημαντική μείωση των εισαγόμενων υποθέσεων που αφορούν τις μεταβατικές έδρες, ενώ η εναλλαγή των μεταβατικών εδρών δυσχεραίνει τον ορθολογικό προσδιορισμό των υποθέσεων και την εκδίκασή τους σε σύντομο χρόνο, δεδομένου και του μικρού αριθμού των κατ' έτος συνεδριάσεων των διοικητικών δικαστηρίων στις μεταβατικές έδρες και της απορρέουσας απ' αυτό δυσκολίας στη διαχείριση του ζητήματος των αναβολών. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι είναι ιδιαίτερως προβληματική η μεταφορά του μεγάλου όγκου των δικογραφιών, πινακίων κλπ., αφού τα δικαστήρια -πλην ελαχίστων εξαιρέσεων- δεν διαθέτουν μεταφορικά μέσα για την ασφαλή μεταφορά τους.

Άρθρο 41

Με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο δικηγόρων οι οποίοι, κατ' αποκλεισμό άλλων συναδέλφων τους, αναλαμβάνουν πολλές υποθέσεις στο πλαίσιο της νομικής βοήθειας και, ως εκ τούτου, δικαιούνται υψηλών αμοιβών. Προβλέπεται ότι η αμοιβή των δικηγόρων που αναλαμβάνουν τέτοιες υποθέσεις δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 15.000 ετησίως και επομένως, οι κατά τόπους Δικηγορικοί Σύλλογοι υποχρεούνται να μην περιλαμβάνουν τα ονόματα των δικηγόρων αυτών στους καταλόγους που αποστέλλουν.

Άρθρο 42

Η Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών χρηματοδοτείται σχεδόν αποκλειστικά από ευρωπαϊκά προγράμματα, η υλοποίηση των οποίων απαιτεί εξειδικευμένο που να γνωρίζει τις διαδικασίες των εν λόγω προγραμμάτων. Για το λόγο αυτό είναι αναγκαίο για την ομαλή λειτουργία της Σχολής να ενισχυθεί το προσωπικό της με υπαλλήλους που να προέρχονται από τον Κλάδο ΠΕ Οικονομολόγων και να είναι εξειδικευμένοι στα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την προτεινόμενη διάταξη συνιστώνται τρεις θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων και προβλέπεται η δυνατότητα κάλυψής τους με απόσπαση προσωπικού από την Μονάδα Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (ΜΟΔ ΑΕ) κατά προτεραιότητα, καθώς και από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Άρθρο 43

Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται εξουσιοδότηση προς έκδοση προεδρικού διατάγματος με σκοπό την αναθεώρηση του καθεστώτος χρήσεων των καταστημάτων του κτιριακού συγκροτήματος

του Αρσακείου Μεγάρου, όπου στεγάζεται το Συμβούλιο της Επικρατείας, της στοάς «Ορφέας» και της στοάς του Βιβλίου, προκειμένου οι υφιστάμενες χρήσεις να προσαρμοσθούν στα νεότερα δεδομένα της οικονομικής ζωής του κέντρου των Αθηνών.

Άρθρο 44

Με την παρούσα διάταξη θεραπεύονται νομοτεχνικά, τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α'179), που προστέθηκε με την παρ.1. του άρθρου 2 του ν. 3943/2011 (Α'31) και συμπληρώθηκε με την παρ.1.α. του άρθρου 8 του ν. 4205/2013 (Α'242), οι οποίες κρίνονται αναγκαίες και απολύτως απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Πιο συγκεκριμένα: Με τις προτεινόμενες διατάξεις της πρώτης έως τέταρτης παραγράφου του άρθρου αυτού, το Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος που έχει συσταθεί και λειτουργεί στο Υπουργείο Οικονομικών αποτελεί την οργανική μονάδα που αναλαμβάνει την επιστημονική υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Εξάλλου για την υποβοήθηση του εισαγγελικού έργου, το επιστημονικό προσωπικό του Γραφείου ασκεί σύμφωνα με την παρ.1.γ. του άρθρου 8 του ν.4205/2013 (Α' 242) καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου. Οι παρούσες διατάξεις θεραπεύουν τις δυσλειτουργίες που δημιουργεί το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο το Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος αποτελεί αποκλειστικά και μόνο τη διοικητική υποστηρικτική δομή του, κρίνονται δε επιβεβλημένες εξαιτίας του σύνθετου χαρακτήρα των οικονομικών εγκλημάτων, η αντιμετώπιση των οποίων απαιτεί επιστημονική προσέγγιση. Περαιτέρω αντιμετωπίζονται ειδικότερα θέματα που αφορούν στο προσωπικό του Γραφείου για την άρση των έως σήμερα δυσλειτουργιών. Με τις προτεινόμενες διατάξεις συστήνεται αυτοτελές Τμήμα Γραμματείας, το οποίο στελεχώνεται αποκλειστικά από δικαστικούς υπαλλήλους, καθώς οι δικαστικοί υπάλληλοι είναι επιφορτισμένοι σύμφωνα με το Σύνταγμα και τις κείμενες διατάξεις με την γραμματειακή υποστήριξη των δικαστηρίων, εισαγγελιών, εισαγγελικών λειτουργιών κλπ, αλλά και την πραγμάτωση του διοικητικού έργου που τους έχει ανατεθεί. Περαιτέρω ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα που αφορούν στο προσωπικό της Γραμματείας.

Άρθρο 45

Λόγοι επιείκειας δικαιολογούν την ευνοϊκή μεταχείριση των υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης, οι οποίοι υπήρξαν θύματα εγκλημάτων βίας από πρόθεση (άρθρο 3 παράγραφος 4 του ν. 3811/2009), τα οποία τους προκάλεσαν αναπηρία ή βαριά παραμόρφωση και τελέστηκαν στην ημεδαπή από 1/1/2010 και εφεξής. Με σκοπό την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων υγείας των υπαλλήλων αυτών και δεδομένου του αυξημένου κόστους που αυτό συνεπάγεται, προτείνεται η χορήγηση σ' αυτούς αναρρωτικής άδειας με αποδοχές, χωρίς διακοπή. Η εν λόγω αναρρωτική άδεια θα διατηρείται σε ισχύ έως ότου η αρμόδια υγειονομική επιτροπή αποφανθεί για την ικανότητα επανόδου των ανωτέρω υπαλλήλων στην εργασία τους.

Άρθρο 46

1. Με τη ρύθμιση της παραγράφου 1 συμπεριλαμβάνεται στη διάταξη του άρθρου 45 του ν. 4139/2013, με την οποία προβλέπεται η εισαγωγή στον προϋπολογισμό του Κράτους των εσόδων που προέρχονται από επιβαλλόμενες χρηματικές ποινές ή από τη μετατροπή ποινών, για παραβάσεις του κεφαλαίου Δ' του παρόντος Κώδικα, καθώς και από δημεύσεις, και το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο δεν είχε συμπεριληφθεί αρχικώς, παρά το γεγονός ότι έχει αρμοδιότητα στη δίωξη και καταστολή της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών. Πράγματι, τόσο η Γενική Δ/ση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης (άρθρο 3 § 2 του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας») όσο και το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (άρθρο 30 §2δ του ν. 3296/2004) έχουν αρμοδιότητα για τη δίωξη της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και συνεπώς το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει να συμπεριληφθεί στην ως άνω διάταξη. Τέλος, με τη ρύθμιση της παραγράφου 2 συμπεριλαμβάνεται στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 46 του ν. 4139/2013 και το Υπουργείο Οικονομικών, προκειμένου τα αναλογούντα στα οικεία Υπουργεία έσοδα του άρθρου 45 να διατίθενται αποκλειστικά στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την δίωξη των εγκλημάτων σχετικά με την περί ναρκωτικών νομοθεσία, για την προμήθεια τεχνικών μέσων, την εκπαίδευση του προσωπικού τους και την χρηματοδότηση της επιχειρησιακής τους δράσης. Και τούτο γιατί τόσο η Γενική Δ/ση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης (άρθρο 3 § 2 του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας») όσο και το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (άρθρο 30 §2δ του ν. 3296/2004) περιλαμβάνονται στις αρμόδιες για τη δίωξη των εγκλημάτων αυτών Υπηρεσίες, με συνέπεια να πρέπει να επωφεληθεί των σχετικών εσόδων και το Υπουργείο Οικονομικών, ώστε να ανεύρει πόρους τόσο για την προμήθεια τεχνικών μέσων και τη χρηματοδότηση της επιχειρησιακής δράσης των παραπάνω Υπηρεσιών του όσο και για την εκπαίδευση του προσωπικού του.

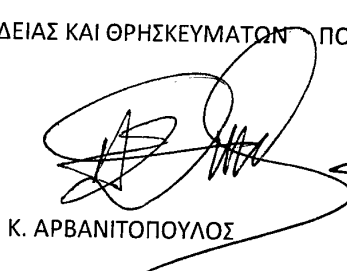
Αθήνα, 6 Ιουνίου 2014

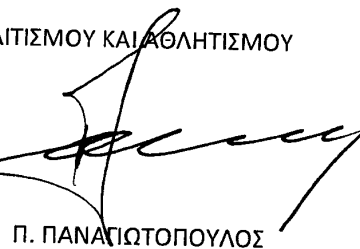
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

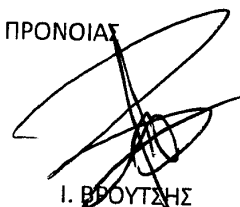
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Κ. ΜΙΤΣΟΤΑΚΗΣ

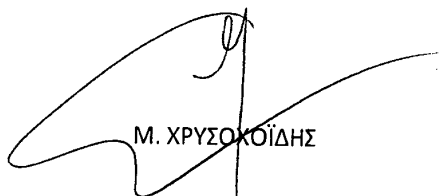
ΥΓΕΙΑΣ

Σ.Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

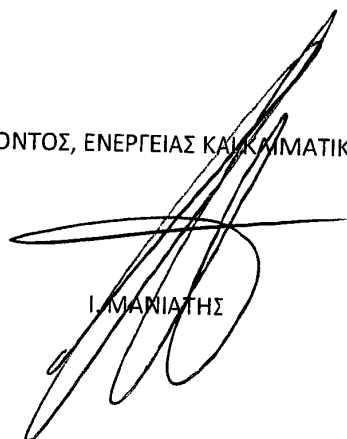
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΖΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Μ. ΧΡΥΣΟΚΟΪΔΗΣ

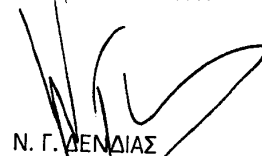
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

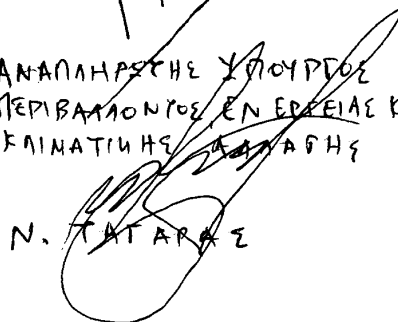
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Ν. Γ. ΒΕΝΕΤΙΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

Μ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΤΗ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝ ΕΡΕΪΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Ν. ΤΑΤΑΡΑΣ

**Τροποποιούμενες - καταργούμενες διατάξεις
με το Σχέδιο Νόμου
«Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις»**

1. Με το άρθρο 1 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), που ορίζει τα εξής:

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του ή άλλο μέλος του, που ορίζεται με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού, ως μέλη.

Ο Γενικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.

2. Με το άρθρο 1 παρ. 2 προστίθεται εδάφιο μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291), που ορίζει τα εξής:

2. Η Κ.Ε.Μ. παραγγέλλει τις μεταγωγές κρατουμένων και ρυθμίζει κάθε θέμα σχετικό με αυτές, εκτός από τις μεταγωγές που γίνονται προς διευκόλυνση του έργου της ανάκρισης ή προκειμένου να εμφανιστεί ο μεταγόμενος σε δικαστήριο ή σε δημόσια αρχή. Ο διευθυντής του καταστήματος μπορεί να προτείνει τη μεταγωγή, εκθέτοντας τους λόγους που τη δικαιολογούν. Όταν η μεταγωγή προτείνεται από το διευθυντή του καταστήματος, απαιτείται γνώμη του Συμβουλίου της Φυλακής, υπό την προεδρία του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού, χωρίς τη συμμετοχή σε αυτό του διευθυντή.

3. Με το άρθρο 1 παρ. 3 προστίθεται παράγραφος 4 μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν.2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 9

Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ)

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του ή άλλο μέλος του, που ορίζεται με απόφαση του ανωτέρω Υπουργού, ως μέλη.

Ο Γενικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.

2. Η Κ.Ε.Μ. παραγγέλλει τις μεταγωγές κρατουμένων και ρυθμίζει κάθε θέμα σχετικό με αυτές, εκτός από τις μεταγωγές που γίνονται προς διευκόλυνση του έργου της ανάκρισης ή προκειμένου να εμφανιστεί ο μεταγόμενος σε δικαστήριο ή σε δημόσια αρχή. Ο διευθυντής του καταστήματος μπορεί να προτείνει τη μεταγωγή, εκθέτοντας τους λόγους που τη δικαιολογούν. Όταν η μεταγωγή προτείνεται από το διευθυντή του καταστήματος, απαιτείται γνώμη του Συμβουλίου της Φυλακής, υπό την προεδρία του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού, χωρίς τη συμμετοχή σε αυτό του διευθυντή.

3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατόν στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.

4. Με το άρθρο 1 παρ. 4 προστίθεται παράγραφος 6 μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν.2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 11

Διάκριση και διαχωρισμός των κρατουμένων

1. Οι κρατούμενοι διακρίνονται σε κατηγορίες με σκοπό την εξειδίκευση της μεταχείρισής τους κατά τις ανάγκες που επιβάλλει η πραγματική ή η νομική κατάσταση τους.

2. Οι κρατούμενοι κάθε κατηγορίας διαβιώνουν σε ιδιαίτερα καταστήματα ή αυτοτελή τμήματα καταστημάτων, κατά τις διατάξεις του Τρίτου Κεφαλαίου του παρόντος.

3. Κρατούμενοι που εκτίουν ποινή φυλάκισης διαμένουν σε καταστήματα τύπου Α' ή σε χωριστά τμήματα καταστημάτων κράτησης, χωρίς επικοινωνία με κρατούμενους άλλων κατηγοριών.

4. Κρατούμενοι που εκτίουν ποινή καθέρωσης διαμένουν σε καταστήματα τύπου Β' ή σε χωριστά τμήματα καταστημάτων κράτησης, χωρίς επικοινωνία με κρατούμενους άλλων κατηγοριών. Οι κρατούμενοι που ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία δεν υποβάλλονται γι' αυτόν και μόνο το λόγο σε αυστηρότερο καθεστώς μεταχείρισης. Τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης αυτής της κατηγορίας τελούν υπό τον έλεγχο του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού και δεν αποκλείεται να επηρεάζουν επί το αυστηρότερο τον τρόπο διαβίωσης μέσα σε αυτό.

5. Κρατούμενοι που δημιουργούν σοβαρό πρόβλημα στην κοινή διαβίωση στο κατάστημα, επιτρέπεται, εφόσον μεν αυτοί υπάγονται στην παράγραφο 3, να εισάγονται στα καταστήματα κράτησης τύπου Β', εφόσον δε αυτοί υπάγονται στην παράγραφο 4, να εισάγονται σε ειδικά τμήματα των καταστημάτων τύπου Β', με απόφαση της Κ.Ε.Μ., ύστερα από εισήγηση του Συμβουλίου Φυλακής.

5. Με το άρθρο 1 παρ. 5 προστίθεται η φράση «, με εξαίρεση τους υποδίκους που κρατούνται σε κατάστημα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου.» στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

2. Οι συνθήκες διαβίωσης υποδίκων στο κατάστημα προσεγγίζουν κατά το δυνατόν τις συνθήκες της ελεύθερης διαβίωσης. Δεν υπόκεινται σε άλλους περιορισμούς της ελευθερίας εκτός από εκείνους που είναι απαραίτητοι για την ομαλή διεξαγωγή της ανάκρισης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4 του παρόντος.

6. Με το άρθρο 1 παρ. 6 προστίθεται εδάφιο στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

3. Σε περίπτωση μεταγωγής τους για δικονομικούς λόγους, σύμφωνα με το άρθρο 75 του παρόντος, σε τόπο μακρόν του καταστήματος στο οποίο κρατούνται και πρόσκαιρης παραμονής σε αυτόν, αν μεν υπάρχει στον τόπο της μεταγωγής αντίστοιχο κατάστημα ή τμήμα καταστήματος, εισάγονται σε αυτό, αλλιώς διαμένουν σε ειδικό διαμορφωμένο χώρο τοπικού καταστήματος κράτησης ή τοπικού αστυνομικού καταστήματος. Στις περιπτώσεις αυτές απαγορεύεται κάθε επικοινωνία τους με κρατούμενους άλλων κατηγοριών.

Αν λόγοι που συνδέονται με την ασφάλεια της Χώρας ή τη δημόσια τάξη ή την τάξη και την ασφάλεια στα καταστήματα κράτησης απαιτούν πρόσθετα μέτρα ασφαλείας για τη φύλαξη κρατούμενου που μεταγεται για δικονομικούς λόγους, η φύλαξη και παραμονή αυτού, αντί του καταστήματος κράτησης, μπορεί να γίνεται με απολογημένη διάταξη του οικείου Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών, ύστερα από πρόταση της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε κατάλληλο χώρο αστυνομικού καταστήματος, χωρίς περιορισμό των δικαιωμάτων επισκέψεων και επικοινωνίας.

7. Με το άρθρο 1 παρ. 7 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 19 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

2. Τα γενικά καταστήματα κράτησης διακρίνονται σε Α', Β' και Γ' τύπου. Στα Α' τύπου κρατούνται οι υπόδικοι, οι κρατούμενοι για χρέη και οι κατάδικοι σε ποινή φυλάκισης. Στα Β' τύπου κρατούνται, με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Στα Γ' τύπου, τα οποία ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, κρατούνται, χωρίς επικοινωνία με κρατούμενους άλλων κατηγοριών, κρατούμενοι που εκτίουν ποινή ισόβιας καθέρωσης ή πρόσκαιρης καθέρωσης τουλάχιστον δέκα ετών και κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την ομαλή κοινή συμβίωση στα καταστήματα άλλου τύπου. Οι διατάξεις του δεύτερου και τρίτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 11 του παρόντος έχουν εφαρμογή και στα καταστήματα τύπου Γ'.

8. Με το άρθρο 1 παρ. 8 προστίθεται η φράση «, με εξαίρεση τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο και τον εσωτερικό κανονισμό των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου ή των αυτοτελών τμημάτων Γ' τύπου στα λοιπά καταστήματα.» στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 19 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

5. Τα μέτρα ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης είναι ανάλογα προς το είδος των καταστημάτων, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 65 παράγραφος 5 του παρόντος. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να καθιστούν ανέφικτη την εφαρμογή θεσμών και προγραμμάτων που προβλέπονται στον Κώδικα αυτόν.

9. Με το άρθρο 1 παρ. 9, προστίθεται παράγραφος 7 μετά την παράγραφο 6 του άρθρου 32 του ν.2776/1999, που ορίζει τα εξής :

Άρθρο 32
Διατροφή

1. Η κατάλληλη Διατροφή των κρατουμένων είναι υποχρέωση του Κράτους. Η διαμόρφωση εναλλασσόμενων εβδομαδιαίων προγραμμάτων σιτισμού των κρατουμένων γίνεται από τον ιατρό του καταστήματος σε συνεργασία με το Συμβούλιο Φυλακής, με βάση τα πρότυπα που θέτουν οι υγειονομικές αρχές ή υγειονομικές σχολές ή Τμήματα Διαιτολογίας Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι..
2. Η ποιότητα και η γενική κατάσταση του παρασκευαζόμενου κατά την προηγούμενη παράγραφο σιτισμού στα καταστήματα κράτησης ελέγχεται και παρακολουθείται καθημερινά από τον διευθυντή, κατά τον έλεγχο μπορεί να παρίσταται ιατρός οριζόμενος κατά περίπτωση από τον τοπικό ιατρικό σύλλογο. Η διανομή του σιτισμού γίνεται σύμφωνα με το ημερήσιο πρόγραμμα του καταστήματος.
3. Ο ιατρός του καταστήματος καθορίζει, με γραπτή γνώμη, ειδική διαίτα ή συμπληρωματική τροφή σε ότομα ή κατηγορίες κρατουμένων που έχουν ανάγκη, όπως οι ασθενείς, οι γυναίκες σε εγκυμοσύνη και οι υπερήλικες.
4. Πρόνοια λαμβάνεται, κατά το δυνατόν, για ειδικό διαιτολόγιο που επιβάλλουν ορισμένες θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις.
5. Επιτρέπεται στον κρατούμενο να προμηθεύεται με δική του δαπάνη πρόσθετα τρόφιμα ή αγαθά για την ικανοποίηση ατομικών του αναγκών με μεσολάβηση των υπηρεσιών του καταστήματος κράτησης. Η παρασκευή φαγητού στο χώρο του καταστήματος από τον ίδιο τον κρατούμενο επιτρέπεται μόνο για λόγους υγείας με απόφαση του διευθυντή, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του ιατρού του καταστήματος, λαμβανομένων υπόψη κατά περίπτωση των πραγματικών συνθηκών που επικρατούν σε αυτό.
6. Η παράδοση ειδών Διατροφής σε κρατούμενους κατά το επισκεπτήριο απαγορεύεται, εκτός αν το επιτρέπει ο εσωτερικός κανονισμός του καταστήματος.

10. Με το άρθρο 1 παρ. 10 προστίθεται παράγραφος 6 μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 41 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 41

Οργάνωση εργασίας και απασχόλησης μέσα στο κατάστημα

1. Στα καταστήματα κράτησης κάθε κατηγορίας μπορεί να οργανώνονται αγροτικές ή βιοτεχνικές μονάδες εργασίας, κατά το δυνατόν ανάλογες με εκείνες που υπάρχουν έξω από αυτό και προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις της ελεύθερης αγοράς.
2. Η ανάθεση ή συνέχιση εκτέλεσης των εργασιών ή υπηρεσιών γίνεται κατά προτίμηση σε κρατούμενους στους οποίους προσιδιάζουν οι εργασίες αυτές από όποια ηλικίας, φύλου, ικανοτήτων κ.λπ. και οι οποίοι παρέχουν βέβαια εγγύηση ότι θα τις επιτελούν με ευσυνειδησία και υπευθυνότητα.
3. Σε κάθε κατάστημα λειτουργεί Πενταμελές Συμβούλιο Εργασίας Κρατουμένων. Σε αυτό μετέχουν με δικαίωμα ψήφου ο αρμόδιος δικαστικός λειτουργός, ως πρόεδρος, ο διευθυντής του καταστήματος, ο αρχαιότερος κοινωνικός λειτουργός, ο αρχιφύλακας και ο γεωπόνος της αγροτικής μονάδας ή ο εποπτεύων το χώρο εργασίας ή ο προϊστάμενος τεχνικής υπηρεσίας της βιοτεχνικής μονάδας ή άλλος εξειδικευμένος επιστήμονας. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται έπειτα από ακρόαση των ενδιαφερόμενων κρατουμένων.
- Η επιλογή, κατανομή και εποπτεία των κρατουμένων, ο προσδιορισμός του ωραρίου και οι λοιποί όροι εργασίας και απασχόλησης για κάθε κρατούμενο γίνονται από το Συμβούλιο Εργασίας Κρατουμένων.
4. Ιδιαίτερα για τις βοηθητικές εργασίες συντάσσεται πίνακας αυτών που επιθυμούν να τις εκτελούν και από αυτόν επιλέγονται εργαζόμενοι κατά χρονολογική σειρά υποβολής αίτησής τους. Παράλειψη προηγούμενης χρονολογικά αίτησης αιτιολογείται ειδικά.
5. Οι κρατούμενοι μπορούν να εργάζονται για δικό τους λογαριασμό ή έπειτα από παραγγελία του Δημοσίου ή φορέα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή ιδιώτη μέσα στους χώρους κράτησής τους, έπειτα από συνεννόηση του εργοδότη με το Συμβούλιο Φυλακής, εφόσον δεν παραβλάπτονται οι όροι ασφάλειας και εύρυθμης λειτουργίας του καταστήματος.

11. Με το άρθρο 1 παρ. 11 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 52 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

1. Κάθε κρατούμενος δικαιούται να δέχεται τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα Επισκέψεις συγγενών μέχρι τετάρτου βαθμού, διάρκειας το λιγότερο μισής ώρας, καθώς και Επισκέψεις του συνηγόρου του χωρίς αριθμητικό ή χρονικό περιορισμό, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

12. Με το άρθρο 1 παρ. 12 προστίθεται παράγραφος 8 μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 53 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 53

Τηλεφωνική επικοινωνία, τηλεγραφήματα, επιστολές

1. Κάθε κρατούμενος επικοινωνεί με τηλέφωνο που βρίσκεται σε κοινόχρηστο, οπτικό ελεγχόμενο χώρο του καταστήματος. Απογορεύεται η χρήση και κατοχή κινητών τηλεφώνων. Με απόφαση του Συμβουλίου Φυλακής καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι επικοινωνίας με τα κοινόχρηστα τηλέφωνα, καθώς και οι περιπτώσεις επικοινωνίας με άτομα τα οποία δεν έχουν δικαίωμα επίσκεψης.
2. Κάθε υπόδικος δικαιούται να επικοινωνεί τηλεφωνικά με το δικηγόρο του χωρίς αριθμητικό περιορισμό.
3. Δεν τίθεται περιορισμός στην αποστολή τηλεγραφημάτων ή επιστολών που πραγματοποιούν τους σκοπούς της διάταξης του άρθρου 51 παράγραφος 1 του παρόντος Κώδικα.
4. Το περιεχόμενο των επιστολών και της τηλεφωνικής και κάθε άλλης μορφής τηλεπικοινωνιακής ανταπόκρισης ή επικοινωνίας κατά το άρθρο 19 του Συντάγματος δεν ελέγχεται. Σε περίπτωση που το επιβάλλουν λόγοι εθνικής ασφάλειας ή προς διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων, το περιεχόμενο αυτό μπορεί να ελεγχθεί υπό τις εγγυήσεις που ορίζει ο νόμος.
5. Οι κρατούμενοι επικοινωνούν με δική τους δαπάνη, αν όμως δεν έχουν τη δυνατότητα αυτή, η σχετική δαπάνη μπορεί να καλύπτεται από την υπηρεσία.
6. Σε χώρο του καταστήματος προσιτό στους κρατούμενους τοποθετείται ταχυδρομικό κιβώτιο των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Η διεύθυνση του καταστήματος φροντίζει αμέσως για την έγκαιρη αποστολή και παραλαβή τηλεγραφημάτων ή συστημένων επιστολών από και προς κρατούμενους.
7. Σε περίπτωση απαγόρευσης, περιορισμού της στέρησης των δυνατοτήτων επικοινωνίας των κρατούμενων κατά τις προηγούμενες διατάξεις, κάθε κρατούμενος μπορεί να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστικό λειτουργό, κατά τις προϋποθέσεις του νόμου 2225/1994.

13. Με το άρθρο 1 παρ. 13 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 54 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

3. Από την εφαρμογή των ρυθμίσεων που ακολουθούν εξαιρούνται κρατούμενοι στους οποίους έχουν επιβληθεί μέτρα ασφαλείας κατά το άρθρο 69 του Ποινικού Κώδικα ή εκτίουν ποινή για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας.

14. Με το άρθρο 1 παρ. 14 προστίθεται παράγραφος 5 μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 59 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 59

Ημιελεύθερη διαβίωση

1. Σκοπός του θεσμού της ημιελεύθερης διαβίωσης είναι η επαγγελματική ή άλλη απασχόληση των καταδικών έξω από τα καταστήματα κράτησης χωρίς διαρκή επιτήρησή τους, ώστε να επιτυγχάνεται η σταδιακή επάνοδός τους σε καθεστώς πλήρους ελευθερίας.
2. Η Ημιελεύθερη διαβίωση εκτίεται στα καταστήματα, σε Τμήματα Ημιελεύθερης Διαβίωσης (ΤΜ.Η.ΔΙ.) των καταστημάτων αυτών ή σε ειδικά Καταστήματα Ημιελεύθερης Διαβίωσης (Κ.Η.ΔΙ.).
3. Ο κατάδικος στον οποίο χορηγείται άδεια ημιελεύθερης διαβίωσης τοποθετείται κατά προτίμηση σε Κ.Η.ΔΙ. ή, αν δεν υπάρχει τέτοιο κατάστημα στον τόπο της απασχόλησής του, σε ΤΜ.Η.ΔΙ. τοπικού καταστήματος ή, αν δεν λειτουργεί τέτοιο Τμήμα, τοποθετείται σε ειδική πτέρυγα του τοπικού καταστήματος κράτησης της κατηγορίας στην οποία ανήκει.
4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ορίζονται τα καταστήματα όπου λειτουργούν ειδικές πτέρυγες ή ΤΜ.Η.ΔΙ..

15. Με το άρθρο 1 παρ. 15 προστίθεται εδάφιο στην περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 69 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

1. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται στον κρατούμενο για τα παραπτώματα του προηγούμενου άρθρου εκτελούνται είτε στο κατάστημα όπου αυτός κρατείται είτε σε αυτό όπου επειγόντως μεταγεται. Αυτές είναι:

α) Περιορισμός σε κελί κράτησης κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 3 του παρόντος Κώδικα από μια έως δέκα ημέρες με καθημερινή επίσκεψη ιατρού,

β) Μεταγωγή σε άλλο κατάστημα, η οποία παραγγέλλεται από την Κ.Ε.Μ. και εκτελείται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 76 του παρόντος.

γ) Βαθμοί ποινής από 1 έως 30 και για τη χρήση ή κατοχή κινητού τηλεφώνου βαθμοί ποινής 100.

δ) Στέρηση της δυνατότητας συμμετοχής σε εργασία ή σε προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης.

Για τα Πειθαρχικά παραπτώματα των κατηγοριών του προηγούμενου άρθρου απειλούνται κατά κατηγορία οι εξής ποινές:

Κατηγορία Α': Περιορισμός από μια έως δέκα ημέρες σε ειδικό κελί κράτησης ή μεταγωγή ή στέρηση επί ένα έτος δυνατότητας συμμετοχής σε εργασία ή σε πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ή 16 έως 30 βαθμοί ποινής σύμφωνα με το επόμενο άρθρο,

Κατηγορία Β': Στέρηση επί ένα εξάμηνο δυνατότητας συμμετοχής σε εργασία ή σε πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ή 6 έως 15 βαθμοί ποινής.

Κατηγορία Γ': Στέρηση επί δύο μήνες δυνατότητας συμμετοχής σε εργασία ή σε πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ή 1 έως 5 βαθμοί ποινής.

Επιτρέπεται η επιβολή σωρευτικών κατά κατηγορία των προαναφερόμενων ποινών.

16. Με το άρθρο 1 παρ. 16 προστίθεται εδάφιο στο άρθρο 72 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 72
Λόγοι μεταγωγής

Η μεταγωγή κρατούμενων παραγγέλλεται για λόγους: α' προσωπικούς, οικογενειακούς, εκπαιδευτικούς και για τοποθέτηση σε εργασία β' υγείας γ' δικονομικούς ή συναφείς δ' σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης.

17. Με το άρθρο 3 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

6. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το ν. 2058/1952. Προκειμένου για ποινές Κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάντημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης των δεκαέξι ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι έτη.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952.

Επίσης, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου 299, εφόσον η πράξη τελέσθηκε εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του.

18. Με το άρθρο 4 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζεται εξής:

3. Η απόλυση υπό όρο κατά την παρ. 1 σημειώνεται στο Ποινικό Μητρώο του καταδίκου και χορηγείται μόνο μια φορά.

19. Με το άρθρο 4 παρ. 2 προστίθεται παράγραφος 4 μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 110Α

1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και 106, εφόσον ο κατάδικος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικός, καθώς και από κίρρωση του ήπατος με αναστηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%) ή από γεροντική άνοια έχοντας υπερβεί το οδοηκοστό έτος της ηλικίας ή από κακοήγη νεοπλασμάτα τελικού σταδίου.

2. Η διακρίβωση της προϋπόθεσης της παραγράφου 1 γίνεται μετά από αίτηση του καταδίκου από το αρμόδιο συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο διατάσσει ειδική πραγματογνωμοσύνη και η διαδικασία της καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Η απόλυση υπό όρο κατά την παρ. 1 σημειώνεται στο Ποινικό Μητρώο του καταδίκου και χορηγείται μόνο μια φορά.

20. Με το άρθρο 5 προστίθεται παράγραφος 3α στο άρθρο 187B του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 187B

Μέτρα επιείκειας

1. Αν κάποιος από τους υπαίτιους των πράξεων της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης ή συμμορίας ή της συμμετοχής σε αυτές κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 187 ή της συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης ή της συμμετοχής σε αυτήν κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 187Α καταστήσει δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διάπραξης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή με τον ίδιο τρόπο συμβάλλει ουσιαστικά στην εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, απαλλάσσεται από την ποινή για τις πράξεις αυτές.

Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξη του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο υπαίτιος έχει τελέσει κάποιο από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 187 ή έχει τελέσει κάποιο από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 του άρθρου 187Α, το δικαστήριο επιβάλλει σε αυτόν ποινή ελαττωμένη κατά το άρθρο 83. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το δικαστήριο, εκτιμώντας όλες τις περιστάσεις και ιδίως την επικινδυνότητα της εγκληματικής οργάνωσης, της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, την έκταση της συμμετοχής του υπαιτίου σε αυτήν και το βαθμό της συμβολής του στην εξάρθρωση της, μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης της ποινής για τρία έως δέκα έτη, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των άρθρων 99 έως 104.

3. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν σε βάρος του από εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187 ή από υπαίτιους των άρθρων 323Α και 351, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, αν η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, μπορεί, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και για παραβάσεις λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματικές δραστηριότητες εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι αποτέλεσαν παθόντες των αδικημάτων των άρθρων 323Α και 351, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλλθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.

4. Η απέλαση αλλοδαπών που βρίσκονται παράνομα στη χώρα και καταγγέλλουν αξιόποινες πράξεις των άρθρων 323Α και 351 ή που τελέστηκαν από εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187, μπορεί, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών και έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να αναστέλλεται μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλλθηκαν/Όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή της απέλασης χορηγείται στους αλλοδαπούς άδεια παραμονής κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα νομοθεσία περί αλλοδαπών.

21. Με το άρθρο 6 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Η πολιτική αγωγή για την αποζημίωση και την αποκατάσταση από το έγκλημα και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί στο ποινικό δικαστήριο από τους δικαιουμένους σύμφωνα με τον αστικό κώδικα.

22. Με το άρθρο 7 παρ. 1 αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμα της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό, που έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Αν η ανάλυση αποβεί αρνητική, το γενετικό υλικό και τα γενετικά αποτυπώματα καταστρέφονται αμέσως, ενώ αν η ανάλυση αποβεί θετική το μέν γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, τα δε γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών.

23. Με το άρθρο 7 παρ. 2 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 200Α

Ανάλυση Δ.Ν.Α.

1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του D.N.A. του κατηγορουμένου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για την υπεράσπισή του.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, τοπόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό, που έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Αν η ανάλυση αποβεί αρνητική, το γενετικό υλικό και τα γενετικά αποτυπώματα καταστρέφονται αμέσως, ενώ αν η ανάλυση αποβεί θετική το μεν γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, τα δε γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών.

3. Η κατά την παράγραφο 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό.

24. Με το άρθρο 7 παρ. 3 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

4. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α) για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους - εάν αιτιολογημένα κρίθει ότι τα υπό στοιχεία α' και β' μέτρα δεν επαρκούν - εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνον αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατούμενου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από τη συνδρομή των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέστηκε κατ' εξακολούθηση ή στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μέγας αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Μόνο η κατά το νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή προσωρινής κράτησης. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αιτιολογημένα κρίνεται ότι δεν επαρκούν οι περιοριστικοί όροι, μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης είναι διάρκειας έως έξι μηνών.

25. Με το άρθρο 7 παρ. 4 προστίθεται εδάφιο μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, μπορεί να τον αφήσει ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη που να του θέτει περιοριστικούς όρους ή, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του προηγούμενου άρθρου, να εκδώσει διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή, αν τα ανωτέρω μέτρα δεν επαρκούν, να εκδώσει ειδικά και εμπειριστοαυμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει τη γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα. Σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση, αποφανεται το δικαστικό συμβούλιο (άρθρα 305 και 307 στοιχείο στ'). Η πρόταση του εισαγγελέα υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών και το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών. Στο μεταξύ διάστημα με διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται ο κατ' οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου, η αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου του και η απαγόρευση εξόδου του από τη χώρα.

26. Με το άρθρο 8 παρ. 1 προστίθεται παράγραφος 3α στο άρθρο 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 340. - 1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση μπορεί να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπιση του. Στα κακούργηματα ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει, από πίνακα που καταρτίζει κάθε χρόνο τον Ιανουάριο το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου, υποχρεωτικά συνήγορο στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο.

Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη, που αν την τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα.

Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπιση του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης του κακούργηματος χωρίς διορισμό συνηγόρου. Ο κατηγορούμενος που κρατείται, υποχρεούται δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνεδρίαση να ειδοποιηθεί, δια του διευθυντή του καταστήματος κράτησης, τον εισαγγελέα του δικαστηρίου στο οποίο θα γίνει η δίκη για κακούργημα ότι δεν έχει συνήγορο υπεράσπισης. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο κατηγορούμενος που δεν κρατείται. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεση του τη δικογραφία. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης οφείλουν να γνωστοποιούν στους κρατούμενους αυτή την υποχρέωση. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπιση του από το συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας.

2. Σε πταίσματα, πλημμελήματα και κακούργηματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

3. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί.

4. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω σκεπτικής εφέσεως ή αναίρεσεως και τον καθορισμό συνολικής εκπτώας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παραγράφου 2. Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων, δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.

27. Με το άρθρο 8 παρ. 2 αντικαθίσταται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 344 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Η αποχώρηση του κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της δίκης δεν κωλύει καθόλου την πρόοδο της διαδικασίας. Επιτρέπεται όμως στο συνήγορο του κατηγορουμένου να παρσσει αντί γι' αυτόν. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ή την αναβολή της δίκης ή τη διακοπή της για οκτώ το πολύ ημέρες. Σε δίκες για κακούργημα ο πρόεδρος πρέπει πάντοτε να διορίσει στον κατηγορούμενο που αποχώρησε για οποιονδήποτε λόγο συνήγορο για να παρίσταται αντί γι' αυτόν στη δίκη, αν αποχώρησε και ο συνήγορός του που είχε αρχικά διοριστεί.

28. Με το άρθρο 9 αντικαθίσταται το άρθρο 358 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 358.- Μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ο εισαγγελέας και οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να αναφέρουν εναντίον του ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και που συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας. Μπορούν να προβαίνουν σε δηλώσεις και εξηγήσεις σχετικά με τις καταθέσεις που έγιναν ή τα Αποδεικτικά μέσα που εξετάστηκαν.

29. Με το άρθρο 10 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 364 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Στο ακροατήριο διαβάζονται οι εκθέσεις των ανακριτικών υπαλλήλων που συντάχθηκαν σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, καθώς και τα υπόλοιπα έγγραφα που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά τους. Αν χρειάζεται κάποιος από τους μάρτυρες ή τους κατηγορούμενους να αναγνωρίσει ένα έγγραφο ή πιστήριο, ο πρόεδρος το επιδεικνύει σ' αυτόν.

30. Με το άρθρο 11 προστίθενται εδάφια στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 473 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Η καθαρογράφηση της απόφασης πρέπει να γίνει μέσα σε δεκαπέντε ημέρες διαφορετικά, ο πρόεδρος του δικαστηρίου έχει πειθαρχική ευθύνη. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει τη παραγραφή της ποινής.

31. Με το άρθρο 14 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Π.Δ. 44/2002 (Α' 44), που ορίζει τα εξής:

3. Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα δεν εφαρμόζεται στις συσκευές που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι του παρόντος διατάγματος ούτε στις συσκευές που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα, την κρατική ασφάλεια και για κρατικές δραστηριότητες στο πεδίο του ποινικού δικαίου.

32. Με το άρθρο 15 παρ. 1 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

Το Προσωπικό Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης έχει τις ίδιες αρμοδιότητες, εξουσίες, καθήκοντα και υποχρεώσεις με το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας στην άσκηση των ανατιθέμενων σε αυτόδια του παρόντος καθήκοντων του.

33. Με το άρθρο 15 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 50 του ν. 2721/1999 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

4. Οι υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής φρούρησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης που σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατέχουν υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό, επιτρέπεται, με τις ίδιες προϋποθέσεις, και ύστερα από άδεια, να κατέχουν και να φέρουν και ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Η άδεια αγοράς του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού εκδίδεται από την αστυνομική αρχή του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος, κατόπιν εισήγησης του Αρχιφύλακα Α' ή του νόμιμου αναπληρωτή του και με σύμφωνη γνώμη του οικείου Διευθυντή της Υπηρεσίας Εξωτερικής φρούρησης, η οποία χορηγείται εφόσον ο υπάλληλος έχει μονιμοποιηθεί.

Η αγορά, η συντήρηση και η εκπαίδευση στη χρήση του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού βαρύνει τον υπάλληλο. Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα όργανα που είναι αρμόδια για τη χορήγηση των αδειών κατοχής ιδιωτικού οπλισμού και οπλοφορίας του παραπάνω προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

34. Με το άρθρο 16 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του ν. 2518/1997 (Α' 164), που ορίζει τα εξής:

4. Για τη χορήγηση των αδειών των προηγούμενων παραγράφων ο ενδιαφερόμενος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και επιπλέον να κατέχει τίτλο επαγγελματικής κατάρτισης ειδικότητας συναφούς προς την άσκηση των δραστηριοτήτων που πρόκειται να ασκήσει. Το προσωπικό των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας το οποίο θα φέρει όπλο για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 απαιτείται να έχει εκπληρώσει και τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται οι τίτλοι επαγγελματικής κατάρτισης που απαιτούνται για την έκδοση των ανωτέρω αδειών εργασίας κατά κατηγορία.

35. Με το άρθρο 17 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 4β του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 (Α' 104), που ορίζει τα εξής:

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης μπορεί να προκηρυχθούν και να πληρωθούν απευθείας, κατά την περίπτωση ιβ' της παραγράφου 2 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α), μέχρι τριάντα πέντε (35) θέσεις διευθυντών ή υποδιευθυντών των σωφρονιστικών καταστημάτων της χώρας με βαθμό Α' της κατηγορίας ΠΕ. Οι θέσεις αυτές συμπεριλαμβάνονται στις υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις αυτής της κατηγορίας. Προσόν για την κατάληψη των θέσεων αυτών είναι η ιδιότητα του δικηγόρου με πενταετή τουλάχιστον προϋπηρεσία ή κατοχή διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στη σωφρονιστική, την εγκληματολογία, το ποινικό δίκαιο ή άλλο συναφές αντικείμενο. Ως όριο ηλικίας για την κάλυψη των θέσεων αυτών ορίζεται το τεσσαρακοστό πέμπτο (45ο) έτος. Με την ίδια απόφαση συγκροτείται η επιτροπή επιλογής και ρυθμίζονται τα σχετικά με την υποβολή των αιτήσεων, τα δικαιολογητικά που πρέπει να κατατεθούν, τον έλεγχο των προσόντων, την κατάταξη των υποψηφίων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

36. Με το άρθρο 20 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π. δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α' 51), που ορίζει τα εξής:

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμψει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορεί να παραπέμνονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ο εισηγητής ζητεί προηγουμένως εγγράφως ή προφορικά ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το προβλεπόμενο από το άρθρο 36 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.

37. Με το άρθρο 20 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

2. Η απόφαση κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτηση του, που κατατίθεται σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του παρόντος, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντος ως ειδικό επιπλέον παράβολο το τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και επόμενα του παρόντος.

38. Με το άρθρο 20 παρ. 3 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμψει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορεί να παραπέμνονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ο εισηγητής ζητεί προηγουμένως εγγράφως ή προφορικά ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το

προβλεπόμενο από το άρθρο 36 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.

2. Η απόφαση κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτηση του, που κατατίθεται σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του παρόντος, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παράβολο το τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και επόμενα του παρόντος.

3. Για το καταβαλλόμενο κατά την προηγούμενη παράγραφο ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του παρόντος. Επί απορίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το Συμβούλιο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, απαγγέλλει τον πολλαπλασιασμό έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου.

39. Με το άρθρο 21 απαλείφεται ο τίτλος και αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 34B του π.δ. 18/1989, που προστέθηκε με το άρθρο 45 του ν. 4055/2012 και ορίζει τα εξής:

Αποδοχή ενδίκων μέσων ή βοηθημάτων σε συμβούλιο

"1. Μετά την τήρηση των διαδικασιών των άρθρων 20, 21 και 23, ο εισηγητής, εάν κρίνει ότι ένδικο μέσο ή βοήθημα, για το οποίο έχει προσκομιστεί συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς τον δικηγόρο που το υπογράφει, έχει ασκηθεί παραδεικτως και είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να προτείνει στον πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του προηγούμενου άρθρου. Εφόσον ο σχηματισμός συμφωνήσει, με ομόφωνη απόφαση του, κάνει δεκτό, και επιδικάζει δικαστική δαπάνη για τη σύνταξη του δικογράφου. Η απόφαση ισχύει και παράγει τα έννομα αποτελέσματα της από την έκδοση της κατά την επομένη παράγραφο διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου, υπόκειται δε έκτοτε σε τριτακοπή, αν είναι ακυρωτική.

40. Με το άρθρο 22 αντικαθίσταται το άρθρο 36 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 36

Παράβολο

1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο.

Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτακοπή ή αίτηση αναιρέσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε εκατόν πενήντα ευρώ, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διάρθρωσης σε εκατό ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε διακόσια πενήντα ευρώ.

Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά των παραβόλων.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς το παράβολο.

4. Αν το ένδικο μέσο γίνει δεκτό ή υποβληθεί παραίτηση ή καταργηθεί η δίκη για οποιοδήποτε άλλο λόγο, το παράβολο αποδίδεται. Αν το ένδικο μέσο απορριφθεί, το παράβολο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου. Το Συμβούλιο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμη και όταν απορρίπτεται το ένδικο μέσο.

Επί προφανώς απαράδεκτου ή αβασίμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τονεικοσαπλασιασμό του παραβόλου.

Στην περίπτωση αυτή το πρόσθετο ποσό που επιβάλλεται εισπράττεται βάσει της αποφάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις για την εισπράξη των δημοσίων εσόδων.

41. Με το άρθρο 23 προστίθενται παράγραφοι 3α, 3β και 3γ στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 50

Συνέπειες απόφασης

1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.
2. Η απόρριψη της αίτησης δεν αποκλείει την άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου κατά της ίδιας πράξης από άλλον που έχει το δικαίωμα αυτό.
3. Στις περιπτώσεις παραλείψεων όταν το Συμβούλιο δέχεται την αίτηση παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να εκτελέσει την οφειλόμενη ενέργεια.
4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απεχθούν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.
5. Οι αποφάσεις της Ολομελείας, ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο.

42. Με το άρθρο 24 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), που ορίζει τα εξής:

2. Στερείται το δικαίωμα ανακοπής ο τρίτος, στον οποίο με επιμέλεια του εισηγητή κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αίτησης ακυρώσεως με σημείωση της δικαστικού, είκοσι πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, καθώς και οποιοδήποτε άσκησε παρέμβαση κατά τη συζήτηση.

43. Με το άρθρο 25 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 83 του ν.4139/2013 (Α'74), που ορίζει τα εξής:

1. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδικώς για λόγους τυπικούς. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδικής απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης.

44. Με το άρθρο 26 αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την τροποποίησή της από το άρθρο 10 του ν. 3659/2008 (Α' 77) και ορίζει τα εξής:

2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εγγύως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το ποσό, το οποίο καθορίζεται με την πρωτόδικη Απόφαση. Αν αντικείμενο της διαφοράς είναι περισσότερα αυτοτελή και διακεκριμένα μεταξύ τους ποσά, το εκκλητό κρίνεται χωριστά ως προς καθένα από τα ποσά αυτά. Σε περίπτωση αντικειμενικής σώρευσης ένδικων βοηθημάτων, Συναφείας προβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο.

45. Με το άρθρο 27 προστίθεται εδάφιο γ' στην παράγραφο 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθενται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδικού στην αρχή που εξέδωσε την

προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοση της, μέσα σε Προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της Προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής.

46. Με το άρθρο 28 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 126 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το αρ. 51 του ν. 4055/2012, που ορίζει τα εξής:

1. Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με απόφαση του, μπορεί, εφόσον έχει διενεργήσει όσα αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμψει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

47. Με το άρθρο 29 προστίθεται περίπτωση στ' στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η δίκη καταργείται αν, πριν από το πέρας της τελευταίας συζήτησης:

- α) εκλείψει το αντικείμενό της, ή
- β) υποβληθεί Παραίτηση από το ένδικο βοήθημα ή μέσο, ή
- γ) συντρέξουν οι συνθήκες της περ. α' της παρ. 4 του προηγούμενου άρθρου.
- δ) επιτευχθεί διοικητική επίλυση της διαφοράς.
- ε) επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός του ν. 4600/1966.

48. Με το άρθρο 30 προστίθεται νέα παράγραφος 2α στο άρθρο 199 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 199

Αναγκαστική εκτέλεση

1. Οι τελεσίδικες, οι ανέκκλητες και οι προσωρινώς εκτελεστέα καταψηφιστικές αποφάσεις, οι οποίες εκδίδονται για διαφορές που άγονται προς επίλυση με την άσκηση αγωγής, αποτελούν τίτλο εκτελεστό κατά το άρθρο 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Ο εκτελεστήριος Τύπος περιγράφεται σε αυτές σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 918 του ίδιου Κώδικα. Οι παραπομπές γίνονται στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν.

2. Ως προς το, κατά περίπτωση, επιτρεπτό της αναγκαστικής εκτέλεσης των κατά την προηγούμενη παράγραφο καταψηφιστικών αποφάσεων και τη διαδικασία της εκτέλεσής τους, εφαρμόζονται αναλόγως οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την Αναγκαστική εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων.

3. Αν πρόκειται για καταψηφιστικές αποφάσεις υπέρ του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εφαρμογή έχουν οι εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις του Κώδικα Εισπραξης Δημοσίων Εσόδων, σε συνδυασμό προς την ειδική νομοθεσία που διέπει κάθε νομικό πρόσωπο.

4. Οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το κατά το άρθρο 274 Τέλος δικαστικού ενσήμου.

49. Με το άρθρο 31 παρ. 1 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

50. Με το άρθρο 31 παρ. 2 προστίθεται νέα παράγραφος 5α στο άρθρο 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 276

Απαλλαγή από την προκαταβολή

"1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού, καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερώς προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους."

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαλλαγή χορηγείται για συγκεκριμένη δίκη, ισχύει δε χωριστά για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας.

3. Η απαλλαγή παύει να ισχύει με το θάνατο του φυσικού προσώπου ή με τη δήλωση του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων.

4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του διαδίκου που υποβάλλεται είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση της υπόθεσης.

Η αίτηση απαλλαγής σε κάθε περίπτωση πρέπει απαραίτητως να συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα Αποδεικτικά στοιχεία.

5. Για την παραδοχή ή την απόρριψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτησης αποφαινεται ο πρόεδρος του συμβουλίου, ή ο δικαστής, που διευθύνει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρόκειται να εισαχθεί ή εκκρεμεί η υπόθεση, με πράξη του, η οποία και επιδίδεται στον αιτούντα δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

6. Αν η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση απορριφθεί, ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει το προβλεπόμενο ποσό έως την πρώτη Συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

Αν γίνει δεκτή η αίτηση, ο διάδικος απαλλάσσεται από την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού. Τούτο δεν επηρεάζει την τυχόν υποχρέωση του προς καταβολή του, αν με την οριστική Απόφαση του δικαστηρίου καταλογιστούν σε αυτόν τα δικαστικά έξοδα της δίκης.

51. Με το άρθρο 34 αντικαθίσταται η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 4129/2013 (Α' 52), που ορίζει τα εξής:

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο: (...)

στ) Αποφαινεται για υποθέσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) και 1 παρ. 1 του ν. 4065/2012 (Α' Π).

52. Με το άρθρο 35 προστίθεται παράγραφος 8 στο άρθρο 32B του ν. 1756/1988 (Α' 35), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 32B

Διάρθρωση της Γενικής Επιτροπείας

1. Επικεφαλής της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως γενικός δημοσιονομικός εισαγγελέας είναι ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτελείται από: α) Τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, β) Τον Επίτροπο Επικρατείας, γ) Τρεις (3) Αντεπιτρόπους Επικρατείας, δ) Δύο (2) Παρέδρους, ε) Οκτώ (8) Εισηγητές.

3. Οι ανωτέρω θέσεις Εισηγητών και Παρέδρων συνιστώνται με προεδρικό διάταγμα με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και πάντως μετά την 1.1.2018. Μέχρι τη σύσταση των ανωτέρω θέσεων, οι σχετικές ανάγκες καλύπτονται, με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, με απόσπαση, χρονικής διάρκειας δύο ετών που μπορεί να παραταθεί, ισάριθμων Παρέδρων και Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Στο βαθμό του Επιτρόπου Επικρατείας προάγεται Αντεπίτροπος Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τρία έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτέος από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

5. Στο βαθμό του Αντεπιτρόπου Επικρατείας προάγεται Πρόεδρος της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τουλάχιστον πέντε έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτέος από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Οι διατάξεις των άρθρων 71 Α του παρόντος νόμου, 79 παρ. 3 του π.δ. 774/1980 (Οργανισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Α' 189) και 58 παρ. 7 του ν. 3160/2003 (Α' 165) εξακολουθούν να ισχύουν, καθώς και η διάταξη του άρθρου 79 παρ. 3 του π. δ. 774/1980.

6. Στο βαθμό του Παρέδρου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας προάγεται Εισηγητής αυτής, ο οποίος έχει συμπληρώσει επτά χρόνια υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτέος από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

7. Ως εισαγωγικός βαθμός στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας προβλέπεται αυτός του Εισηγητή. Σε θέσεις Εισηγητών της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας διορίζονται απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών κατεύθυνσης Διοικητικής Δικαιοσύνης, οι οποίοι έχουν ευδοκίμως διανύσει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους Εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου"

53. Με το άρθρο 36 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 17 Β του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. «Σε όσα Πρωτοδικεία και Εφετεία, καθώς και στις αντίστοιχες Εισαγγελίες προβλέπεται οργανικός αριθμός δεκαπέντε (15) τουλάχιστον δικαστών, οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση. Στα Εφετεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, προκειμένου να επιτευχθεί η επιτάχυνση της ποινικής δίκης, ορίζονται για μια διετία από την Ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών δικαστές, που θα προεδρεύουν αποκλειστικά στα ποινικά δικαστήρια, με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους για δύο ακόμη έτη. Στους πίνακες που καταρτίζονται από την Ολομέλεια, περιλαμβάνεται ο ανάλογος με τις ανάγκες του δικαστηρίου αριθμός δικαστών, μεταξύ των οποίων γίνεται η κλήρωση των τακτικών και αναπληρωματικών, κατά τις επόμενες παραγράφους.»

54. Με το άρθρο 37 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

2. Οι προαγωγές των δικαστικών λειτουργιών μέχρι το βαθμό του συμβούλου Επικρατείας, του αρεοπαγίτη και του αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του συμβούλου και αντεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του γενικού επιτρόπου και του αντεπιτρόπου των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων καθώς και ο διορισμός σε θέση αντεπιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ενεργούνται με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από απόφαση του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.

55. Με το άρθρο 41 παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 (Α΄ 24), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 3

Διορισμός συνηγόρου υπηρεσίας και ανηλίκου.

1. Σε περίπτωση διορισμού δικηγόρου, η επιλογή γίνεται βάσει καταστάσεως που καταρτίζει ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος. Κάθε Δικηγορικός Σύλλογος συντάσσει μηνιαία κατάσταση των δικηγόρων υπηρεσίας του επόμενου μήνα, ξεχωριστά για ποινικές υποθέσεις και για υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα, και την αποστέλλει στο οικείο Δικαστήριο. Παράλληλα, συντάσσει και αποστέλλει ημερήσια κατάσταση με ικανό αριθμό δικηγόρων για την παροχή νομικής βοήθειας στην ανάκριση και στην εκδίκαση κακουργημάτων και αυτόφωρων πλημμελημάτων. Διαγράφεται από τον πίνακα και δεν μπορεί να γραφεί στο μέλλον δικηγόρος που αρνήθηκε να αναλάβει ή εγκατέλειψε το έργο της υπεράσπισης χωρίς σπουδαίο λόγο, κατά την κρίση του δικαστή ή του προέδρου που διευθύνει το δικαστήριο. Οι τελευταίοι συντάσσουν έκθεση που αποστέλλεται στο Δικηγορικό Σύλλογο.

56. Με το άρθρο 41 παράγραφος 2 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζει τα εξής:

2. Οι συνήγοροι υπηρεσίας ορίζονται κατ' αλφαβητική σειρά από την αντίστοιχη κατάσταση του Δικηγορικού Συλλόγου. Σε περίπτωση παράλειψης αποστολής της ημερήσιας κατάστασης, η επιλογή γίνεται από τη μηνιαία κατάσταση. Σε περίπτωση παράλειψης αποστολής της μηνιαίας κατάστασης, η επιλογή γίνεται από όλους τους δικηγόρους του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Κατ' εξαίρεση, εάν ζητηθεί, μπορεί να οριστεί ο δικηγόρος που έχει χειριστεί, στο πλαίσιο του συστήματος νομικής βοήθειας, την ίδια υπόθεση σε προηγούμενο στάδιο.

57. Με το άρθρο 41 παράγραφος 3 προστίθενται εδάφια στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζει τα εξής:

3. Κάθε δικηγόρος μπορεί να χρεωθεί με μόνο μία υπόθεση. Ως μία υπόθεση θεωρείται και η συνεκδίκαση περισσότερων υποθέσεων του ίδιου προσώπου ή περισσότερων προσώπων λόγω ομοδικίας, συναιτιότητας ή συνάφειας.

58. Με το άρθρο 41 παράγραφος 4 προστίθενται παράγραφοι 6, 7 και 8 μετά τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζουν τα εξής:

4. Ο διοριζόμενος δικηγόρος, συμβολαιογράφος ή δικαστικός επιμελητής έχει υποχρέωση να δεχθεί και εκτελέσει την εντολή δίχως αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

5. Εφόσον ο διάδικος ανήκει στους δικαιούχους νομικής βοήθειας που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 1, ο εισαγγελέας, ο ανακριτής με διάταξη, το συμβούλιο και το δικαστήριο με απόφαση, μπορούν κατά περίπτωση και αν κριθεί αναγκαίο, να του διορίσουν συνήγορο αυτεπαγγέλτως από τον ειδικό πίνακα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

59. Με το άρθρο 42 παράγραφος 1 αντικαθίσταται η περίπτωση α΄ της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 (Α΄ 165), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

2.α. Οι θέσεις των υπαλλήλων της Σχολής ορίζονται σε δώδεκα. Διακρίνονται σε κατηγορίες και κατανέμονται ανά κλάδο ως εξής: αα. πέντε θέσεις ΠΕ Γραμματέων, ββ. δύο θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, γγ. μία θέση ΠΕ Πληροφορικής, δδ. δύο θέσεις ΔΕ Γραμματέων, εε. μία θέση ΤΕ βιβλιοθηκονόμου, στστ. μία θέση ΔΕ οδηγού ή οδηγού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

60. Με το άρθρο 42 παράγραφος 2 προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 44 του ν. 3689/2008 (Α' 165), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 44

Διοικητικό Προσωπικό - Διάρθρωση Υπηρεσιών

1. Στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών συνιστώνται: α. Μία θέση Γενικού Διευθυντή, β. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης για την κατεύθυνση της Διοικητικής Δικαιοσύνης, γ. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης για την κατεύθυνση της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, δ. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης Εισαγγελικών Λειτουργιών, ε. Μία θέση Συμβούλου Επιμόρφωσης για θέματα ευρωπαϊκού δικαίου.

2.α. Οι θέσεις των υπαλλήλων της Σχολής ορίζονται σε δώδεκα. Διακρίνονται σε κατηγορίες και κατανέμονται ανά κλάδο ως εξής: αα. πέντε θέσεις ΠΕ Γραμματέων, ββ. δύο θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, γγ. μία θέση ΠΕ Πληροφορικής, δδ. δύο θέσεις ΔΕ Γραμματέων, εε. μία θέση ΤΕ βιβλιοθηκονόμου, στστ. μία θέση ΔΕ οδηγού ή οδηγού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

β. Οι οργανικές μονάδες της Σχολής συγκροτούν τη Διεύθυνση Διοίκησης και Οικονομικού, η οποία διαρθρώνεται ως εξής: αα. Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας, ββ. Τμήμα Οικονομικού Προγραμματισμού, γγ. Τμήμα Εφαρμογής Προγραμμάτων Επιμόρφωσης, δδ. Αυτοτελές Γραφείο Διεθνών Σχέσεων.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, καθορίζονται οι Αρμοδιότητες των οργανικών της μονάδων. Με όμοιο απόφαση συνιστώνται, αναδιρθρώνονται, συγχωνεύονται ή καταργούνται κλάδοι και θέσεις κάθε βαθμού ή ειδικότητας μονίμου ή με οποιαδήποτε σχέση προσωπικού και προσδιορίζονται ειδικά τυπικά προσόντα κάθε κλάδου ή ειδικότητας.

4. Οι θέσεις του διοικητικού προσωπικού πληρούνται είτε με απόσπαση, κατά τα προβλεπόμενα στην επόμενη παράγραφο, είτε με διορισμό ή πρόσληψη, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3812/2009 (ΦΕΚ 234 Α').

5.α. Επιτρέπεται να αποσπώνται στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών δικαστικοί υπάλληλοι και υπάλληλοι φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Προτιμώνται από τους υπαλλήλους της κατηγορίας ΠΕ εκείνοι, οι οποίοι αποδεδειγμένα γνωρίζουν σε άριστο βαθμό μία ή περισσότερες ξένες γλώσσες. Η απόσπαση διαρκεί για χρονικό διάστημα τριών ετών, το οποίο μπορεί να παρατείνεται για μία ακόμη τρίτη, και ακόμη περαιτέρω στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν άλλοι ενδιαφερόμενοι. Για τους υπαλλήλους εκείνους που ασχολούνται με το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και τη διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση δράσεων, η απόσπαση μπορεί να παρατείνεται μέχρι τη λήξη των προγραμμάτων αυτών.

β. Οι αποσπασμένοι κάθε φορά δικαστικοί υπάλληλοι στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών, που θεωρείται δικαστική υπηρεσία, πρέπει κατ' αρχήν να προέρχονται ισομερώς από το Προσωπικό των γραμματειών των Δικαστηρίων της Διοικητικής Κατεύθυνσης και από αυτό των γραμματειών των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών τους.

γ. Η απόσπαση διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή της και αιτιολογημένη απόφαση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν από τη λήξη του χρόνου απόσπασης. Δικαστικός υπάλληλος, του οποίου η απόσπαση δεν ανανεώθηκε ή διακόπηκε για οποιονδήποτε λόγο, δεν επιτρέπεται να αποσπασθεί εκ νέου στη Σχολή.

δ. Οι αποσπασμένοι κάθε φορά στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών υπάλληλοι λαμβάνουν το επίδομα του καταργηθέντος με το ν. 3697/2008 ειδικού λογαριασμού «Εύρυθμη λειτουργία υπηρεσιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

61. Με το άρθρο 43 προστίθεται παράγραφος 9 στο άρθρο 2 του ν. 2073/1992 (Α' 126), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 2

1. Στα καταστήματα του ισόγειου των περιμετρικών κτιρίων του κτιριακού συγκροτήματος του Αρσακείου της στοάς του "Όρφεα" και της νέας υπό κατασκευή στοάς επιτρέπονται οι οριζόμενες στις επόμενες παραγράφους χρήσεις.

2. Στο ισόγειο των περιμετρικών κτιρίων με πρόσοψη στην οδό Πανεπιστημίου επιτρέπονται βιβλιοπωλεία, εκδοτικοί οίκοι, αίθουσες τέχνης, υποκαταστήματα και γραφεία τραπεζών, καταστήματα αγοράς και πωλήσεως γραμματосήμων και νομισμάτων για συλλέκτες, γραφεία δημοσίων υπηρεσιών, ταχυδρομεία και τηλεγραφεία.

3. Στο ισόγειο των περιμετρικών κτιρίων με πρόσοψη στις οδούς Αρσάκη και Πεσμαζόγλου εκτός από τις χρήσεις της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπονται και ανθοπωλεία, καταστήματα οπτικών ειδών και φωτογραφικών μηχανών, καθώς και φαρμακεία.

4. Ειδικώς στην οπίσθια όψη του κτιριακού συγκροτήματος στην οδό Σταδίου εκτός από τις χρήσεις των προηγούμενων παραγράφων επιτρέπεται και η συνέχιση της λειτουργίας των ήδη υπάρχοντων καταστημάτων πώλησης ενδυμάτων και μόνο στους ήδη καταλαμβανόμενους από αυτά χώρους, υπό τους εξής όρους:

- α) δεν επιτρέπεται η έκθεση ειδών περισσότερων των τριών σε κάθε προθήκη και
- β) οι προθήκες θα διακοσμούνται με γλυπτά, πίνακες ζωγραφικής, φυσικά άνθη και καλλωπιστικά φυτά και θα διαμορφώνονται κατά τρόπον ώστε να μην είναι ορατό το εσωτερικό του καταστήματος.
5. Στη στοά του "Ορφέα", εκτός από τις χρήσεις των προηγούμενων παραγράφων 2 και 3, επιτρέπονται και κοσμηματοπωλεία, ωρολογοποιεία, φωτογραφεία, παλαιοπωλεία (στα οποία πάντως δεν επιτρέπεται η διενέργεια δημοπρασιών), γραφεία ταξιδίων, πρατήρια ειδών ζαχαροπλαστικής, καταστήματα δίσκων μουσικής, φωτογραφικών και κινηματογραφικών ειδών, καλλυντικών, μουσικών οργάνων, ειδών κεραμικής, αντικειμένων τέχνης, εκκλησιαστικών ειδών, σημαίων, λαβάρων και εμβλημάτων, ειδών λαϊκής τέχνης και γραφεία αρχιτεκτόνων, καθώς και καταστήματα δερμάτινων ειδών εκτός υποδημάτων. Διατηρείται το υπάρχον καφενείο "Ορφέας", με τη δυνατότητα τοποθέτησης τεσσάρων τραπεζιών, κατά ανώτατο όριο, των τεσσάρων καθισμάτων εντός της στοάς. Επίσης επιτρέπεται η λειτουργία του καφενείου, που εμφανίζεται στα διαγράμματα που έχουν εγκριθεί με την 59968/6260/1988 (ΦΕΚ 574 Δ') απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, με δυνατότητα τοποθέτησης στο αίθριο τεσσάρων τραπεζιών, κατά ανώτατο όριο, των τεσσάρων καθισμάτων και ισάριθμων καλοθιθιτών σκιάδων (ομπρελών με ξύλινο σκελετό και πανί σε απόχρωση του λευκού). Το καφενείο αυτό δεν επιτρέπεται να λειτουργεί μετά την 22.00' ώρα και έως την 7.00' πρωινή ώρα.

6. Στην υπό κατασκευή νέα στοά, εκτός από τις προβλεπόμενες στις προηγούμενες παραγράφους 2, 3 και 5 χρήσεις, επιτρέπονται και χαρτοπωλεία, γραφεία δακτυλογραφήσεων, μεταφράσεων και φωτοτυπικών εργασιών, καταστήματα ιατρικών, οδοντιατρικών εργαλείων και επιστημονικών οργάνων εν γένει, μηχανών και ειδών γραφείου, ειδών ζωγραφικής και γραφικών τεχνών, ειδών καπνιστού, κρυστάλλινων ειδών και κορνιζοποιεία.

7. Στη νέα αυτή στοά θα μετεγκατασταθούν τα καταστήματα των οποίων οι προσόψεις ευρίσκονται επί των οδών Πανεπιστημίου, Αρσάκη, Σταδίου, Πεσμαζόγλου και των οποίων οι χρήσεις απαγορεύονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, εφόσον το επιθυμούν οι μισθωτές και συμφωνεί σε αυτό και η Φιλεκαπιδευτική Εταιρεία. Δεν επιτρέπεται όπως η μεταστέγηση καταστήματος παρασκευής φαγητών (σουβλατζίδικο), καταστήματος ξηρών καρπών, καταστήματος ειδών κυνηγίου και καταστήματος ηλεκτρικών και οικιακών συσκευών. Στην περίπτωση της παραπάνω μεταστέγησης δεν καταβάλλεται η προβλεπόμενη από την παράγραφο 13 του άρθρου 15 του ν. 1649/1986 αποζημίωση.

8. Οποιαδήποτε άλλη χρήση, εκτός από τις προβλεπόμενες στις προηγούμενες παραγράφους, απαγορεύεται.

62. Με το άρθρο 44 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179), που ορίζει τα εξής:

9. Για τη διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελικών λειτουργιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο διευθύνεται από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Υπηρεσιακή Μονάδα του Γραφείου Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε.. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, δημιουργούνται οι αναγκαίες θέσεις επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού του Γραφείου, οι οποίες καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών ή με απόσπαση, μετά από πρόταση του ίδιου Εισαγγελέα. Καθήκοντα προϊστάμενου του Γραφείου σκεύει υπάλληλος ΠΕ, με βαθμό Α' που ορίζεται με απόφαση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού για διάρκεια δύο ετών, χωρίς να απαιτείται γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και μπορεί να ανανεώνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Το επιστημονικό προσωπικό κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, έχει δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου.

63. Με το άρθρο 44 παρ. 2 προστίθεται νέα παράγραφος 9α μετά την παράγραφο 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 17Α

Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος

1. Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό αντεισαγγελέα εφετών, από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Η τοποθέτηση τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος εκτελεί τα καθήκοντα του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από τρεις, τουλάχιστον, εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών, εκ των οποίων δύο τουλάχιστον από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών και ένας από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις οικείες Εισαγγελίες.

2. Το έργο των αρμόδιων για τα οικονομικά εγκλήματα Εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

3. Στα καθήκοντα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, η κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου επεκτείνεται σε όλη την επικράτεια, ανήκει η εποπτεία, η καθοδήγηση και ο συντονισμός των ενεργειών των γενικών κατά το άρθρο 33 παράγραφος 1 περίπτωση α' του Κ.Π.Δ. και ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), των Τελωνείων, της Ε.Λ.Υ.Τ. και των φοροελεγκτικών υπηρεσιών, εν

γένει, του Υπουργείου Οικονομικών, κατά τη διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τελέσεως κάθε είδους φορολογικών και οικονομικών εγκλημάτων και οποιονδήποτε άλλων συναφών, εφόσον αυτά διαπράττονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία.

4. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες και τις πληροφορίες που περιέχονται στις υπηρεσίες της παραγράφου 3 για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί δε και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που περιέχεται σε γνώση του, σχετικά με αυτά, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο.

5. Για τη διερεύνηση των υποθέσεων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης από τους κατά την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου γενικούς ή ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους.

6. Η δικογραφία που σχηματίζεται μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης διαβιβάζεται στους κατά τόπο αρμόδιους για την ποινική δίωξη εισαγγελείς πρωτοδικών, με την παραγγελία άμεσης άσκησης ποινικής δίωξης.

7. Με σύμφωνη γνώμη του εποπτεύοντος Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από τον κατά τόπο αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών, χωρίς να στερείται τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, μετά το πέρας της οποίας ενημερώνεται εγγράφως για την πορεία της.

8. Οι εισαγγελικοί λειτουργοί της παραγράφου 1 έχουν πρόσβαση σε κάθε πληροφορία ή στοιχείο που αφορά ή είναι χρήσιμο για την άσκηση του έργου τους, μη υποκείμενο στους περιορισμούς της νομοθεσίας περί φορολογικού, τραπεζικού, χρηματιστηριακού και κάθε άλλου είδους απορρήτου και σε κάθε μορφής αρχείο Δημόσιας Αρχής ή Οργανισμού που τηρεί και επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

9. Για τη διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελικών λειτουργών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο διευθύνεται από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Υπηρεσιακή Μονάδα του Γραφείου Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε.. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, δημιουργούνται οι αναγκαίες θέσεις επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού του Γραφείου, οι οποίες καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών ή με απόσπαση, μετά από πρόταση του ίδιου Εισαγγελέα. Καθήκοντα προϊσταμένου του Γραφείου ασκεί υπάλληλος ΠΕ, με βαθμό Α' που ορίζεται με απόφαση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού για διάρκεια δύο ετών, χωρίς να απαιτείται γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και μπορεί να ανανεώνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Το επιστημονικό προσωπικό κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, έχει δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου.

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να αποσπώνται στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών και Εφετών υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών, για την υποβοήθηση του έργου των εισαγγελικών λειτουργών όταν διενεργείται προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση για οικονομικά ή άλλα συναφή με αυτά εγκλήματα, για χρονικό διάστημα δύο ετών που μπορεί να παρατείνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Οι υπάλληλοι που αποσπώνται λαμβάνουν το σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών της θέσης από την οποία αποσπάστηκαν.

64. Με το άρθρο 46 παρ. 1 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 45 του ν. 4139/2013 (ΦΕΚ Α' 74), που ορίζει τα εξής:

Με βάση τα έσοδα αυτά, ύστερα από πρόταση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών εγγράφονται σχετικές πιστώσεις στους προϋπολογισμούς των Υπουργείων Υγείας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου και διατίθενται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών.

65. Με το άρθρο 46 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 46 του ν. 4139/2013 (ΦΕΚ Α' 74), που ορίζει τα εξής:

2. Τα ποσά που αποδίδονται στα Υπουργεία Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου κατ' εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου, διατίθενται αποκλειστικά στις αρμόδιες υπηρεσίες για τη δίωξη των εγκλημάτων της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, για την προμήθεια τεχνικών μέσων, την εκπαίδευση του προσωπικού τους και τη χρηματοδότηση της επιχειρησιακής τους δράσης.

15 παρ. 1 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 155 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η Επίδοση γίνεται με παράδοση του εγγράφου στα χέρια του ενδιαφερομένου από ποινικό ή δικαστικό επιμελητή ή σε περίπτωση που δεν υπάρχουν, από όργανο της δημόσιας δύναμης ή από τον πρόεδρο ή το γραμματέα της κοινότητας ή τον υπάλληλο του Δήμου ο οποίος έχει οριστεί για τον σκοπό αυτόν με απόφαση του Δημάρχου.

Αν αυτός που κάνει την Επίδοση δεν βρίσκει τον ενδιαφερόμενο στον τόπο της διαμονής ή της κατοικίας του ή του καταστήματος ή του εργαστηρίου ή του γραφείου όπου ασκεί το επάγγελμά του, εγχειρίζει το έγγραφο σε κάποιον από εκείνους που, έστω και προσωρινά, διαμένουν μαζί του ή στους οικιακούς βοηθούς του ή στο θυρωρό της κατοικίας που μένει ή σε κάποιον από όσους είναι στο κατάστημα ή στο εργαστήριο ή στο γραφείο. Από όλους τους παραπάνω εξαιρούνται όσοι κατά την ανεξέλεγκτη αντίληψη αυτού που κάνει την Επίδοση είναι μικρότεροι από δεκαεπτά ετών ή ψυχικά ασθενείς ή προφανώς μεθυσμένοι. Εξαιρούνται επίσης οι παθόντες από το έγκλημα, όταν η Επίδοση πρόκειται να γίνει στον κατηγορούμενο ή στον αστικώς υπεύθυνο, και αντιστρόφως.

Αν πρόκειται για εργαζόμενο σε εργοστάσιο, η Επίδοση μπορεί να γίνει στο διευθυντή του εργοστασίου ή στο θυρωρό. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στα εδάφια β' και γ' είναι υποχρεωμένα να παραδώσουν στον ενδιαφερόμενο το έγγραφο που τους επιδόθηκε χωρίς καμιά χρονοτριβή.

25. Με το άρθρο 15 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 155 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Αν ένα από τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο, αυτός που κάνει την Επίδοση το επικολλά στην πόρτα της κατοικίας ή, προκειμένου για ξενοδοχείο ή οικοτροφείο, στην πόρτα του δωματίου όπου διαμένει ο ενδιαφερόμενος ή στην πόρτα του καταστήματος ή του εργαστηρίου ή του εργοστασίου ή του γραφείου. Αν δεν βρεθεί στην κατοικία του ο ενδιαφερόμενος ή ο σύνοικος ή ο οικιακός βοηθός ή θυρωρός, όποιος κάνει την Επίδοση επικολλά το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας. Αν η θυροκόλληση έγινε επειδή τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ.1 εδ.β' και γ' αρνήθηκαν να πάρουν το έγγραφο ή απουσίαζαν ή δεν υπήρχαν, επιδίδεται αντίγραφο του εγγράφου στον τυχόν διορισμένο αντίκλητο του ενδιαφερόμενου κατηγορουμένου ή αστικής υπευθύνου. Σ' αυτήν την περίπτωση τα αποτελέσματα αρχίζουν από την Επίδοση στον αντίκλητο.

26. Με το άρθρο 16 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 161 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Αυτός που επιδίδει οφείλει επίσης σε κάθε περίπτωση να σημειώσει στο έγγραφο τη χρονολογία και τον τόπο της Επίδοσης, καθώς και το πρόσωπο στο οποίο παραδόθηκε, και να υπογράψει τη σχετική σημείωση.

27. Με το άρθρο 17 παρ. 1 αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό, που έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση.
Αν η ανάλυση αποβεί αρνητική, το γενετικό υλικό και τα γενετικά αποτυπώματα καταστρέφονται αμέσως, ενώ αν η ανάλυση αποβεί θετική το μεν γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, τα δε γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών.

28. Με το άρθρο 17 παρ. 2 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 200Α

Ανάλυση D.N.A.

1. "Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, οι δικαστικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού."

Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο.

Την ανάλυση του D.N.A. του κατηγορουμένου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για την υπεράσισή του.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό, που έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση.
 Αν η ανάλυση αποβεί αρνητική, το γενετικό υλικό και τα γενετικά αποτυπώματα καταστρέφονται αμέσως, ενώ αν η ανάλυση αποβεί θετική το μεν γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, τα δε γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών.

3. Η κατά την παράγραφο 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παρσαστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό.

29. Με το άρθρο 18 αντικαθίσταται η πρώτη παράγραφος του άρθρου 344 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η αποχώρηση του κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της δίκης δεν κωλύει καθόλου την πρόοδο της διαδικασίας. Επιτρέπεται όμως στο συνήγορο του κατηγορουμένου να παραστεί αντί γι' αυτόν το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ή την αναβολή της δίκης ή τη διακοπή της για οκτώ το πολύ ημέρες.

Σε δίκες για κακούργημα ο πρόεδρος πρέπει πάντοτε να διορίσει στον κατηγορούμενο που αποχώρησε για οποιονδήποτε λόγο συνήγορο για να παρίσταται αντί γι αυτόν στη δίκη, αν αποχώρησε και ο συνήγορός του που είχε αρχικά διοριστεί.

30. Με το άρθρο 19 αντικαθίσταται το άρθρο 358 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 358.- Μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ο εισαγγελέας και οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να αναφέρουν εναντίον του ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και που συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας. Μπορούν να προβαίνουν σε δηλώσεις και εξηγήσεις σχετικά με τις καταθέσεις που έγιναν ή τα Αποδεικτικά μέσα που εξετάστηκαν.

31. Με το άρθρο 20 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 364 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Στο ακροατήριο διαβάζονται οι εκθέσεις των ανακριτικών υπαλλήλων που συντάχθηκαν σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, καθώς και τα υπόλοιπα έγγραφα που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά τους. Αν χρειάζεται κάποιος από τους μάρτυρες ή τους κατηγορουμένους να αναγνωρίσει ένα έγγραφο ή πειστήριο, ο πρόεδρος το επιδεικνύει σ' αυτόν.

32. Με το άρθρο 21 προστίθενται εδάφια στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 473 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναιρέσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Η καθαρογράφηση της απόφασης πρέπει να γίνει μέσα σε δεκαπέντε ημέρες διαφορετικά, ο πρόεδρος του δικαστηρίου έχει πειθαρχική ευθύνη. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναιρέσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει τη παραγραφή της ποινής.

33. Με το άρθρο 24 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Π.Δ. 44/2002 (Α' 44), που ορίζει τα εξής:

3. Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα δεν εφαρμόζεται στις συσκευές που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι του παρόντος διατάγματος ούτε στις συσκευές που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα, την κρατική ασφάλεια και για κρατικές δραστηριότητες στο πεδίο του ποινικού δικαίου.

34. Με το άρθρο 25 παρ. 1 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

1. Συνιστάται ειδική υπηρεσία στον Υπουργείο Δικαιοσύνης με τίτλο "Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης". Σκοπός και αποστολή της υπηρεσίας αυτής είναι η εξωτερική φρούρηση των Καταστημάτων Κράτησης, η φρούρηση των νοσηλευομένων σε οποιοδήποτε θεραπευτήριο καταδικών και υποδικών και η συνοδεία αυτών προς ανάκριση, εμφάνιση σε δικαστήριο, ιατρική εξέταση, εκτέλεση έκτακτης άδειας ή άλλου έργου.

35. Με το άρθρο 25 παρ. 2 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

Το Προσωπικό Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης έχει τις ίδιες αρμοδιότητες, εξουσίες, καθήκοντα και υποχρεώσεις με το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας στην άσκηση των ανατιθέμενων σε αυτόδια του παρόντος καθηκόντων του.

36. Με το άρθρο 25 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 50 του ν. 2721/1999 (Α' 112), που ορίζει τα εξής:

4. Οι υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής φρούρησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης που σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατέχουν υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό, επιτρέπεται, με τις ίδιες προϋποθέσεις, και ύστερα από άδεια, να κατέχουν και να φέρουν και ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Η άδεια αγοράς του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού εκδίδεται από την αστυνομική αρχή του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος, κατόπιν εισήγησης του Αρχιφύλακα Α' ή του νόμιμου αναπληρωτή του και με σύμφωνη γνώμη του οικείου Διευθυντή της Υπηρεσίας Εξωτερικής φρούρησης, η οποία χορηγείται εφόσον ο υπάλληλος έχει μονιμοποιηθεί.

Η αγορά, η συντήρηση και η εκπαίδευση στη χρήση του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού βαρύνει τον υπάλληλο. Με απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα όργανα που είναι αρμόδια για τη χορήγηση των αδειών κατοχής ιδιωτικού οπλισμού και οπλοφορίας του παραπάνω προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

37. Με το άρθρο 26 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του ν. 2518/1997 (Α' 164), που ορίζει τα εξής:

4. Για τη χορήγηση των αδειών των προηγούμενων παραγράφων ο ενδιαφερόμενος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και επιπλέον να κατέχει τίτλο επαγγελματικής κατάρτισης ειδικότητας συναφούς προς την άσκηση των δραστηριοτήτων που πρόκειται να ασκήσει. Το προσωπικό των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας το οποίο θα φέρει όπλο για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5 απαιτείται να έχει εκπληρώσει και τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται οι τίτλοι επαγγελματικής κατάρτισης που απαιτούνται για την έκδοση των ανωτέρω αδειών εργασίας κατά κατηγορία.

38. Με το άρθρο 27 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 4β του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 (Α' 104), που ορίζει τα εξής:

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης μπορεί να προκηρυχθούν και να πληρωθούν απευθείας, κατά την περίπτωση β' της παραγράφου 2 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α), μέχρι τριάντα πέντε (35) θέσεις διευθυντών ή υποδιευθυντών των ασφαλιστικών καταστημάτων της χώρας με βαθμό Α' της κατηγορίας ΠΕ. Οι θέσεις αυτές συμπεριλαμβάνονται στις υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις αυτής της κατηγορίας. Προσόν για την κατάληψη των θέσεων αυτών είναι η ιδιότητα του δικηγόρου με πενταετή τουλάχιστον προϋπηρεσία ή κατοχή διδακτορικού διπλώματος ή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στη σωφρονιστική, την εγκληματολογία, το ποινικό δίκαιο ή άλλο συναφές αντικείμενο. Ως όριο ηλικίας για την κάλυψη των θέσεων αυτών ορίζεται το τεσσαράκοστο πέμπτο (45ο) έτος. Με την ίδια απόφαση συγκροτείται η επιτροπή επιλογής και ρυθμίζονται τα σχετικά με την υποβολή των αιτήσεων, τα δικαιολογητικά που πρέπει να κατατεθούν, τον έλεγχο των προσόντων, την κατάταξη των υποψηφίων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

39. Με το άρθρο 31 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π. δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α' 51), που ορίζει τα εξής:

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορεί να παραπέμνονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ο εισηγητής ζητεί προηγουμένως εγγράφως ή προφορικώς ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το προβλεπόμενο από το άρθρο 36 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.

40. Με το άρθρο 31 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

2. Η απόφαση κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτηση του, που κατατίθεται σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του παρόντος, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παράβολο το τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και επόμενα του παρόντος.

41. Με το άρθρο 31 παρ. 3 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορεί να παραπέμπονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ο εισηγητής ζητεί προηγουμένως εγγράφως ή προφορικά ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το προβλεπόμενο από το άρθρο 36 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.

2. Η απόφαση κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτηση του, που κατατίθεται σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του παρόντος, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παράβολο το τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και επόμενα του παρόντος.

3. Για το καταβαλλόμενο κατά την προηγούμενη παράγραφο ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του παρόντος. Επί απορρίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το Συμβούλιο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, απαγγέλλει τον πολλαπλασιασμό έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου.

42. Με το άρθρο 32 απαλείφεται ο τίτλος και αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 34B του π.δ. 18/1989, που προστέθηκε με το άρθρο 45 του ν. 4055/2012 και ορίζει τα εξής:

Αποδοχή ενδίκων μέσων ή βοηθημάτων σε συμβούλιο

*1. Μετά την τήρηση των διαδικασιών των άρθρων 20, 21 και 23, ο εισηγητής, εάν κρίνει ότι ένδικο μέσο ή βοήθημα, για το οποίο έχει προσκομιστεί συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς τον δικηγόρο που το υπογράφει, έχει ασκηθεί παραδεκτώς και είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να προτείνει στον πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του προηγούμενου άρθρου. Εφόσον ο σχηματισμός συμφωνήσει, με ομόφωνη απόφαση του το κάνει δεκτό, και επιδικάζει δικαστική δαπάνη για τη σύνταξη του δικογράφου. Η απόφαση ισχύει και παράγει τα έννομα αποτελέσματα της από την έκδοση της κατά την επομένη παράγραφο διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου, υπόκειται δε έκτοτε σε τριτανακοπή, αν είναι ακυρωτική.

43. Με το άρθρο 33 αντικαθίσταται το άρθρο 36 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 36

Παράβολο

1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο.

Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτανακοπή ή αίτηση αναιρέσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε εκατόν πενήντα ευρώ, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής

εκτελέσεως, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διόρθωσης σε εκατό ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε διαδικασία πενήντα ευρώ.

Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά των παραβόλων.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς το παράβολο.

4. Αν το ένδικο μέσο γίνει δεκτό ή υποβληθεί παραίτηση ή καταργηθεί η δίκη για οποιοδήποτε άλλο λόγο, το παράβολο αποδίδεται. Αν το ένδικο μέσο απορριφθεί, το παράβολο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου. Το Συμβούλιο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμη και όταν απορριπτεται το ένδικο μέσο.

Επί προφανώς απαραδέκτου ή αβασίμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τονεικοσαπλασιασμό του παραβόλου.

Στην περίπτωση αυτή το πρόσθετο ποσό που επιβάλλεται εισπράττεται βάσει της αποφάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων.

44. Με το άρθρο 34 προστίθενται παράγραφοι 3α, 3β και 3γ στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 50

Συνέπειες απόφασης

1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.

2. Η απόρριψη της αίτησης δεν αποκλείει την άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου κατά της ίδιας πράξης από άλλον που έχει το δικαίωμα αυτό.

3. Στις περιπτώσεις παραλείψεων όταν το Συμβούλιο δέχεται την αίτηση παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να εκτελέσει την οφειλόμενη ενέργεια.

4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

5. Οι αποφάσεις της Ολομέλειας, ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο.

45. Με το άρθρο 35 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), που ορίζει τα εξής:

2. Στερείται το δικαίωμα ανακοπής ο τρίτος, στον οποίο με επιμέλεια του εισηγητή κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αίτησης ακυρώσεως με σημείωση της δικασίμου, είκοσι πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, καθώς και οποιοδήποτε άσκηση παρέμβαση κατά τη συζήτηση.

46. Με το άρθρο 36 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 83 του ν.4139/2013 (Α'74), που ορίζει τα εξής:

1. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιοπροσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσίδικως για λόγους τυπικούς. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσίδικης απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης.

47. Με το άρθρο 37 αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την τροποποίησή της από το άρθρο 10 του ν. 3659/2008 (Α' 77) και ορίζει τα εξής:

2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από τοποσά, το οποίο καθορίζεται με την πρωτόδικη Απόφαση. Αν αντικείμενο της διαφοράς είναι περισσότερα αυτοτελή και διακεκριμένα μεταξύ τους ποσά, το εκκλητό κρίνεται χωριστά ως προς καθένα από τα ποσά αυτά. Σε περίπτωση αντικειμενικής σώρευσης ένδικων βοηθημάτων, Συνάφειαςπροσβαλλόμενων πράξεων ή παρολειψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχήσε ολόκληρο.

48. Με το άρθρο 38 προστίθεται εδάφιο γ' στην παράγραφο 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθενται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδίκου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής.

49. Με το άρθρο 39 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 126 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με απόφαση του, μπορεί, εφόσον έχει διενεργήσει όσα αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως अपαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

50. Με το άρθρο 40 προστίθεται περίπτωση στ' στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η δίκη καταργείται αν, πριν από το πέρας της τελευταίας συζήτησης:

- α) εκλείπει το αντικείμενό της, ή
- β) υποβληθεί Παραίτηση από το ένδικο βοήθημα ή μέσο, ή
- γ) συντρέξουν οι συνθήκες της περ. α' της παρ. 4 του προηγούμενου άρθρου.
- δ) επιτευχθεί διοικητική επίλυση της διαφοράς.
- ε) επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός του ν. 4600/1966.

51. Με το άρθρο 41 προστίθεται νέα παράγραφος 2α στο άρθρο 199 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 199

Αναγκαστική εκτέλεση

1. Οι τελεσίδικες, οι ανέκκλητες και οι προσωρινώς εκτελεστέες καταψηφιστικές αποφάσεις, οι οποίες εκδίδονται για διαφορές που άγονται προς επίλυση με την άσκηση αγωγής, αποτελούν τίτλο εκτελεστό κατά το άρθρο 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Ο εκτελεστήριος Τύπος περιγράφεται σε αυτές σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 918 του ίδιου Κώδικα. Οι παραπομπές γίνονται στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν.

2. Ως προς το, κατά περίπτωση, επιτρεπτό της αναγκαστικής εκτέλεσης των κατά την προηγούμενη παράγραφο καταψηφιστικών αποφάσεων και τη διαδικασία της εκτέλεσής τους, εφαρμόζονται αναλόγως οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την Αναγκαστική εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων.

3. Αν πρόκειται για καταψηφιστικές αποφάσεις υπέρ του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εφαρμογή έχουν οι εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, σε συνδυασμό προς την ειδική νομοθεσία που διέπει κάθε νομικό πρόσωπο.

4. Οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το κατά το άρθρο 274 Τέλος δικαστικού ενσήμου.

52. Με το άρθρο 42 προστίθεται νέα παράγραφος 5α στο άρθρο 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 276

Απαλλαγή από την προκαταβολή

"1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού, καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερος προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους."

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαλλαγή χορηγείται για συγκεκριμένη δίκη, ισχύει δε χωριστά για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας.

3. Η απαλλαγή παύει να ισχύει με το θάνατο του φυσικού προσώπου ή με τη δήλωση του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων.

4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του διαδίκου που υποβάλλεται είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση της υπόθεσης.

Η αίτηση απαλλαγής σε κάθε περίπτωση πρέπει απαραίτητα να συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα Αποδεικτικά στοιχεία.

5. Για την παραδοχή ή την απόρριψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτησης αποφαιίνεται ο πρόεδρος του συμβουλίου, ή ο δικαστής, που διευθύνει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρόκειται να εισαχθεί ή εκκρεμεί η υπόθεση, με πράξη του, η οποία και επιδίδεται στον αιτούντα δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη Συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

6. Αν η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση απορριφθεί, ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει το προβλεπόμενο ποσό έως την πρώτη Συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

Αν γίνει δεκτή η αίτηση, ο διάδικος απαλλάσσεται από την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού. Αυτό δεν επηρεάζει την τυχόν υποχρέωση του προς καταβολή του, αν με την οριστική Απόφαση του δικαστηρίου καταλογιστούν σε αυτόν τα δικαστικά έξοδα της δίκης.

53. Με το άρθρο 45 αντικαθίσταται η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 4129/2013 (Α' 52), που ορίζει τα εξής:

1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο:
 στ) Αποφαίνεται για υποθέσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) και 1 παρ. 1 του ν. 4065/2012 (Α' Π).

54. Με το άρθρο 46 προστίθεται παράγραφος 8 στο άρθρο 32B του ν. 1756/1988 (Α' 35), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 32 Β

Διάρθρωση της Γενικής Επιτροπείας

1. Επικεφαλής της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως γενικός δημοσιονομικός εισηγητής είναι ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτελείται από: α) Τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, β) Τον Επίτροπο Επικρατείας, γ) Τρεις (3) Αντεπιτρόπους Επικρατείας, δ) Δύο (2) Παρέδρους, ε) Οκτώ (8) Εισηγητές.

3. Οι ανωτέρω θέσεις Εισηγητών και Παρέδρων συνιστώνται με προεδρικό διάταγμα με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και πάντως μετά την 1.1.2018. Μέχρι τη σύσταση των ανωτέρω θέσεων, οι σχετικές ανάγκες καλύπτονται, με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, με απόσπαση, χρονικής διάρκειας δύο ετών που μπορεί να παραταθεί, ισάριθμων Παρέδρων και Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Στο βαθμό του Επιτρόπου Επικρατείας προάγεται Αντεπίτροπος Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τρία έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτός από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

5. Στο βαθμό του Αντεπιτρόπου Επικρατείας προάγεται Πρόεδρος της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τουλάχιστον πέντε έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτός από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Οι διατάξεις των άρθρων 71 Α του παρόντος νόμου, 79 παρ. 3 του π.δ. 774/1980 (Οργανισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Α' 189) και 58 παρ. 7 του ν. 3160/2003 (Α' 165) εξακολουθούν να ισχύουν, καθώς και η διάταξη του άρθρου 79 παρ. 3 του π. δ. 774/1980.

6. Στο βαθμό του Παρέδρου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας προάγεται Εισηγητής αυτής, ο οποίος έχει συμπληρώσει επτά χρόνια υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτές από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

7. Ως εισαγωγικός βαθμός στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας προβλέπεται αυτός του Εισηγητή. Σε θέσεις Εισηγητών της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας διορίζονται απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών κατεύθυνσης Διοικητικής Δικαιοσύνης, οι οποίοι έχουν ευδοκίμως διανύσει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους Εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου"

55. Με το άρθρο 47 παράγραφος 1 προστίθεται παράγραφος 5α μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 4 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 4.

Συγκρότηση των δικαστηρίων - τμήματα.

1. Τα πολιτικά - ποινικά δικαστήρια συγκροτούνται ως εξής:

α. Το ειρηνοδικείο και το πταισματοδικείο, από ειρηνοδίκη και πταισματοδίκη αντίστοιχως".

β. το μονομελές πρωτοδικείο ή πλημμελειοδικείο, από πρόεδρο πρωτοδικών ή πρωτοδίκη,

γ. το πολυμελές πρωτοδικείο ή τριμελές πλημμελειοδικείο, από πρόεδρο πρωτοδικών και δύο πρωτοδίκες,

δ. το μονομελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη και το τριμελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη και δύο εφέτες.

ε. το πενταμελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών και τέσσερις εφέτες,

στ) το μονομελές δικαστήριο ανηλίκων, από έναν πρόεδρο πρωτοδικών σε κάθε πρωτοδικείο, ο οποίος ορίζεται μαζί με έναν αναπληρωτή, πρόεδρο ή πρωτοδίκη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 26,

ζ) το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων, από τον δικαστή ανηλίκων του προηγούμενου εδαφίου και δύο νεότερους του, αν είναι δυνατόν, πρωτοδίκες,

η) το εφετείο ανηλίκων, από έναν εφέτη ή τον αναπληρωτή του, που ορίζονται σε κάθε εφετείο σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 26, και από δύο άλλους νεότερους του, αν είναι δυνατόν, εφέτες, που ορίζονται εφέτες ανηλίκων από αυτόν που διευθύνει το δικαστήριο.

θ. το μικτό ορκωτό δικαστήριο, από πρόεδρο πρωτοδικών, δύο πρωτοδίκες και τέσσερις ενόρκους,

ι. το μικτό ορκωτό εφετείο, από πρόεδρο εφετών, δύο εφέτες και τέσσερις ενόρκους.

Οι ένορκοι εκλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 379-400 του κώδικα ποινικής δικονομίας.

2. Τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια συγκροτούνται ως εξής:

α. το μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο, από πρόεδρο πρωτοδικών ή πρωτοδίκη, ειδικώς τα αυτοτελή μονομελή πρωτοδικεία συγκροτούνται από πρωτοδίκη,

β. το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, από πρόεδρο πρωτοδικών και δύο πρωτοδίκες,

γ. το μονομελές διοικητικό εφετείο, από πρόεδρο εφετών ή εφέτη.

δ. το τριμελές διοικητικό εφετείο από πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες.

ε. το πενταμελές διοικητικό εφετείο, από πρόεδρο εφετών και τέσσερις εφέτες.

3. Κατά τις συνεδριάσεις των πολυμελών δικαστηρίων προεδρεύει ο ανώτερος κατά βαθμό ή, αν δεν υπάρχει ή κωλύεται, ο αρχαιότερος δικαστής.

Στις συνεδριάσεις των πολιτικών δικαστηρίων μπορεί, όπου ορίζει ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, να παρίσταται ο αρμόδιος εισαγγελέας, ο οποίος αναπτύσσει τη γνώμη του τελευταίος, εκτός αν είναι διάδικος. Στις συνεδριάσεις των ποινικών δικαστηρίων παρίσταται υποχρεωτικά ο αρμόδιος εισαγγελέας. Στα μονομελή και τριμελή δικαστήρια ανηλίκων παρίσταται πάντοτε ένας εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας πρωτοδικών και στο εφετείο ανηλίκων ένας αντεισαγγελέας εφετών ή ο αναπληρωτής του, που ορίζονται εισαγγελέας ανηλίκων για μια τριετία από εκείνον που διευθύνει την αντίστοιχη εισαγγελία. Στο πταισματοδικείο παρίσταται ο αρμόδιος δημόσιος κατήγορος, μπορεί όμως να παρίσταται και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών ή ο νόμιμος αναπληρωτής του.

5. Τα δικαστήρια, αν το επιτρέπει ο αριθμός των δικαστών που υπηρετούν σ' αυτά, διαιρούνται σε τμήματα. Σχετική γνωστοποίηση γίνεται στο χώρο των ανακοινώσεων.

6. α) Στα διοικητικά πρωτοδικεία και τα διοικητικά εφετεία, στα οποία λειτουργούν τρία τουλάχιστον τμήματα, μπορεί να συνιστώνται, με απόφαση του τριμελούς συμβουλίου διεύθυνσης ή του προϊστάμενου του δικαστηρίου, ειδικά τμήματα για την εκδίκαση διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας για τους φόρους, τους δασμούς, τις εισφορές, τα τέλη και τα συναφή δικαιώματα του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Έως το τέλος του δικαστικού έτους, κατά το οποίο εκδίδεται η παραπάνω απόφαση, η Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου τροποποιεί αναλόγως τον κανονισμό του, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 7 του άρθρου 14 του παρόντος.

Στην περίπτωση που δεν εγκριθεί τροποποίηση του κανονισμού, τα ειδικά τμήματα παύουν να λειτουργούν από το επόμενο δικαστικό έτος.

β) Η σύσταση ειδικών τμημάτων σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση δεν αποκλείει την εισαγωγή στα λοιπά τμήματα του δικαστηρίου ένδικων βοηθημάτων και μέσων που αφορούν τις παραπάνω διαφορές.

γ) Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας, η απόφαση της Ολομέλειας για την τροποποίηση του κανονισμού λειτουργίας εκδίδεται έως το τέλος του δικαστικού έτους 2011-2012.

56. Με το άρθρο 47 παράγραφος 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

2. Το πολιτικό και διοικητικό Εφετείο Αθηνών, το πολιτικό Εφετείο Θεσσαλονίκης, τα πολιτικά και διοικητικά πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιά και τα Ειρηνοδικεία Αθηνών και Θεσσαλονίκης διευθύνονται από τριμελές συμβούλιο.

57. Με το άρθρο 47 παράγραφος 3 αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

3. Το συμβούλιο αποτελείται:

α) για το πολιτικό και διοικητικό Εφετείο Αθηνών και το πολιτικό Εφετείο Θεσσαλονίκης, από έναν πρόεδρο Εφετών ως πρόεδρο και δύο Εφέτες ως μέλη,

58. Με το άρθρο 47 παράγραφος 4 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 17 Κεφάλαιο Β' του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

Β. Κλήρωση των συνθέσεων.

1. Σε όλα Πρωτοδικεία και Εφετεία, καθώς και στις αντίστοιχες Εισαγγελίες προβλέπεται οργανικός αριθμός δεκαπέντε (15) τουλάχιστον δικαστών, οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση. Στα Εφετεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, προκειμένου να επιταχυνθεί η επιτάχυνση της ποινικής δίκης, ορίζονται για μια διετία από την Ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών δικαστές, που θα προεδρεύουν αποκλειστικά στα ποινικά δικαστήρια, με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους για δύο ακόμη έτη. Στους πίνακες που καταρτίζονται από την Ολομέλεια, περιλαμβάνεται ο ανάλογος με τις ανάγκες του δικαστηρίου αριθμός δικαστών, μεταξύ των οποίων γίνεται η κλήρωση των τακτικών και αναπληρωματικών, κατά τις επόμενες παραγράφους.

59. Με το άρθρο 47 παράγραφος 5 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 17 Κεφάλαιο Β' του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

8. Σε υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί αρμοδώς για να εκδικαστούν στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων και λόγω της σοβαρότητας και του αντικείμενου τους πρόκειται να διαρκέσουν επί μακρό χρόνο, η ολομέλεια του δικαστηρίου των εφετών, που συνέρχεται μετά από πρόσκληση του διευθύνοντος το δικαστήριο, δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την κλήρωση της σύνθεσης, ορίζει από μεν τους προέδρους εφετών αριθμό δεκαπλάσιο, από δε τους εφέτες αριθμό δεκαπενταπλάσιο του απαιτούμενου για τη συγκρότηση του δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων θα κληρωθούν ο πρόεδρος του δικαστηρίου από τους προέδρους εφετών και τα μέλη του δικαστηρίου από τους εφέτες, οι οποίοι με τους αναπληρωτές τους, έναν πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες, που κληρώνονται από τον ίδιο αριθμό δικαστών και συμπροεδρεύουν (άρθρο 9 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας) θα συγκροτήσουν το δικαστήριο του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων.

60. Με το άρθρο 48 παράγραφος 1 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

2. Οι προαγωγές των δικαστικών λειτουργιών μέχρι το βαθμό του συμβούλου Επικρατείας, του αρεοπαγίτη και του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του συμβούλου και αντεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του γενικού επιτρόπου και του αντεπιτρόπου των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων καθώς και ο διορισμός σε θέση αντεπιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ενεργούνται με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από απόφαση του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.

61. Με το άρθρο 48 παράγραφος 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

3. α) Οι προαγωγές στις θέσεις του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του Προέδρου και του Γενικού Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενεργούνται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Το Υπουργικό Συμβούλιο, ύστερα από γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και εισήγηση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, επιλέγει τους προαγόμενους μεταξύ εκείνων που έχουν τα νόμιμα προσόντα. Η γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων ζητείται από τον παραπάνω Υπουργό και δεν τον δεσμεύει κατά τη διατύπωση της εισήγησης του προς το Υπουργικό Συμβούλιο.

β) Πριν ζητηθεί η γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής, το Υπουργικό Συμβούλιο με εισήγηση του ως άνω Υπουργού προεπιλέγει έξι από τους δικαστικούς λειτουργούς που έχουν τα τυπικά προσόντα κατά περίπτωση.

Όταν ενεργούνται προαγωγές δικαστικών λειτουργιών ταυτόχρονα για τις θέσεις του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή του Προέδρου και του Γενικού Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να προεπιλέγονται οι ίδιοι δικαστικοί λειτουργοί σε αριθμό όχι μεγαλύτερο των τριών.

Στη συνέχεια, ο ίδιος Υπουργός απευθύνεται στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, η οποία μετά από ακρόαση των υποψηφίων, με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με πλειοψηφία τουλάχιστον των τεσσάρων πέμπτων των μελών της, εκφράζει γνώμη προτείνοντας τρεις δικαστικούς λειτουργούς μεταξύ των έξι προεπιλεγέντων κατά περίπτωση.

γ) Η διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται και για τις προαγωγές στις θέσεις των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Πριν ζητηθεί η γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής, το Υπουργικό Συμβούλιο, ύστερα από εισήγηση του ως άνω Υπουργού, προεπιλέγει, όταν η προς πλήρωση θέση είναι μία, έξι από τους δικαστικούς λειτουργούς που έχουν τα τυπικά προσόντα. Για καθεμία επιλέει θέση, ο αριθμός των προεπιλεγόμενων αυξάνεται κατά δύο.

Στη συνέχεια, ο Υπουργός απευθύνεται στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, η οποία, μετά από ακρόαση των υποψηφίων, εκφράζει, με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με πλειοψηφία τουλάχιστον των τεσσάρων πέμπτων των μελών της, γνώμη προτείνοντας αριθμό δικαστικών λειτουργών ίσο προς το ήμισυ των προεπιλεγέντων.

δ) Για την πλήρωση των θέσεων, οι οποίες πρόκειται να μείνουν κενές στις 30 Ιουνίου κάθε έτους, ο ως άνω Υπουργός κινεί τις διαδικασίες που ορίζονται στις διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων της παραγράφου αυτής το αργότερο ως το τέλος Απριλίου. Σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο κενωθεί κάποια από τις παραπάνω θέσεις κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους, η διαδικασία κινείται μέσα σε δύο μήνες από την κένωση της θέσης και η προαγωγή του δικαστικού λειτουργού ανατρέχει στη λήξη της δίμηνης αυτής προθεσμίας.

ε) Η γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής παρέχεται μέσα σε δύο μήνες από τότε που ζητήθηκε και αφορά πάντοτε αριθμό δικαστικών λειτουργών που δεν μπορεί να είναι μικρότερος ή μεγαλύτερος του αριθμού που ορίζεται από τις διατάξεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου αυτής.

Η διαδικασία για την προαγωγή δικαστικού λειτουργού μπορεί να συνεχιστεί και χωρίς την παραπάνω γνώμη, αν για οποιονδήποτε λόγο παρέλθει άπρακτη η δίμηνη προθεσμία.

Η γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων μπορεί να παραλειφθεί, αν δεν είναι δυνατή η σύγκληση της λόγω διάλυσης της Βουλής ή για οποιονδήποτε άλλο νόμιμο λόγο.

62. Με το άρθρο 48 παράγραφος 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 63 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

7. Η προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων ενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, ύστερα από γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και εισήγηση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με επιλογή μεταξύ των μελών της Γενικής Επιτροπείας που έχουν συνολική τετραετή υπηρεσία στους βαθμούς του Επιτρόπου, του Αντεπιτρόπου και του Προέδρου Εφετών ή μεταξύ των Προέδρων Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων με τετραετή υπηρεσία στο βαθμό αυτόν. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 49 του παρόντος.

63. Με το άρθρο 51 προστίθεται παράγραφος 8 στο άρθρο 28 του ν. 4024/2011 (Α' 226), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 28

Μεταβατικές και Τελικές Διατάξεις του Δεύτερου Κεφαλαίου.

Κατάταξη και προϋποθέσεις και κριτήρια επιλογής του υπηρετούντος προσωπικού

1. Οι υπάλληλοι, που υπηρετούν κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος, κατατάσσονται αυτοδικαίως στους βαθμούς της κατηγορίας που υπηρετούν, με βάση τον συνολικό χρόνοπραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 98 του Υ.Κ., και το χρόνο προϋπηρεσίας στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα που έχει αναγνωριστεί για τη βαθμολογική ή τη μισθολογική κατάταξη και εξέλιξη του υπαλλήλου, ως εξής:

α) οι υπάλληλοι των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ:

αα) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι τρία (3) έτη, στο Βαθμό ΣΤ',

ββ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι εννέα (9) έτη, στο Βαθμό Ε',

γγ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι δεκαπέντε (15), στο Βαθμό Δ',

δδ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι είκοσι ένα (21) έτη για την ΠΕ κατηγορία και είκοσι τρία (23) έτη για την ΤΕ κατηγορία, στο Βαθμό Γ',

εε) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας περισσότερο από είκοσι ένα (21) έτη για την ΠΕ κατηγορία και είκοσι τρία (23) έτη για την ΤΕ κατηγορία, στο Βαθμό Β'.

β) οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΔΕ:

αα) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι τρία (3) έτη, στο Βαθμό ΣΤ',

ββ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι έντεκα (11) έτη, στο Βαθμό Ε',

γγ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι δέκα εννέα (19), στο Βαθμό Δ',

- δδ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι είκοσι επτά (27) έτη, στο Βαθμό Γ',
- εε) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας περισσότερο από είκοσι επτά (27) έτη, στο Βαθμό Β'.
- γ) οι υπάλληλοι της κατηγορίας ΥΕ:
- αα) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι τρία (3) έτη, στο Βαθμό ΣΤ',
- ββ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι δέκα πέντε (15) έτη, στο Βαθμό Ε',
- γγ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι είκοσι πέντε (25) έτη, στο Βαθμό Δ',
- δδ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας περισσότερο από είκοσι πέντε (25) έτη, στο Βαθμό Γ'.

Για την κατάταξη των υπαλλήλων, που κατέχουν διδακτορικό δίπλωμα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου, καθώς και για τους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, αφαιρούνται από τον απαιτούμενο χρόνο για την τελική κατάταξη έξι (6) έτη. Για τους κατόχους αναγνωρισμένου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο εδάφιο δεύτερο της παραγράφου 4 του άρθρου 6, αφαιρούνται δύο (2) έτη.

Στην περίπτωση που συντρέχουν στο ίδιο πρόσωπο περισσότερες από μία από τις παραπάνω ρυθμίσεις, εφαρμόζεται η ευνοϊκότερη ρύθμιση, καθώς και η μισή χρονική ρύθμιση της επόμενης ευνοϊκότερης ρύθμισης. Η ισχύς της παρούσας παραγράφου ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4024/2011.

Οι υπάλληλοι που κατά την Έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης, Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και Διεύθυνσης πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κατόπιν επιλογής από το αρμόδιο όργανο και έχουν τον απαιτούμενο χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 7 του παρόντος, κατατάσσονται στο Βαθμό Α'.

2. Για την ως άνω κατάταξη, δεν υπολογίζεται:

- ο χρόνος της διαθεσιμότητας,
- ο χρόνος της αργίας που επήλθε είτε εξαιτίας ποινικής δίωξης που κατέληξε σε οποιαδήποτε καταδίκη είτε εξαιτίας πειθαρχικής δίωξης που κατέληξε σε πειθαρχική ποινή τουλάχιστον προστήμου αποδοχών τριών (3) μηνών,
- ο χρόνος της αδικαιολόγητης αποχής από τα καθήκοντα,
- ο χρόνος της προσωρινής παύσης,
- ο χρόνος της άδειας άνευ αποδοχών που δεν αποτελεί χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας,
- ο χρόνος της αναστολής άσκησης καθηκόντων,
- το χρονικό διάστημα κατά το οποίο στερήθηκε ο υπάλληλος το δικαίωμα για προαγωγή,
- χρονικό διάστημα ίσο προς το μισό του απαιτούμενου προς προαγωγή χρόνου, σε περίπτωση επιβολής της πειθαρχικής ποινής του υποβιβασμού.

3. Για την κατάταξη, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, στο συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας δεν υπολογίζεται το μισό του πέραν της δεκαετίας χρόνου, που διανύθηκε με τυπικό προσόν κατώτερης κατηγορίας, με την επιφύλαξη ότι ο υπολογισμός αυτός δεν έχει ως συνέπεια την κατάταξη του υπαλλήλου σε βαθμό χαμηλότερο από αυτόν που θα κατατάσσονταν εάν παρέμενε σε χαμηλότερη κατηγορία.

4. Υπάλληλοι, οι οποίοι υπηρετούν σε κατηγορία ανώτερη των τυπικών προσόντων που κατέχουν, κατατάσσονται στους βαθμούς της κατηγορίας που ανήκουν, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, με προσθήκη πλασματικού χρόνου για την τελική κατάταξη τους, τρία (3) έτη.

5. Οι υπάλληλοι που υπηρετούν σε θέσεις προϊσταμένων οργανικών μονάδων οποιουδήποτε επιπέδου, ανεξαρτήτως του βαθμού στον οποίο κατατάσσονται με βάση τα ροαναφερόμενα, συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους, μέχρι την επιλογή νέων προϊσταμένων με βάση τις ισχύουσες διατάξεις. Όπου για τη συμμετοχή σε συλλογικό όργανο ή την κατάληψη θέσης απαιτείται ως τυπική προϋπόθεση η κατοχή συγκεκριμένου βαθμού, οι υπάλληλοι συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους, ανεξαρτήτως του βαθμού που κατατάσσονται, μέχρι τη λήξη της θητείας τους.

6. Μέχρι την θέση σε πλήρη εφαρμογή του προβλεπόμενου στο άρθρο 7 του παρόντος συστήματος αξιολόγησης, οι κρίσεις για προαγωγή των υπαλλήλων, καθώς και για μονιμοποίηση των δόκιμων υπαλλήλων, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου γίνονται από τα αρμόδια όργανα σύμφωνα με τη διαδικασία, τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις, που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Για τις ως άνω προαγωγές ή μονιμοποιήσεις εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 6 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου ποσοστώσεις.

7. Μέχρι τη θέση σε πλήρη εφαρμογή του προβλεπόμενου στο άρθρο 7 του παρόντος νόμου συστήματος αξιολόγησης, ισχύουν οι προϋποθέσεις επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος νόμου με εξαίρεση τις προϋποθέσεις που αφορούν στην υλοποίηση της στοχοθεσίας σύμφωνα με το σύστημα αξιολόγησης.

Οι υπάλληλοι που, κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, πληρούσαν τις προϋποθέσεις επιλογής σε θέση προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 3528/2007, όπως ίσχυε πριν την αντικατάσταση του με τις διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος, διατηρούν το δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας για την πλήρωση των θέσεων αυτών, για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ανεξάρτητα από το βαθμό στον οποίο κατατάσσονται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που επιλεγούν ως προϊστάμενοι οργανικών μονάδων κατατάσσονται ως εξής: α) στο βαθμό Γ' εφόσον επιλεγούν για την πλήρωση θέσης προϊσταμένου οργανικής μονάδας επιπέδου Τμήματος, β) στο βαθμό Β', εφόσον επιλεγούν για την πλήρωση θέσης προϊσταμένου Διεύθυνσης και γ) στο βαθμό Α', εφόσον επιλεγούν για την πλήρωση θέσης προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης.

64. Με το άρθρο 54 παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 (Α' 24), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 3

Διορισμός συνηγόρου υπηρεσίας και ανηλίκου.

1. Σε περίπτωση διορισμού δικηγόρου, η επιλογή γίνεται βάσει καταστάσεως που καταρτίζει ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος. Κάθε Δικηγορικός Σύλλογος συντάσσει μηνιαία κατάσταση των δικηγόρων υπηρεσίας του επόμενου μήνα, ξεχωριστά για ποινικές υποθέσεις και για υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα, και την αποστέλλει στο οικείο Δικαστήριο. Παράλληλα, συντάσσει και αποστέλλει ημερήσια κατάσταση με ικανό αριθμό δικηγόρων για την παροχή νομικής βοήθειας στην ανάκριση και στην εκδίκαση κακουργημάτων και αυτόφωρων πλημμελημάτων. Διαγράφεται από τον πίνακα και δεν μπορεί να γραφεί στο μέλλον δικηγόρος που αρνήθηκε να αναλάβει ή εγκατέλειψε το έργο της υπεράσπισης χωρίς σπουδαίο λόγο, κατά την κρίση του δικαστή ή του προέδρου που διευθύνει το δικαστήριο. Οι τελευταίοι συντάσσουν έκθεση που αποστέλλεται στο Δικηγορικό Σύλλογο.

65. Με το άρθρο 54 παράγραφος 2 προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζει τα εξής:

2. Οι συνήγοροι υπηρεσίας ορίζονται κατ' αλφαβητική σειρά από την αντίστοιχη κατάσταση του Δικηγορικού Συλλόγου. Σε περίπτωση παράλειψης αποστολής της ημερήσιας κατάστασης, η επιλογή γίνεται από τη μηνιαία κατάσταση. Σε περίπτωση παράλειψης αποστολής της μηνιαίας κατάστασης, η επιλογή γίνεται από όλους τους δικηγόρους του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Κατ' εξαίρεση, εάν ζητηθεί, μπορεί να οριστεί ο δικηγόρος που έχει χειριστεί, στο πλαίσιο του συστήματος νομικής βοήθειας, την ίδια υπόθεση σε προηγούμενο στάδιο.

66. Με το άρθρο 54 παράγραφος 3 προστίθενται εδάφια στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζει τα εξής:

3. Κάθε δικηγόρος μπορεί να χρεωθεί με μόνο μία υπόθεση. Ως μία υπόθεση θεωρείται και η συνεκδίκαση περισσότερων υποθέσεων του ίδιου προσώπου ή περισσότερων προσώπων λόγω ομοδικίας, συναιτιότητας ή συνάφειας.

67. Με το άρθρο 54 παράγραφος 4 προστίθενται παράγραφοι 6, 7 και 8 μετά τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004, που ορίζουν τα εξής:

4. Ο διοριζόμενος δικηγόρος, συμβολαιογράφος ή δικαστικός επιμελητής έχει υποχρέωση να δεχθεί και εκτελέσει την εντολή δίχως αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

5. Εφόσον ο διάδικος ανήκει στους δικαιούχους νομικής βοήθειας που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 1, ο εισαγγελέας, ο ανακριτής με διάταξη, το συμβούλιο και το δικαστήριο με απόφαση, μπορούν κατά περίπτωση και αν κριθεί αναγκαίο, να του διορίσουν συνήγορο αυτεπαγγέλτως από τον ειδικό πίνακα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

68. Με το άρθρο 55 παράγραφος 1 καταργείται το άρθρο 13 του ν. 2993/2002 (Α' 58), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 13

Εισαγωγικός διαγωνισμός άμισθων υποθηκοφυλάκων

1. Οι κενές θέσεις των ειδικών άμισθων υποθηκοφυλακείων καλύπτονται με διαγωνισμό.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται εντός του πρώτου τετραμήνου κάθε έτους και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προκηρύσσεται πανελλήνιος διαγωνισμός για την πλήρωση των κενών θέσεων ειδικών άμισθων υποθηκοφυλακείων.

3. Ο διαγωνισμός διενεργείται στην έδρα του Πρωτοδικείου Αθηνών από τις επιτροπές και τις ομάδες βαθμολόγησης - αναβαθμολόγησης των αριθμών 4 και 7 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου με την εξαίρεση της τριμελούς οργανωτικής επιτροπής του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Στην πενταμελή κεντρική επιτροπή ως πέμπτο μέλος μετέχει αντί του Προέδρου του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου, ο πρόεδρος της -εδρεύουσας στην Αθήνα- Ενωσης Άμισθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος, ο οποίος ορίζει έναν υποθηκοφύλακα, ως αναπληρωτή του. Στις τριμελείς Επιτροπές οι υποθηκοφύλακες ορίζονται με τους αναπληρωτέους από την εδρεύουσα στην Αθήνα Ενωση Άμισθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος.

4. Οι αριθμοί 3, 5 έως και 11 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου έχουν ανάλογη εφαρμογή.

5. Ειδικός άμισθος υποθηκοφύλακας διορίζεται όποιος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης έχει συμπληρώσει το 28ο έτος της ηλικίας του και δεν έχει υπερβεί το 42ο έτος και έχει ένα από τα επόμενα προσόντα: α) διετή δικηγορική υπηρεσία προκειμένου περί θέσεως σε έδρα πρωτοδικείου ή άδεια δικηγόρου προκειμένου περί θέσεως εκτός έδρας πρωτοδικείου, β) υπηρεσία σε δικαστική θέση Ειρηνοδίκη και άνω, γ) εξετή υπηρεσία σε θέση συμβολαιογράφου ή ειδικού άμισθου υποθηκοφύλακα, με πτυχίο Νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας και δ) πτυχίο Νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής και βαθμό Α' υπαλλήλου έμμισθου υποθηκοφύλακα.

6. Σε κωμοπόλεις που έχουν πληθυσμό κάτω των πέντε χιλιάδων κατοίκων εκτός έδρας Πρωτοδικείου μπορεί να διορισθεί ειδικός άμισθος υποθηκοφύλακας και πτυχιούχος του νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής ή Τμήματος Πολιτικών και Οικονομικών επιστημών των Πανεπιστημίων της χώρας ή ισοτίμων της αλλοδαπής.

7. Η διαδικασία πλήρωσης θέσεων άμισθων υποθηκοφύλακων, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.δ. 19/23.7.1941 "περί κωδικοποίησης εις ενιαίο κείμενο των διατάξεων των α.ν. 434/1937, 1933/1933, 2182/1940 και 3532/1940 "περί οργανισμού των Υποθηκοφυλακείων του Κράτους" όπως αυτοί ισχύουν σήμερα, ματαιώνεται και η σχετική με αριθμ. 58861/12.4.2001 προκήρυξη καταργείται.

Οι υποψήφιοι που συμμετείχαν για την πλήρωση θέσεων σύμφωνα με την καταργούμενη προκήρυξη δικαιούνται κατά εξαίρεση να συμμετέχουν στον πρώτο μετά την ισχύ του παρόντος διαγωνισμό, σύμφωνα με το προϊσχύον όριο ηλικίας.

69. Με το άρθρο 55 παράγραφος 2 αντικαθίσταται το άρθρο 3 του ν.δ.811/1971 «Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του από 19/23 Ιουλίου 1941 Κανονιστικού Διατάγματος "Περί Οργανισμού Υποθηκοφυλακείων"», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 8 παράγραφος 11 του ν. 4205/2013 (Α' 242), που ορίζει τα εξής:

Άρθρον 3.

Σε περίπτωση θανάτου ή για οποιονδήποτε λόγο οριστικής αποχώρησης από την υπηρεσία ειδικού άμισθου υποθηκοφύλακα, το άμισθο υποθηκοφυλακείο δύναται να συγχωνευθεί με όμορο έμμισθο ή άμισθο υποθηκοφυλακείο της ίδιας ειρηνοδικειακής περιφέρειας, ή να μετατραπεί σε έμμισθο, με την έκδοση προεδρικού διατάγματος, έπειτα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και μετά από γνωμοδότηση της Ολομέλειας του οικείου Πρωτοδικείου. Με την ανωτέρω διαδικασία δύναται να συγχωνευθεί έμμισθο υποθηκοφυλακείο με όμορο έμμισθο υποθηκοφυλακείο, καθώς και μη ειδικό υποθηκοφυλακείο με όμορο έμμισθο ή άμισθο υποθηκοφυλακείο.

70. Με το άρθρο 56 παράγραφος 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 (Α' 165), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 19 του ν. 3910/2011 (Α' 11), που ορίζει τα εξής:

2.α. Οι θέσεις των υπαλλήλων της Σχολής ορίζονται σε δώδεκα. Διακρίνονται σε κατηγορίες και κατανέμονται ανά κλάδο ως εξής: αα. πέντε θέσεις ΠΕ Γραμματέων, ββ. δύο θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, γγ. μία θέση ΠΕ Πληροφορικής, δδ. δύο θέσεις ΔΕ Γραμματέων, εε. μία θέση ΤΕ βιβλιοθηκονόμου, σστ. μία θέση ΔΕ οδηγού ή οδηγού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

β. Οι οργανικές μονάδες της Σχολής συγκροτούν τη Διεύθυνση Διοίκησης και Οικονομικού, η οποία διαρθρώνεται ως εξής: αα. Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας, ββ. Τμήμα Οικονομικού Προγραμματισμού, γγ. Τμήμα Εφαρμογής Προγραμμάτων Επιμόρφωσης, δδ. Αυτοτελές Γραφείο Διεθνών Σχέσεων.

71. Με το άρθρο 56 παράγραφος 2 προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 44 του ν. 3689/2008 (Α' 165), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 19 του ν. 3910/2011 (Α' 11), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 44

Διοικητικό Προσωπικό - Διάρθρωση Υπηρεσιών

1. Στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών συνιστώνται: α. Μία θέση Γενικού Διευθυντή, β. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης για την κατεύθυνση της Διοικητικής Δικαιοσύνης, γ. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης για την κατεύθυνση της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, δ. Μία θέση Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης Εισαγγελικών Λειτουργιών, ε. Μία θέση Συμβούλου Επιμόρφωσης για θέματα ευρωπαϊκού δικαίου.

2.α. Οι θέσεις των υπαλλήλων της Σχολής ορίζονται σε δώδεκα. Διακρίνονται σε κατηγορίες και κατανέμονται ανά κλάδο ως εξής: αα. πέντε θέσεις ΠΕ Γραμματέων, ββ. δύο θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, γγ. μία θέση ΠΕ Πληροφορικής, δδ. δύο θέσεις ΔΕ Γραμματέων, εε. μία θέση ΤΕ βιβλιοθηκονόμου, σστ. μία θέση ΔΕ οδηγού ή οδηγού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

β. Οι οργανικές μονάδες της Σχολής συγκροτούν τη Διεύθυνση Διοίκησης και Οικονομικού, η οποία διαρθρώνεται ως εξής: αα. Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας, ββ. Τμήμα Οικονομικού Προγραμματισμού, γγ. Τμήμα Εφαρμογής Προγραμμάτων Επιμόρφωσης, δδ. Αυτοτελές Γραφείο Διεθνών Σχέσεων.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, καθορίζονται οι Αρμοδιότητες των οργανικών της μονάδων. Με όμοια απόφαση συνιστώνται, αναδιαρθρώνονται, συγχωνεύονται ή καταργούνται κλάδοι και θέσεις κάθε βαθμού ή ειδικότητας μονίμου ή με οποιαδήποτε σχέση προσωπικού και προσδιορίζονται ειδικά τυπικά προσόντα κάθε κλάδου ή ειδικότητας.

4. Οι θέσεις του διοικητικού προσωπικού πληρούνται είτε με απόσπαση, κατά τα προβλεπόμενα στην επόμενη παράγραφο, είτε με διορισμό ή πρόσληψη, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3812/2009 (ΦΕΚ 234 Α').

5.α. Επιτρέπεται να αποσπώνται στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών δικαστικοί υπάλληλοι και υπάλληλοι φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Προτιμώνται από τους υπαλλήλους της κατηγορίας ΠΕ εκείνοι, οι οποίοι αποδεδειγμένα γνωρίζουν σε άριστο βαθμό μία ή περισσότερες ξένες γλώσσες. Η απόσπαση διαρκεί για χρονικό διάστημα τριών ετών, το οποίο μπορεί να παρατείνεται για μία ακόμη τριετία, και ακόμη περαιτέρω στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν άλλοι ενδιαφερόμενοι. Για τους υπαλλήλους εκείνους που ασχολούνται με το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και τη διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση δράσεων, η απόσπαση μπορεί να παρατείνεται μέχρι τη λήξη των προγραμμάτων αυτών.

β. Οι αποσπασμένοι κάθε φορά δικαστικοί υπάλληλοι στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών, που θεωρείται δικαστική υπηρεσία, πρέπει κατ' αρχήν να προέρχονται ισομερώς από το Προσωπικό των γραμματειών των Δικαστηρίων της Διοικητικής Κατεύθυνσης και από αυτό των γραμματειών των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών τους.

γ. Η απόσπαση διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή της και αιτιολογημένη απόφαση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν από τη λήξη του χρόνου απόσπασης. Δικαστικός υπάλληλος, του οποίου η απόσπαση δεν ανανεώθηκε ή διακόπηκε για οποιονδήποτε λόγο, δεν επιτρέπεται να αποσπασθεί εκ νέου στη Σχολή.

δ. Οι αποσπασμένοι κάθε φορά στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών υπάλληλοι λαμβάνουν το επίδομα του καταργηθέντος με το ν. 3697/2008 ειδικού λογαριασμού «Εύρυθμη λειτουργία υπηρεσιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

72. Με το άρθρο 57 προστίθεται παράγραφος 9 στο άρθρο 2 του ν. 2073/1992 (Α' 126), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 2

1. Στα καταστήματα του ισόγειου των περιμετρικών κτιρίων του κτιριακού συγκροτήματος του Αρσακείου της στοάς του "Ορφέα" και της νέας υπό κατασκευή στοάς επιτρέπονται οι οριζόμενες στις επόμενες παραγράφους χρήσεις.

2. Στο ισόγειο των περιμετρικών κτιρίων με πρόσοψη στην οδό Πανεπιστημίου επιτρέπονται βιβλιοπωλεία, εκδοτικοί οίκοι, αίθουσες τέχνης, υποκαταστήματα και γραφεία τραπεζών, καταστήματα αγοράς και πωλήσεως γραμματοσήμων και νομισμάτων για συλλέκτες, γραφεία δημοσίων υπηρεσιών, ταχυδρομεία και τηλεγραφεία.

3. Στο ισόγειο των περιμετρικών κτιρίων με πρόσοψη στις οδούς Αρσάκη και Πεσμαζόγλου εκτός από τις χρήσεις της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπονται και ανθοπωλεία, καταστήματα οπτικών ειδών και φωτογραφικών μηχανών, καθώς και φαρμακεία.

4. Ειδικώς στην οπίσθια όψη του κτιριακού συγκροτήματος στην οδό Σταδίου εκτός από τις χρήσεις των προηγούμενων παραγράφων επιτρέπεται και η συνέχιση της λειτουργίας των ήδη υπαρχόντων καταστημάτων πώλησης ενδυμάτων και μόνο στους ήδη καταλαμβανόμενους από αυτά χώρους, υπό τους εξής όρους:

α) δεν επιτρέπεται η έκθεση ειδών περισσότερων των τριών σε κάθε προθήκη και

β) οι προθήκες θα διακοσμούνται με γλυπτά, πίνακες ζωγραφικής, φυσικά άνθη και καλλωπιστικά φυτά και θα διαμορφώνονται κατά τρόπον ώστε να μην είναι ορατό το εσωτερικό του καταστήματος.

5. Στη στοά του "Ορφέα", εκτός από τις χρήσεις των προηγούμενων παραγράφων 2 και 3, επιτρέπονται και κοσμηματοπωλεία, ωρολογοποιεία, φωτογραφεία, παλαιοπωλεία (στα οποία πάντως δεν επιτρέπεται η διενέργεια δημοπρασιών), γραφεία ταξιδιών, πρατήρια ειδών ζαχαροπλαστικής, καταστήματα δίσκων μουσικής, φωτογραφικών και

κινηματογραφικών ειδών, καλλυντικών, μουσικών οργάνων, ειδών κεραμικής, αντικειμένων τέχνης, εκκλησιαστικών ειδών, σημαίων, λαβάρων και εμβλημάτων, ειδών λαϊκής τέχνης και γραφεία αρχιτεκτόνων, καθώς και καταστήματα δερμάτινων ειδών εκτός υποδημάτων. Διατηρείται το υπάρχον καφενείο "Ορφέα", με τη δυνατότητα τοποθέτησης τεσσάρων τραπεζιών, κατά ανώτατο όριο, των τεσσάρων καθισμάτων εντός της στοάς. Επίσης επιτρέπεται η λειτουργία του καφενείου, που εμφανίζεται στα διαγράμματα που έχουν εγκριθεί με την 59968/6260/1988 (ΦΕΚ 574 Δ') απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, με δυνατότητα τοποθέτησης στο αίθριο τεσσάρων τραπεζιών, κατά ανώτατο όριο, των τεσσάρων καθισμάτων και ισάριθμων καλίσθητων σκιάδων (ομπρελών με ξύλινο σκελετό και πανί σε απόχρωση του λευκού). Το καφενείο αυτό δεν επιτρέπεται να λειτουργεί μετά την 22.00 ώρα και έως την 7.00 πρωινή ώρα.

6. Στην υπό κατασκευή νέα στοά, εκτός από τις προβλεπόμενες στις προηγούμενες παραγράφους 2, 3 και 5 χρήσεις, επιτρέπονται και χαρτοπωλεία, γραφεία δακτυλογραφίσεων, μεταφράσεων και φωτοτυπικών εργασιών, καταστήματα ιατρικών, οδοντιατρικών εργαλείων και επιστημονικών οργάνων εν γένει, μηχανών και ειδών γραφείου, ειδών ζωγραφικής και γραφικών τεχνών, ειδών καπνιστού, κρυστάλλινων ειδών και κορνιζοποιεία.

7. Στη νέα αυτή στοά θα μετεγκατασταθούν τα καταστήματα των οποίων οι προσόψεις ευρίσκονται επί των οδών Πανεπιστημίου, Αρσάκη, Σταδίου, Πεσμαζόγλου και των οποίων οι χρήσεις απαγορεύονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού, εφόσον το επιθυμούν οι μισθωτές και συμφωνεί σε αυτό και η Φιλελευθετική Εταιρεία. Δεν επιτρέπεται όπως η μεταστέγαση καταστήματος παρασκευής φαγητών (σουβλατζίδικο), καταστήματος ξηρών καρπών, καταστήματος ειδών κνηγίου και καταστήματος ηλεκτρικών και οικιακών συσκευών. Στην περίπτωση της παραπάνω μεταστέγασης δεν καταβάλλεται η προβλεπόμενη από την παράγραφο 13 του άρθρου 15 του ν. 1649/1986 αποζημίωση.

8. Οποιαδήποτε άλλη χρήση, εκτός από τις προβλεπόμενες στις προηγούμενες παραγράφους, απαγορεύεται.

73. Με το άρθρο 58 παράγραφος 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179), που ορίζει τα εξής:

9. Για τη διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελικών λειτουργιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο διευθύνεται από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Υπηρεσιακή Μονάδα του Γραφείου Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε.. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, δημιουργούνται οι αναγκαίες θέσεις επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού του Γραφείου, οι οποίες καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών ή με απόσπαση, μετά από πρόταση του ίδιου Εισαγγελέα. Καθήκοντα προϊσταμένου του Γραφείου ασκεί υπάλληλος ΠΕ, με βαθμό Α' που ορίζεται με απόφαση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού για διάρκεια δύο ετών, χωρίς να απαιτείται γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και μπορεί να ανανεώνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Το επιστημονικό προσωπικό κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, έχει δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου.

74. Με το άρθρο 58 παράγραφος 2 προστίθεται νέα παράγραφος 9α μετά την παράγραφο 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179), που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 17Α

Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος

1. Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό αντεισαγγελέα εφετών, από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Η τοποθέτηση τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος εκτελεί τα καθήκοντα του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από τρεις, τουλάχιστον, εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών, εκ των οποίων δύο τουλάχιστον από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών και ένας από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις οικείες Εισαγγελίες.

2. Το έργο των αρμόδιων για τα οικονομικά εγκλήματα Εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

3. Στα καθήκοντα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, η κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου επεκτείνεται σε όλη την Επικράτεια, ανήκει η εποπτεία, η καθοδήγηση και ο συντονισμός των ενεργειών των γενικών κατά το άρθρο 33 παράγραφος 1 περίπτωση α' του Κ.Π.Δ. και ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), των Τελωνείων, της Ε.Λ.Υ.Τ. και των φοροελεγκτικών υπηρεσιών, εν γένει, του Υπουργείου Οικονομικών, κατά τη διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τελέσεως κάθε είδους φορολογικών και οικονομικών εγκλημάτων και οποιωνδήποτε άλλων συναφών, εφόσον αυτά διαπράττονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία.

4. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες και τις πληροφορίες που περιέχονται στις υπηρεσίες της παραγράφου 3 για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί δε και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση του, σχετικά με αυτά, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο.

5. Για τη διερεύνηση των υποθέσεων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης από τους κατά την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου γενικούς ή ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους.

6. Η δικογραφία που σχηματίζεται μετά την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης διαβιβάζεται στους κατά τόπο αρμόδιους για την ποινική δίωξη εισαγγελείς πρωτοδικών, με την παραγγελία άμεσης άσκησης ποινικής δίωξης.

7. Με σύμφωνη γνώμη του εποπτεύοντος Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που έχει οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να παραγγέλλει τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από τον κατά τόπο αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών, χωρίς να στερείται τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, μετά το πέρας της οποίας ενημερώνεται εγγράφως για την πορεία της.

8. Οι εισαγγελικοί λειτουργοί της παραγράφου 1 έχουν πρόσβαση σε κάθε πληροφορία ή στοιχείο που αφορά ή είναι χρήσιμο για την άσκηση του έργου τους, μη υποκείμενο στους περιορισμούς της νομοθεσίας περί φορολογικού, χρηματιστηριακού και κάθε άλλου είδους απορρήτου και σε κάθε μορφής αρχείο Δημόσιας Αρχής ή Οργανισμού που τηρεί και επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

9. Για τη διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελικών λειτουργιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο διευθύνεται από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Υπηρεσιακή Μονάδα του Γραφείου Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε.. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, δημιουργούνται οι αναγκαίες θέσεις επιστημονικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού του Γραφείου, οι οποίες καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών ή με απόσπαση, μετά από πρόταση του ίδιου Εισαγγελέα. Καθήκοντα προϊσταμένου του Γραφείου ασκεί υπάλληλος ΠΕ, με βαθμό Α' που ορίζεται με απόφαση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού για διάρκεια δύο ετών, χωρίς να απαιτείται γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και μπορεί να ανανεώνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Το επιστημονικό προσωπικό κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, έχει δικαιώματα και

καθήκοντα ανακριτικού υπάλληλου.

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να αποσπώνται στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών και Εφετών υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών, για την υποβοήθηση του έργου των εισαγγελικών λειτουργιών όταν διενεργείται προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση για οικονομικά ή άλλα συναφή με αυτά εγκλήματα, για χρονικό διάστημα δύο ετών που μπορεί να παρατείνεται με όμοια απόφαση, για ίσο χρονικό διάστημα μέχρι δύο φορές. Οι υπάλληλοι που αποσπώνται λαμβάνουν το σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών της θέσης από την οποία αποσπάστηκαν.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις»

Κεφάλαιο Α.

Τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα, Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 1

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (Α' 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (Κ.Ε.Μ.). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον επόπτη του συγκροτήματος καταστημάτων κράτησης Κορυδαλλού Αντεισαγγελέα Εφετών ή τον αναπληρωτή του, ως πρόεδρο, τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής ή τον αναπληρωτή του και τον Πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (Κ.Ε.Σ.Φ.) ή τον αναπληρωτή του μέλος του Κ.Ε.Σ.Φ., ως μέλη, που ορίζονται από τον Υπουργό. Η Επιτροπή συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές το μήνα. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από πρόταση του Κ.Ε.Σ.Φ., καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της Κ.Ε.Μ.».

2. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Εξαιρούνται επίσης οι μεταγωγές που γίνονται προς τα καταστήματα Γ' τύπου ή στα αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 παράγραφος 2».

3. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Σε περίπτωση απόρριψης αιτήματος μεταγωγής κρατουμένου για ουσιαστικούς λόγους για δεύτερη συνεχόμενη φορά, μπορεί αυτός να προσφύγει κατά της απόφασης της Κ.Ε.Μ. στο Δικαστήριο Εκτέλεσης Ποινών, το οποίο συνεδριάζει ως Συμβούλιο, εντός δέκα ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν της απορριπτικής απόφασης.».

4. Μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Ενήλικοι κρατούμενοι : α) που έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για τα εγκλήματα των άρθρων 134, 135, 135Α, 138, 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) που έχουν καταδικαστεί για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), κρατούνται σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου στα λοιπά καταστήματα. Κρατούμενοι που κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 19, για την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη, καθώς και για την τάξη και την ασφάλεια στα καταστήματα κράτησης Α' ή Β' τύπου, και α) έχουν καταδικαστεί για εγκλήματα για τα οποία επιβλήθηκε ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης τουλάχιστον δέκα ετών ή κατηγορούνται για εγκλήματα που επισύρουν τις ίδιες ποινές ή β) έχουν τελέσει τα εξής περιοριστικά αναφερόμενα πειθαρχικά παραπτώματα: αα) βίαιη απόδραση περισσότερων κρατουμένων με ενωμένες δυνάμεις, ββ) άσκηση βίας κατά μελών του προσωπικού του καταστήματος, γγ) εν γνώσει κατασκευή ή κατοχή αιχμηρών ή εν γένει επικίνδυνων αντικειμένων, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως όπλα και δδ) απόδραση κρατουμένου, κρατούνται ομοίως σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου, στα λοιπά καταστήματα. Τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης αυτής της κατηγορίας τελούν υπό τον έλεγχο του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού και δεν αποκλείεται να επηρεάζουν επί το αυστηρότερο τον τρόπο διαβίωσης μέσα σε αυτά.».

5. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 2776/1999 προστίθεται η φράση :

«, με εξαίρεση τους υποδίκους που κρατούνται σε κατάστημα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου.».

6. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Αν λόγοι που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη απαιτούν πρόσθετα μέτρα ασφαλείας για τη φύλαξη κρατουμένου που μεταγεται για δικονομικούς λόγους, η φύλαξη και παραμονή αυτού, αντί του καταστήματος κράτησης, μπορεί να γίνεται με αιτιολογημένη διάταξη του οικείου Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών, ύστερα από πρόταση της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, σε

κατάλληλο χώρο αστυνομικού καταστήματος, χωρίς περιορισμό των δικαιωμάτων επισκέψεων και επικοινωνίας.».

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 19 του ν. 2776/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

« Τα γενικά καταστήματα κράτησης διακρίνονται σε Α', Β' και Γ' τύπου. Στα καταστήματα Α' τύπου κρατούνται οι υπόδικοι, οι κρατούμενοι για χρέη, οι κρατούμενοι για εγκλήματα κατά της περιουσίας και ιδιοκτησίας, που έχουν τελεσθεί χωρίς βία ή απειλή και οι κατάδικοι σε ποινή φυλάκισης. Στα Β' τύπου κρατούνται, με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Στα Γ' τύπου, τα οποία ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κρατούνται αποκλειστικά κατάδικοι ή υπόδικοι, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 11 του παρόντος. Η κράτηση υποδικών ή καταδικών σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου για τα εγκλήματα των άρθρων 134, 135, 135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα, καθώς για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), γίνεται με παραγγελία του Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών, με βάση την καταδικαστική απόφαση ή το ένταλμα προσωρινής κράτησης. Η μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση των λοιπών υποδικών ή καταδικών σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου γίνεται με αιτιολογημένη διάταξη του Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής. Σε αυτόν διαβιβάζονται από την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά αιτήματα με αντίγραφα των ατομικών φακέλων των κρατουμένων, που τηρούνται στο κατάστημα κράτησης όπου εκτίουν την ποινή τους, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι προϋποθέσεις του τρίτου εδαφίου. Μαζί με τους ατομικούς φακέλους διαβιβάζεται και κάθε άλλο σχετικό με την κράτηση τους στοιχείο. Ο Εισαγγελέας για την εκτίμηση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας του κρατουμένου συνεκτιμά τα εξής στοιχεία, που μπορεί να συντρέχουν σωρευτικά ή διαζευκτικά : α) τη βαρύτητα του εγκλήματος για το οποίο κρατείται ή του πειθαρχικού παραπτώματος που τέλεσε, β) την πιθανότητα τέλεσης νέων εγκλημάτων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων, γ) την ύπαρξη υποδικίας ή καταδικαστικής απόφασης για άλλα κακουργήματα, δ) την ύπαρξη στοιχείων για την περαιτέρω εγκληματική δραστηριότητα του κρατουμένου, από άλλες συναρμόδιες για τον έλεγχο του εγκλήματος αρχές και ε) την προσωπικότητα του καταδίκου ή υποδίκου. Σε περίπτωση κατεπίγοντος, όταν απειλείται η διασάλευση της τάξης και

ασφάλειας του καταστήματος ή για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη, η διάταξη για τη μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση σε κατάστημα Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου εκδίδεται, κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, από τον ίδιο ως άνω Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής και εκτελείται αμέσως. Η διατασσόμενη κράτηση σε κατάστημα Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου έχει αρχική διάρκεια 4 ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους, διάρκειας 2 ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Ειδικά για τους κρατούμενους: α) για τα εγκλήματα των άρθρων 134, 135, 135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), η διατασσόμενη κράτηση έχει αρχική διάρκεια δέκα ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους, διάρκειας δύο ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Για τη συμπλήρωση των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων, ως εκτιθείσα ποινή θεωρείται αυτή που εκτίθηκε πραγματικά, χωρίς κανένα ευεργετικό υπολογισμό. Κατά των ως άνω εκδιδομένων διατάξεων χωρεί προσφυγή ενώπιον του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου, εντός είκοσι ημερών από την κοινοποίησή τους. Η προσφυγή δεν αναστέλλει την εφαρμογή της διάταξης, το δε Συμβούλιο αποφαινεται εντός τριάντα ημερών. Σε περίπτωση που η προσφυγή γίνει δεκτή, ο Εισαγγελέας μπορεί να εκδώσει νέα διάταξη για την εισαγωγή του κρατούμενου σε κατάστημα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου, εφόσον προκύψουν νέα στοιχεία. Τα κατά τα ανωτέρω βουλεύματα και διατάξεις κοινοποιούνται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο οποίος έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής εντός της ίδιας ως άνω προθεσμίας.

8. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 19 του ν. 2776/1999 προστίθεται η φράση :

«, με εξαίρεση τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο και τον εσωτερικό κανονισμό των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου ή των αυτοτελών τμημάτων Γ' τύπου στα λοιπά καταστήματα.».

9. Μετά την παράγραφο 6 του άρθρου 32 του ν. 2776/1999, προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής :

«Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται τα επιτρεπόμενα είδη που μπορούν να πωλούνται σε κρατούμενους από τα πρατήρια-καντίνες και κυλικεία των καταστημάτων κράτησης, το ποσοστό κέρδους που περιέρχεται στο Ταμείο Κέρδους Σιγαρέττων και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κρατούμενων και την ενίσχυση των απόρων και ο τρόπος διάθεσής του.».

10. Μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 41 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Σε χωριστό τμήμα των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου μπορεί να κρατούνται με σκοπό την εργασία, χωρίς επικοινωνία με τους λοιπούς κρατούμενους, κρατούμενοι που μετáγονται από καταστήματα Β' τύπου, για τους οποίους δεν εφαρμόζονται οι ισχύουσες για τα καταστήματα Γ' τύπου διατάξεις, αλλά αυτές του καταστήματος κράτησης από το οποίο μετáγονται.».

11. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 52 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για τους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου μπορεί να τίθενται εξαιρέσεις από την παραπάνω ρύθμιση με τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος, που δεν μπορεί να θίγουν τις επισκέψεις συνηγόρων για τις οποίες δεν τίθεται αριθμητικός ή χρονικός περιορισμός.».

12. Μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 53 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Ειδικά για τους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου μπορεί να τίθενται εξαιρέσεις από τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου με τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος.».

13. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 54 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου δεν χορηγούνται άδειες. Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης άλλου, πλην του Γ' τύπου, για τα εγκλήματα: α) των άρθρων 134, 135, 135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α', εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), άδειες χορηγούνται υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 105 Ποινικού Κώδικα ως προς το χρόνο έκτισης της ποινής.».

14. Μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 59 του ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Ο ως άνω θεσμός δεν εφαρμόζεται στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου. Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης άλλου πλην του Γ' τύπου: α) για τα εγκλήματα των άρθρων 134, 135, 135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 322 εδάφιο δεύτερο περίπτωση α', 342 παράγραφος 1 περίπτωση α', 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), άδεια ημιελεύθερης διαβίωσης χορηγείται υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 105 Ποινικού Κώδικα, ως προς το χρόνο έκτισης της ποινής. ».

15. Στην περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 69 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι κρατούμενοι σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου δεν μετάγονται για πειθαρχικούς λόγους σε καταστήματα κράτησης άλλου τύπου.».

16. Στο άρθρο 72 του ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η μεταγωγή κρατουμένων από κατάστημα κράτησης Γ' τύπου ή αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου επιτρέπεται για οικονομικούς λόγους ή για λόγους υγείας. Για την ασφαλή μεταγωγή του κρατουμένου ενημερώνεται αμέσως η αρμόδια αστυνομική υπηρεσία.».

Άρθρο 2

1. Η εξωτερική και περιμετρική φύλαξη των Καταστημάτων Κράτησης Γ' τύπου αποτελεί αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας κατά παρέκκλιση του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 112). Για το σκοπό αυτό συνιστώνται ειδικές περιφερειακές Υπηρεσίες με τον τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου», που ακολουθείται από το τοπωνύμιο της έδρας του αντίστοιχου Καταστήματος Κράτησης. Η ίδια υπηρεσία αναλαμβάνει τη φύλαξη των θυρωρείων-εισόδων των ανωτέρω καταστημάτων.

2. Η Υπηρεσία της προηγούμενης παραγράφου υπάγεται διοικητικά στην οικεία Αστυνομική Διεύθυνση και εδρεύει εξωτερικά του οικείου Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου. Η τοπική της αρμοδιότητα εκτείνεται περιμετρικά του Καταστήματος

Κράτησης και σε ακτίνα που καθορίζεται με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

3. Η Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου έχει ως αποστολή την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εξωτερικής και περιμετρικής φύλαξης του οικείου Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου, τη φύλαξη εισόδων και εξόδων του καταστήματος, τον έλεγχο εισερχομένων προσώπων και πραγμάτων, την ασφαλή μεταγωγή και φρούρηση των κρατουμένων, τη φρούρηση των νοσηλευομένων σε οποιοδήποτε θεραπευτήριο καταδίκων και υποδίκων και τη συνοδεία αυτών προς ανάκριση, εμφάνιση σε δικαστήριο ή ιατρική εξέταση, καθώς και την παροχή συνδρομής στη Διεύθυνση του Καταστήματος Κράτησης σε περιπτώσεις εκδήλωσης απείθειας, στάσης ή αντίστασης κρατουμένων σε νόμιμη διαταγή και ιδίως στη διαταγή επιστροφής και εγκλεισμού στα κελιά ή τους θαλάμους κράτησης. Η συνδρομή παρέχεται κατόπιν σχετικού εγγράφου αιτήματος του εισαγγελέα ή του αναπληρωτή του και σε κατεπείγουσες περιπτώσεις κατόπιν προφορικού αιτήματος του διευθυντή ή του αναπληρωτή του ή του Αρχιφύλακα του Καταστήματος Κράτησης.

4. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της ως άνω Υπηρεσίας εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 50 του ν. 2721/1999, ενώ τηρούνται και οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 3169/2003 (Α' 189) που αφορούν στην κλιμάκωση της χρήσης του πυροβόλου όπλου, εκτός αν η τήρηση των διατάξεων αυτών είναι μάταιη υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ή επιτείνει τον κίνδυνο θανάτου ή σωματικής βλάβης.

5. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Οικονομικών, κατόπιν εισηγήσεως του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας καταρτίζεται -και κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις- ο Κανονισμός Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας του Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου, με τον οποίο ρυθμίζονται θέματα, που αφορούν στην εσωτερική διάρθρωση, οργάνωση, στελέχωση της Ελληνικής Αστυνομίας με αστυνομικό προσωπικό και ειδικούς φρουρούς και εν γένει στη λειτουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας του Καταστήματος Κράτησης Γ' τύπου συμπεριλαμβανομένων των επιμέρους καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των οργάνων. Με απόφαση του ίδιου Υπουργού, που εκδίδεται κατόπιν εισηγήσεως του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, ρυθμίζονται θέματα επιχειρησιακής τακτικής και δράσης στην εξωτερική και περιφερειακή ζώνη προστασίας, θέματα εκπαίδευσης και εξοπλισμού του προσωπικού, καθώς και

θέματα μεταγωγής και φρούρησης κρατουμένων. Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου χαρακτηρίζεται ως απόρρητη και δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Ο κανονισμός ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου καταρτίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 65 του ν. 2776/1999.».

Άρθρο 3

Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στον κατάδικο που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης για τα εγκλήματα των άρθρων 187Α και 299 Ποινικού Κώδικα, εφόσον το έγκλημα της τελευταίας περίπτωσης τελείται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), δεν χορηγείται υπό όρο απόλυση, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον είκοσι ετών.».

Άρθρο 4

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η απόλυση υπό όρο κατά την παρ. 1 σημειώνεται στο Ποινικό Μητρώο του καταδίκου, χορηγείται μόνο μια φορά και επεκτείνεται αυτοδικαίως σε όλες τις συντρέχουσες στην έκτιση ποινές, για τις οποίες μπορεί να καθοριστεί συνολική ποινή κατ' άρθρο 551 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.».

2. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η καταδίκη κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας για πράξη που τελέστηκε πριν την έναρξη της έκτισης της ποινής, για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση υπό όρο, δεν επιφέρει την ανάκληση της απόλυσης.».

Άρθρο 5

Στο άρθρο 187Β του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3α ως εξής:

«3α. Σε υπαίτιο οποιασδήποτε εγκληματικής πράξης, εκτός από αυτές του άρθρου 187 Α Ποινικού Κώδικα, για τον οποίο, πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, κρίνεται ότι με δική του πρωτοβουλία συντέλεσε με παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση τρομοκρατικής οργάνωσης ή κατέστησε δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διάπραξης τρομοκρατικής πράξης ή την ανακάλυψη και σύλληψη φυγόδικων ή φυγόποινων για πράξεις τρομοκρατίας του άρθρου 187Α Ποινικού Κώδικα, αναγνωρίζεται ελαφρυντική περίπτωση. Σε

περίπτωση που για την ανακάλυψη ή εξάρθρωση της τρομοκρατικής οργάνωσης ή την πρόληψη διάπραξης τρομοκρατικής πράξης ή τη σύλληψη των φυγόδικων ή φυγόποινων για τις πράξεις αυτές είναι αναγκαία η προσωρινή αποφυλάκιση του ανωτέρω υπαιτίου, το συμβούλιο πλημμελειοδικών μπορεί με βούλευμα να διατάσσει την προσωρινή αναστολή της ποινικής δίωξης του ανωτέρω και την για ορισμένο χρόνο προσωρινή του απόλυση από τη φυλακή, προκειμένου να επαληθευθούν οι ανωτέρω πληροφορίες. Αν, μετά την κατά τα ανωτέρω αναστολή της ποινικής δίωξης και αποφυλάκιση του υπαιτίου, προκύψει ότι οι δοθείσες από αυτόν πληροφορίες δεν ήταν αληθινές ή ότι δεν επρόκειτο για τρομοκρατική οργάνωση ή για τρομοκρατικές πράξεις του άρθρου 187Α Ποινικού Κώδικα, το σχετικό βούλευμα ανακαλείται, διατάσσεται και πάλι η φυλάκιση του υπαιτίου και η ανασταλείσα ποινική δίωξη κατ' αυτού συνεχίζεται, εκτός εάν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής άλλης ευνοϊκής διάταξης. Για τις χορηγηθείσες από τον υπαίτιο πληροφορίες, συντάσσεται έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα, η οποία αποστέλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών, προκειμένου να λάβει γνώση. Η έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα τηρείται σε ειδικό αρχείο της Εισαγγελίας, όπου επίσης αποστέλλεται και τηρείται έκθεση της αρμόδιας αρχής, η οποία προέβη με βάση τις ανωτέρω πληροφορίες στην εξάρθρωση της τρομοκρατικής οργάνωσης, την πρόληψη τρομοκρατικής πράξης ή στη σύλληψη φυγόδικων ή φυγόποινων για πράξεις τρομοκρατίας. Των ανωτέρω εκθέσεων λαμβάνουν γνώση μόνο τα μέλη του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου ή δικαστηρίου, τα οποία εξετάζουν και αυτεπαγγέλτως τη χορήγηση ή μη των προβλεπόμενων στις προηγούμενες παραγράφους ευεργετημάτων. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος ή άλλων νόμων, που προβλέπουν ευνοϊκά μέτρα ή μέτρα επιείκειας, δεν θίγονται από τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.»

Άρθρο 6

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η πολιτική αγωγή για την αποζημίωση και την αποκατάσταση από το έγκλημα και για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί στο ποινικό δικαστήριο από τους δικαιουμένους σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, εφαρμόζεται δε αναλόγως η παράγραφος 3 του άρθρου 340.»

Άρθρο 7**1. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:**

«Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, εποπτευόμενο από τον εισαγγελικό λειτουργό του άρθρου 4 του ν. 2265/1994, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παρ. 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με αταυτοποίητα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις.».

2. Στο άρθρο 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις DNA στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παραγράφου 2.».

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου για την προσωρινή κράτηση δεν εφαρμόζονται για κατηγορούμενο με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, πιστοποιημένο από αρμόδιο όργανο της περίπτωσης α' του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, ανεξαρτήτως της αποδιδόμενης σ' αυτόν πράξης, με εξαίρεση τα κακουργήματα των άρθρων 134 και 187 Α του Ποινικού Κώδικα και των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013. Στις περιπτώσεις αυτές, εκτός των άλλων περιοριστικών όρων, μπορεί να επιβληθεί στον κατηγορούμενο και ο κατ' οίκον περιορισμός, καθώς και νοσηλεία σε νοσοκομείο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 557 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κατόπιν αιτήσεώς του. ».

4.Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο Εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να ακούσει τον κατηγορούμενο και το συνήγορό του.».

Άρθρο 8

1. Στο άρθρο 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3α ως εξής:

«3α. Σε δίκη που αφορά σε κακούργημα και το δικαστήριο κατά την έναρξη ή και σε κάθε στάση της κρίνει με απόφασή του (άρθρο 548), αφού ακούσει τον εισαγγελέα και τους διαδίκους, ότι λόγω του αντικειμένου της πρόκειται να έχει μακρά διάρκεια, ο διορισθείς κατά την παράγραφο 1 συνήγορος οφείλει να συμπαρίσταται με τον κατηγορούμενο ή να τον εκπροσωπεί σε όλες τις συνεδριάσεις. Η απουσία του συνηγόρου λόγω επαγγελματικού κωλύματος δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης.».

2. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 344 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αποχώρηση του κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της δίκης δεν κωλύει την πρόοδο της διαδικασίας. Επιτρέπεται, όμως, στο συνήγορο του κατηγορουμένου να παραστεί αντί γι' αυτόν. Σε περίπτωση που αποχωρήσει και αυτός η δίκη συνεχίζεται κανονικά. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διακοπή της δίκης για οκτώ το πολύ ημέρες.».

Άρθρο 9

Το άρθρο 358 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής :

«Μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ο εισαγγελέας και οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να αναφέρουν εναντίον του ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και που συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας. Μπορούν να προβαίνουν σε δηλώσεις και εξηγήσεις σχετικά με τις καταθέσεις που έγιναν ή τα αποδεικτικά μέσα που εξετάστηκαν. Οι κατά τα ως άνω δηλώσεις και εξηγήσεις μπορούν να γίνουν, κατά την κρίση του προέδρου, συνολικά κατά ομάδες ή ενότητες των σχετικών αποδεικτικών μέσων που εξετάστηκαν.».

Άρθρο 10

Η παράγραφος 1 του άρθρου 364 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο ακροατήριο διαβάζονται οι εκθέσεις των ανακριτικών υπαλλήλων, που συντάχθηκαν σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, καθώς και τα υπόλοιπα έγγραφα που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά τους. Η ανάγνωση των εγγράφων αυτών στο ακροατήριο γίνεται μόνο ως προς τα ουσιώδη και σημαντικά, κατά την κρίση του προέδρου, σημεία τους. Αν χρειάζεται κάποιος από τους μάρτυρες ή τους κατηγορούμενους να αναγνωρίσει ένα έγγραφο ή πειστήριο, ο πρόεδρος το επιδεικνύει σ' αυτόν.».

Άρθρο 11

Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 473 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρούνται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέληκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Η προθεσμία για την άσκηση αίτησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώρηση αυτή, η οποία γίνεται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης.».

Άρθρο 12**Απόλυση κρατουμένων υπό τον όρο της ανάκλησης**

1. Κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκτίουν ποινή κάθειρξης που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, η οποία υπόκειται σε ανάκληση, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δεύτερο της ποινής. Η διάταξη δεν εφαρμόζεται αν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο από τον εισαγγελέα και μέχρι, στην περίπτωση αυτή, να καταστεί αμετάκλητη η σχετική απόφαση.
2. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση της προηγούμενης παραγράφου όσοι έχουν καταδικαστεί για κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187, 187Α, 299, 322, 323Α, 324, 336, 339, 342, 348Α, 349, 351, 351Α και 380 παράγραφοι 1β και 2 του Ποινικού Κώδικα.

3. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 1, αν υποπέσουν, μέσα σε πέντε έτη από την αποφυλάκιση τους, σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ή περιορισμού μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

4. Στους απολυόμενους, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με την ίδια διάταξή του, μπορεί να επιβάλει: α) την υποχρέωσή τους να εμφανίζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές του τόπου όπου διαμένουν, β) τη μη απομάκρυνσή τους, χωρίς έγγραφη άδεια του, από τον ως άνω τόπο, γ) οποιοδήποτε άλλον όρο, από αυτούς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 Ποινικού Κώδικα, κρίνει σκόπιμο. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, κατά την επιβολή των ως άνω όρων, οφείλει να λαμβάνει υπόψη του την προσωπικότητα, καθώς και τις ατομικές, οικογενειακές και επαγγελματικές ανάγκες του απολυόμενου. Σε περίπτωση που ο τελευταίος παραβαίνει τους όρους που του έχουν τεθεί, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διατάσσει την ανάκληση της απόλυσης.

5. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης υποβάλλουν, μέσα σε δέκα ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδίκων, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

6. Απολύσεις, που γίνονται κατά τις διατάξεις του παρόντος, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης τόσο στις αρμόδιες υπηρεσίες Ποινικού Μητρώου, όπου καταχωρούνται στα οικεία δελτία των απολυθέντων όσο και στον Κλάδο Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της Ελληνικής Αστυνομίας.

7. Η υπό όρο απόλυση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

8. Κάθε αμφισβήτηση, ως προς την εφαρμογή των προϋποθέσεων του άρθρου αυτού, λύεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής.

9. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στους κατάδικους που αποκτούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1: α) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και σε χρονικό διάστημα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 και β) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μετά από άσκηση ενδίκου μέσου και εφόσον η έκτιση της ποινής τους έχει αρχίσει κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 13

Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 19 του ν. 4242/2014 (Α'50) εφαρμόζονται και στους κατάδικους που αποκτούν τις προϋποθέσεις αυτές: α) μέχρι τις 31.12.2014 και εφόσον η πάθησή τους προκύπτει από ιατρικά πιστοποιητικά δημοσίου θεραπευτικού ιδρύματος, που τηρούνται στο φάκελο του κατάδικου και έχουν εκδοθεί έως τις 31 Μαΐου 2014 και β) μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ύστερα από άσκηση ένδικου μέσου και εφόσον η έκτιση της ποινής τους έχει αρχίσει κατά τη δημοσίευσή του και πληρούν τις τασσόμενες με αυτόν προϋποθέσεις κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου. Το ίδιο ισχύει και για τους κατάδικους, οι οποίοι πάσχουν από κάθε πάθηση που το διαπιστωμένο από υγειονομική επιτροπή ποσοστό αναπηρίας είναι 67% και άνω.

Άρθρο 14

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του π.δ. 44/2002 (Α'44) προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Σε αυτές τις περιπτώσεις επιτρέπεται η προμήθεια από την ελεύθερη αγορά, η εισαγωγή και κατασκευή συσκευών ή συστημάτων απενεργοποίησης ασυρμάτων τηλεπικοινωνιών, χωρίς άλλες προϋποθέσεις και κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη.».

Άρθρο 15

1. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στο προσωπικό της υπηρεσίας εξωτερικής φρούρησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που υπηρετεί στα καταστήματα κράτησης Γ' τύπου, την εξωτερική και περιμετρική φρούρηση των οποίων αναλαμβάνει η Ελληνική Αστυνομία, ανατίθενται, κατά παρέκκλιση των οριζομένων στην παράγραφο 1, άλλα καθήκοντα, όπως φύλαξης, επιφυλακής χωρίς όπλο, οργάνωσης ομάδων περιπολιών, επέμβασης και ελέγχων εντός του καταστήματος και άλλες αρμοδιότητες σχετικά με την εσωτερική ασφάλεια του καταστήματος. Η ανάθεση τέτοιων καθηκόντων γίνεται με απόφαση του Διευθυντή του οικείου καταστήματος κράτησης.».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 50 του ν. 2721/1999 αντικαθίσταται ως εξής :

«4. Οι υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις κατέχουν υπηρεσιακό οπλισμό, δύνανται να φέρουν αυτόν και εκτός υπηρεσίας, για χρονικό διάστημα που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και επιτρέπεται, με τις ίδιες προϋποθέσεις και ύστερα από άδεια, να κατέχουν και να φέρουν και ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Η άδεια αγοράς του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού εκδίδεται από την αστυνομική αρχή του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος, ύστερα από εισήγηση του Αρχιφύλακα Α' ή του αναπληρωτή του και με σύμφωνη γνώμη του οικείου Διευθυντή της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης, η οποία χορηγείται εφόσον ο υπάλληλος έχει μονιμοποιηθεί. Η αγορά, η συντήρηση και η εκπαίδευση στη χρήση του ιδιωτικού ατομικού οπλισμού βαρύνει τον υπάλληλο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα όργανα που είναι αρμόδια για τη χορήγηση των αδειών κατοχής ιδιωτικού οπλισμού και οπλοφορίας του παραπάνω προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.».

Άρθρο 16

Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του ν. 2518/1997 (Α'164) αντικαθίσταται ως εξής :

«4. Για τη χορήγηση των αδειών των προηγούμενων παραγράφων ο ενδιαφερόμενος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και επιπλέον να κατέχει τίτλο επαγγελματικής κατάρτισης ειδικότητας συναφούς προς την άσκηση των δραστηριοτήτων που πρόκειται να ασκήσει. Το προσωπικό των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, το οποίο θα φέρει όπλο για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5, απαιτείται να έχει εκπληρώσει και τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται οι τίτλοι επαγγελματικής κατάρτισης που απαιτούνται για την έκδοση των ανωτέρω αδειών εργασίας κατά κατηγορία.».

Άρθρο 17

Στην παράγραφο 4β του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 (Α΄104) προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Τις άνω θέσεις Διευθυντών μπορούν να καταλάβουν και συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί (δικαστές-εισαγγελείς) από το βαθμό του εφέτη και αντεισαγγελέα εφετών και άνω, ως και συνταξιούχοι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας από το βαθμό του ταξίαρχου ε.α. και άνω, χωρίς τους περιορισμούς του ορίου ηλικίας. Η διάρκεια της θητείας τους καθορίζεται με την ως άνω υπουργική απόφαση».

Άρθρο 18

1. Οι κατάδικοι που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος νόμου εκτίουν ποινή για τα εγκλήματα: α) των άρθρων 134, 135, 135 Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α΄ Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα (εγκληματική οργάνωση), μετάγονται, με παραγγελία του Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, σε κατάσταση Γ΄ τύπου.
2. Οι κατάδικοι, που κατά το χρόνο μεταγωγής τους έχουν εκτίσει σε άλλο κατάσταση τμήμα ποινής μικρότερο των δέκα ετών, κρατούνται στο κατάσταση Γ΄ τύπου μέχρι τη συμπλήρωση δεκαετίας. Μετά την πάροδο της δεκαετίας η κράτησή τους στο κατάσταση Γ΄ τύπου μπορεί να παρατείνεται, λόγω ιδιαίτερης επικινδυνότητας του κατάδικου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 παράγραφος 2 του ν. 2776/1999, για χρονική διάρκεια δύο ετών κάθε φορά.
3. Για τη συνέχιση της κράτησης στο κατάσταση Γ΄ τύπου για χρονική διάρκεια δύο ετών των καταδίκων, των οποίων η κράτηση σε άλλο κατάσταση κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου υπερβαίνει τα δέκα έτη, αποφαινεται, εντός εξαμήνου από τη μεταγωγή τους στο κατάσταση Γ΄ τύπου, ο Εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 παράγραφος 2 του ν. 2776/1999 (Α΄291). Μετά την πάροδο της διετίας η κράτησή τους στο κατάσταση Γ΄ τύπου μπορεί να παρατείνεται, κατά τα οριζόμενα στην ίδια διάταξη, για χρονική διάρκεια δύο ετών κάθε φορά.

Άρθρο 19

Αιτήσεις κρατουμένων για τη μεταγωγή τους, που έχουν υποβληθεί στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών για τους λόγους που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και γ' του άρθρου 72 του ν.2776/1999 και εκκρεμούν προς εξέταση κατά τη δημοσίευση του παρόντος, τίθενται στο αρχείο. Για τη δυνατότητα προσφυγής στο Δικαστήριο Εκτέλεσης Ποινών δεν συνυπολογίζονται απορριφθείσες αιτήσεις μεταγωγής μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος.

Κεφάλαιο Β.**Τροποποιήσεις του π.δ. 18/1989****Άρθρο 20**

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π. δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του ν. 3900/2010 (Α'213) και το άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α'51), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα ένδικα βοηθήματα ή μέσα μπορούν να απορρίπτονται είτε με απόφαση Συμβούλου ή Παρέδρου οριζόμενου από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος, η οποία λαμβάνεται χωρίς δημόσια συνεδρίαση, είτε με απόφαση δικαστικού σχηματισμού που συγκροτείται από τον Πρόεδρο και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο, η οποία λαμβάνεται σε συμβούλιο. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στον σχηματισμό αυτό με αποφασιστική ψήφο. Την κατά τα ανωτέρω εκδίκαση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο και ο ορισθείς κατά το άρθρο 20 ως εισηγητής, αν κρίνει ότι αυτό είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:
«2. Η απόφαση που ελήφθη κατά την προηγούμενη παράγραφο κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του, που κατατίθεται σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του παρόντος, εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο 18 μηνών, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παράβολο το τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στις περιπτώσεις αυτές, η απόφαση που ελήφθη

κατά τα ανωτέρω παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 και επόμενα του παρόντος».

3. Στο άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορούν να παραπέμπονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του Τμήματος είτε με την διαδικασία της παραγράφου 1. Με την ίδια πράξη παραπέμπεται και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής».

Άρθρο 21

Στο άρθρο 34B του π.δ. 18/1989, που προστέθηκε με το άρθρο 45 του ν. 4055/2012, απαλείφεται ο τίτλος και αντικαθίσταται η παράγραφος 1 ως εξής:

«1. Εάν, μετά την τήρηση των διαδικασιών των άρθρων 20, 21 και 23, ο εισηγητής κρίνει ότι ένδικο μέσο ή βοήθημα, για το οποίο έχει προσκομιστεί συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς τον δικηγόρο που το υπογράφει, έχει ασκηθεί παραδεκτώς και είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εκδίκασή του κατά την παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου. Εφ' όσον το ένδικο αυτό μέσο ή βοήθημα γίνει δεκτό κατά την εν λόγω διαδικασία, επιδικάζεται δικαστική δαπάνη για τη σύνταξη του δικογράφου. Η απόφαση ισχύει και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της από την έκδοση της κατά την επόμενη παράγραφο διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου και υπόκειται έκτοτε σε τριτανακοπή, αν είναι ακυρωτική».

Άρθρο 22

Το άρθρο 36 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο. Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτανακοπή ή αίτηση αναιρέσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε εκατόν πενήντα ευρώ, όταν πρόκειται για αναστολή εκτελέσεως, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διόρθωσης σε εκατό ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε διακόσια πενήντα ευρώ. Ειδικώς σε περίπτωση αιτήσεως αναστολής κατά πράξεων που εντάσσονται στη διαδικασία αναθέσεως διοικητικών συμβάσεων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των

εδαφίων β, γ και δ του άρθρου 5 του ν. 3886/2010 (Α'173). Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.

2. Με την εξαίρεση των περιπτώσεων του τρίτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά των παραβόλων.

3. Οι διατάξεις των παρ. 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς το παράβολο.

4. Αν το ένδικο μέσο γίνει δεκτό ή υποβληθεί παραίτηση ή καταργηθεί η δίκη για οποιοδήποτε άλλο λόγο το παράβολο αποδίδεται. Αν το ένδικο μέσο απορριφθεί, το παράβολο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου. Το Συμβούλιο εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμα και αν απορρίπτεται το ένδικο μέσο. Επί προφανώς απαραδέκτου ή αβασίμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τον εικοσαπλασιασμό του παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή το πρόσθετο ποσό που επιβάλλεται εισπράττεται βάσει της αποφάσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που καταλαμβάνονται από το τρίτο εδάφιο της πρώτης παραγράφου».

Άρθρο 23

Στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989 προστίθενται παράγραφοι 3α, 3β και 3γ ως εξής :

«3α Το δικαστήριο, αν άγεται σε ακύρωση της διοικητικής πράξης που προσβλήθηκε με αίτηση ακυρώσεως λόγω πλημμέλειας που μπορεί να καλυφθεί εκ των υστέρων και εφόσον κρίνει, ενόψει της φύσης της πλημμέλειας, και της επίδρασής της στο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξης, ότι η ακύρωση της πράξης δεν είναι αναγκαία για την αποκατάσταση της νομιμότητας και για τη διασφάλιση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του αιτούντος, μπορεί, κατ' εκτίμηση και των εννόμων συμφερόντων των διαδίκων, να εκδώσει προδικαστική απόφαση και να ζητήσει από την αρμόδια υπηρεσία να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια ώστε να αρθεί η πλημμέλεια, τάσσοντας προς τούτο αποκλειστική εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα μήνα, ούτε μεγαλύτερη από τρεις μήνες. Κανένα στοιχείο δεν λαμβάνεται υπόψη αν προσκομισθεί μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής.

3β. Σε περίπτωση αιτήσεως ακυρώσεως που στρέφεται κατά διοικητικής πράξεως, το δικαστήριο, σταθμίζοντας τις πραγματικές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί κατά τον χρόνο εφαρμογής της, καθώς και το δημόσιο συμφέρον, μπορεί να ορίσει ότι τα αποτελέσματα της ακυρώσεως ανατρέχουν σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο του χρόνου έναρξης της ισχύος της.

3γ. Η διαπίστωση παρανομίας της κανονιστικής πράξης κατά τον παρεμπόπτοντα έλεγχό της, για λόγους αναγόμενους στην εξωτερική νομιμότητά της, είναι δυνατόν να μην οδηγήσει σε ακύρωση ατομικής πράξης, εφόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, έχει παρέλθει μακρό, ανάλογα με τις περιστάσεις, χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος της κανονιστικής πράξης που ελέγχεται παρεμπιπτόντως και οι συνέπειες της παρανομίας της σε βάρος της ατομικής πράξης μπορεί να κλονίσουν την ασφάλεια του δικαίου».

Άρθρο 24

Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), αντικαθίσταται ως εξής:

«Στερείται του δικαιώματος ανακοπής ο τρίτος, στον οποίο κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως με σημείωση της δικασίμου, είκοσι πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, καθώς και οποιοσδήποτε άσκησε παρέμβαση κατά τη συζήτηση».

Κεφάλαιο Γ.

Τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Άρθρο 25

Η παράγραφος 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 83 του ν.4139/2013 (Α'74), αντικαθίσταται ως εξής:

«Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς, εκτός από την περίπτωση της απόρριψης αυτής ως εκπρόθεσμης και τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 28 παρ.3, 139 Α και 277 παρ.1 του παρόντος Κώδικα. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα

ημερών από την κοινοποίηση της τελεσίδικης απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στο χρόνο άσκησης της πρώτης.».

Άρθρο 26

Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του από την παράγραφο 1 του άρθρου 10 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:
«Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό.».

Άρθρο 27

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:
«Αν ο διάδικος δεν τήρησε την παραπάνω υποχρέωσή του και το Δημόσιο παρίσταται ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την εκδίκαση της προσφυγής και δεν αντιλέγει, αίρεται το κατά τα ανωτέρω απαράδεκτο και το Δικαστήριο προχωρεί κανονικά στην εκδίκαση της προσφυγής.».

Άρθρο 28

Η παράγραφος 1 του άρθρου 126 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 51 του ν. 4055/2012, αντικαθίσταται ως εξής:
«Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής, με απόφασή του μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παρ. 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σ' αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.».

Άρθρο 29

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση στ' ως εξής:
«στ) ανακληθεί ή ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη από τη Διοίκηση.».

Άρθρο 30

Στο άρθρο 199 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 2α ως εξής :

«2α. Αντιρρήσεις κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης δικάζονται από το μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς το δικαστήριο του τόπου έκδοσης της απόφασης. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.».

Άρθρο 31

1.Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους του δικαστικού ενσήμου και του παραβόλου, αν αποδεικνύεται ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).».

2.Στο άρθρο 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5α ως εξής:

«5α. Η απαλλαγή μπορεί να ανακληθεί ή να περιοριστεί με απόφαση του αρμόδιου κατά την παράγραφο 5 οργάνου, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι προϋποθέσεις της είτε δεν συνέτρεχαν εξαρχής είτε έπαυσαν να συντρέχουν αργότερα είτε μεταβλήθηκαν. Αν οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους πέτυχαν την απαλλαγή με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, το κατά την παράγραφο 5 όργανο επιβάλλει σε καθένα απ' αυτούς χρηματική ποινή από εκατό (100,00) έως διακόσια (200,00) ευρώ, που περιέχονται στο Δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, χωρίς να αποκλείεται ούτε η υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί ούτε η ποινική τους δίωξη.».

Άρθρο 32

Μετά το άρθρο 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 276 Α ως εξής:

«1. Μετά από αίτηση του διαδίκου, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 276, το κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 276 αρμόδιο όργανο διορίζει είτε με την περί απαλλαγής πράξη του είτε με

άλλη αυτοτελή πράξη, ένα δικηγόρο, ένα συμβολαιογράφο και ένα δικαστικό επιμελητή με την εντολή να συνδράμουν τον άπορο διάδικο και να του παρέχουν την απαιτούμενη βοήθεια κατά την εκτέλεση των αναγκαίων διαδικαστικών πράξεων. Αυτοί έχουν υποχρέωση να αποδεχθούν την εντολή και να παρέχουν νομική βοήθεια, χωρίς αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 5α του άρθρου 276 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου.».

Κεφάλαιο Δ.

Διατάξεις Ελεγκτικού Συνεδρίου

Άρθρο 33

Στον Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α'52), μετά το άρθρο 110 προστίθεται άρθρο 111, με τίτλο Παραρτήματα, ως εξής:

«Προσαρτώνται στον παρόντα Κώδικα: α) κατ' άρθρο πίνακας και β) χρονολογικός πίνακας διατάξεων νόμων, νομοθετικών διαταγμάτων και αναγκαστικών νόμων που κωδικοποιούνται.

Παράρτημα Α'

Διάταξη Κώδικα	Κωδικοποιούμενες και Σχετικές Διατάξεις
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. α'	Άρθρο 1 παρ. 1 ν.δ.1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 7 παρ. 1 ν.968/1979 (σχετ. Άρθρο 18 ν.δ.1265/1972 Άρθρο 169 παρ. 1 έως 3 ν. 3463/2006)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β'	Άρθρο 8 παρ. 5 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρα 1 παρ. 1 και 17 παρ. 1 ν.δ. 1265/1972 Άρθρο 10 παρ. 1 ν. 968/1979, όπως αντικαταστάθηκαν με το Άρθρο 78 ν. 4055/2012
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. γ'	Άρθρο 16 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. δ'	Άρθρο 277 παρ. 1 ν. 3852/2010 (σχετική διάταξη)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ε'	Άρθρο 8 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, Άρθρο 11 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. στ'	Άρθρο 8 παρ. 4 ν.δ. 4/6.7.1923

Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ζ´	Άρθρο 8, παρ. 6 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. η´	(σχετ. Άρθρα 1, 2 παρ. 1 και 4, 3 και 6 ν.1256/1982)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ´	(σχετ. Άρθρο 15 ν. 2145/1993, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 παρ. 1 ν.2741/1999, τροποποιήθηκε με τα Άρθρα 2 ν.3060/2002, 9 παρ. 3 ν. 3090/2002 και 12 παρ.27 α' ν.3310/2005 και συμπληρώθηκε με το Άρθρο 19 ν.3193/2003)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ι´	(σχετ. Άρθρο 85 ν. 1892/1990, όπως τροποποιήθηκε με Άρθρο 77 ν.1943/1991)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ια´	(σχετικό Άρθρο 16 ν. 2145/1993)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιβ´	Άρθρο2 παρ. 1 ν.δ. 16/18.1.1926 Άρθρο13 παρ. 1 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιγ´	Άρθρο 10 ν. 3943/2011 (σχετική διάταξη)
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιδ´	Άρθρο5 παρ. 1 ν. 4448/1964
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιε´	Άρθρο 8 παρ. 10 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 2 παρ. 6 ν.δ. 16/18.1.1926 και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 3 ν.δ. 2712/1953 (σχετ. Άρθρο 71 ν.δ.721/1970 Άρθρο 100 ν. 1188/1981, Άρθρο 38 ν. 3528/2007, Άρθρο 60 ν. 2812/2000, Άρθρο 4 παρ. 2 ν. 3051/2002)
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιστ´	Άρθρο 8 παρ. 11 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με Άρθρο 3 ν.δ.2712/1953
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιζ´	(σχετ. Άρθρο 6 παρ. 4 ν. 1256/1982)
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιη´	Άρθρο3 ν.δ. 2712/1953
Άρθρο1 παρ. 1 περ. ιθ´	(σχετ. Άρθρα 1 έως 4 και 7 παρ. 2 α.ν. 599/1968, όπως η παράγρ. 1 του Άρθρου 2 αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 παρ.11 περ. α´ ν. 3075/2002 και Άρθρο 3 παρ. 12 ν.3408/2005, Άρθρο 79 ν. 4055/2012)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κ´	Άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3863/2010

Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κα΄	(σχετ. Άρθρο 1 ν. 1232/1982)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κβ΄	(σχετ. Άρθρο 27 παρ. 22 ν.2166/1993, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 ν.2469/1997)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κγ΄	(σχετ. Άρθρο 21 παρ. 15 ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 παρ. 7 ν.2527/1997)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κδ΄	(σχετ. Άρθρο 50 παρ. 5 ν. 2725/1999)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κε΄	(σχετ. Άρθρο 28 ν. 2520/1997, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 παρ. 5 ν.2732/1999 και τροποποιήθηκε με το Άρθρο 23 παρ. 24 έως 31 του ν.2945/2001)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ΄	(σχετ. Άρθρο 2 παρ. 19 και 20, 3 παρ. 13 και 4 παρ. 13 ν. 2343/1995, Άρθρο 3 παρ. 1 ν. 3213/2003 όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 3932/2011, Άρθρο 3 παρ. 2 ν. 3213/2003 όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3932/2011, Άρθρο 3 παρ. 4 ν. 3213/2003 όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 4 ν. 3932/2011, Άρθρο 12 ν. 3213/2003 όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν. 3849/2010, Άρθρο 1 ν. 4065/2012)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κζ΄	(σχετ. Άρθρο 3 εδ. 9 ν.δ. 2712/1953)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κη΄	Άρθρο 8 παρ. 9 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 3 ν.δ.2712/1953 Άρθρο 4 παρ. 2 εδ. πρώτο ν. 3234/2004
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κθ΄	(σχετ. Άρθρο 15 παρ. 1 ν. 3038/2002)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ΄	(σχετ. Άρθρα 32, 33, 35, 56, 82, 85 και 102 α.ν. 2039/1939)
Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λα΄	Άρθρο 9 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο 1 παρ. 2	Άρθρο 27 παρ. 1 ν. 2362/1995, Άρθρο 27 ν. 3871/2010
Άρθρο 2 παρ. 1 περ. α΄	Άρθρο 1 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 4 παρ. 2 ΠΥΣ 333/1945

Άρθρο 2 παρ.1 περ. β´	Άρθρο 1 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο4 παρ. 2 ΠΥΣ 333/1945 Άρθρο 21 παρ. 1 περ. α´ ν. 1715/1951 Άρθρο 15 περ. Δ´ ν. 1968/1991 Άρθρο 34 παρ. 2 ν. 2161/1993 Άρθρο 13 παρ. 5 ν. 2298/1995 Άρθρο 3 παρ. 1 Γ περ. α´ ν.3258/2004
Άρθρο 2 παρ.1 περ. γ´	Άρθρο1 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο9 ν. 108/1943 Άρθρο 4 παρ. 2 ΠΥΣ 333/1945 Άρθρο4 α.ν. 602/1945 Άρθρο 2 παρ. 1 ν.δ. 455/1947 Άρθρο 21 παρ. 1 εδ. β´ ν.1715/1951 Άρθρο 2 παρ. 1 ν. 2088/1952 Άρθρο 9 παρ. 8 περ. α´ ν.1160/1981 Άρθρο9 παρ. 1 περ. α´ και 2 ν.1256/1982 Άρθρο 13 παρ. 4 ν. 2145/1993 Άρθρο 16 παρ. 3 περ. α´ ν. 2521/1997 Άρθρο58 παρ. 6 ν. 3160 /2003 Άρθρο 3 παρ. 1 Γ περ. β´ ν.3258/2004 Άρθρο 43 περ. Γ ν.3659/2008
Άρθρο 2 παρ.1 περ. δ´	Άρθρο1 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο μόνο α.ν. 1076/1938 Άρθρο μόνο δ/τος 2/4.8.1943 Άρθρο 1 παρ. 1 α.ν. 3247/1944 Άρθρο 4 παρ. 2 ΠΥΣ 333/1945 Άρθρο δωδέκατο παρ. 1 ν.1605/1950 Άρθρο μόνο β.δ. 5.1.195 Άρθρο 21 παρ. 1 εδ. Γ ν. 1715/1951 Άρθρο20 παρ. 2 ν. 2289/1952 Άρθρο 11 ν. 4448/1964 Άρθρο 12 παρ. 1 ν.δ. 4605/1966 Άρθρο μόνο β.δ. 801/1969 Άρθρο 6 ν.δ. 1250/1972 Άρθρο μόνο π.δ. 59/1973 Άρθρο 9 παρ. 3 ν.δ. 78/1974 Άρθρο9 παρ. 8 ν. 1160/1981 Άρθρο 9 παρ. 1 περ. β´ και 2 ν.1256/1982 Άρθρο13 παρ. 4 ν. 2145/1993 Άρθρο3 παρ. 1 Γ περ. γ´ ν.3258/2004
Άρθρο 2 παρ.1 περ. ε´	Άρθρο 9 παρ. 3 ν. 1256/1982 Άρθρο 3 ν. 1877/1990 Άρθρο 13 παρ. 4 ν. 2145/1993 Άρθρο 38 παρ. 1 περ. γ´ ν. 2721/1999

	Άρθρο 19 παρ. 28 ν. 2947/2001
Άρθρο 2 παρ. 2	Άρθρο 2 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 221/1975 Άρθρο 13 παρ. 4 ν. 2145/1993 Άρθρο 13 παρ. 6 ν.2298/1995 Άρθρο 16 παρ. 3 περ. β' ν.2521/1997
Άρθρο 3	Άρθρο 5 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ. 2712/1953
Άρθρο 4 παρ. 1	Άρθρο 5 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ. 2712/1953 Άρθρο μόνο α.ν. 474/1968 Άρθρο 2 παρ. 1 ν. 1968/1991
Άρθρο 4 παρ. 2	Άρθρο 58 παρ. 8 ν. 3160/2003
Άρθρο 4 παρ. 3	Άρθρο 76 ν. 4055/2012
Άρθρο 4 παρ. 4	Άρθρο 76 ν. 4055/2012
Άρθρο 5	Άρθρο 5 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με Άρθρο 2 ν.δ. 2712/1953 Άρθρο 6 ν. 956/1979 Άρθρο 13 παρ. 1 ν. 2298/1995
Άρθρο 6 παρ. 1 και 3	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ. 2712/1953 Άρθρο 13 παρ. 2 ν. 2298/1995 Άρθρο 2 εδ. η' ν. 3060/2002

Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 2 εδ. δέκατο ν. 3060/2002, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 57 παρ. 1 ν.3659/2008
Άρθρο 7 παρ. 1	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953 Άρθρο 3 β.δ. 598/1965
Άρθρο 7 παρ. 2	Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2298/1995
Άρθρο 8 παρ. 1	Άρθρο 5 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953, Αποφ.ΦΓ8/15686/8.7.2002 και ΦΓ8/22431/6.10.2004 Ολ. Ελ. Συν.
Άρθρο 8 παρ. 2	Άρθρο 23 παρ. 2 και 3 ν. 1756/1988, όπως αναριθμήθηκαν σε παρ. 3 και 4 με το Άρθρο 16 παρ. 1 περ. 1 και 2 ν. 2331/1995 και η παρ. 4 αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 3 ν.3346/2005 Άρθρο 20 παρ. 1 ν. 2172/1993
Άρθρο 8 παρ. 3	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 9	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 10	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953 Άρθρο 1 ν.968/1979
Άρθρο 11 παρ. 1	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 11 παρ. 2	Άρθρο 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 11 παρ. 3	Άρθρο 8 παρ. 2 ν. 108/1943

Άρθρο 12 παρ. 1	Άρθρο47 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο ενδέκατο παρ. 3 ν.δ. 3908/1958 (σχετ. Άρθρο 104 παρ. 5 ν.2812/2000)
Άρθρο 12 παρ. 2	Άρθρο47 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο 12 παρ. 3	Άρθρο43 παρ. 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 2 ν.4517/1930
Άρθρο 12 παρ. 4	Άρθρο47 παρ. 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 5 ν.5212/1931
Άρθρο 13 παρ. 1	Άρθρο48 εδ. δεύτερο ν.δ. 4/6.7.1923, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 13 ν.δ.2712/1953
Άρθρο13 παρ. 2	Άρθρο6 ν. 956/1979
Άρθρο14	Άρθρο 9 παρ. 3 εδ. όγδοο ν. 1256/1982 (σχετ. Άρθρο 2 εδ. δέκατο ν. 3060/2002)
Άρθρο 15	Άρθρο 38 ν. 3772/2009 όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 111 παρ. 7 ν. 4055/2012
Άρθρο 16 παρ. 1 περ. α' έως ζ'	Άρθρο50 παρ.1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 14 ν.δ.2712/1953
Άρθρο16 παρ. 1 περ. η'	(σχετ. Άρθρα 104 παρ. 5, 105 και 106 παρ. 1 ν.2812/2000)
Άρθρο16 παρ. 2 εδ. πρώτο	(σχετ. Άρθρο 32Γ παρ. 2, 3 περ. α' και 4 περ. α' ν. 1756/1988, Άρθρο 112 παρ. 9 ν. 4055/2012)
Άρθρο16 παρ. 2 εδ. δεύτερο	Άρθρο 32B παρ. 5 εδ. δεύτερο ν. 1756/1988 (σχετ. Άρθρο 112 παρ. 9 ν. 4055/2012)
Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. τρίτο	(σχετικά Άρθρα 32Γ παρ. 4 περ. γ' και 5 περ. α' ν. 1756/1988).

Άρθρο16 παρ. 3	(σχετ. Άρθρο 104 παρ. 1 εδ. τελευταίο ν.2812/2000)
Άρθρο16 παρ. 4	Άρθρο 58 παρ. 7 ν. 3160/2003 (σχετ. Άρθρο 71Α παρ.5 ν.1756/1988, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 56 παρ. 1 ν.3659/2008)
Άρθρο17	Άρθρο 46 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 4 ν. 4517/1930 και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 5 ν.968/1979
Άρθρο18 παρ. 1	Άρθρο3 ν.δ. 4/6.7.1923 (σχετ. Άρθρα 16 περ. δ' και 17 περ. α' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ.1Α' περ. α'	Άρθρο38 παρ. 1 περ. α' ν.2721/1999 Άρθρο 4 παρ. 3 ν. 3060/2002 Άρθρο 24 παρ. 8 ν. 3202/2003 Άρθρο 12 παρ.1 ν. 3472/2006 Άρθρο 39 παρ. 1 ν. 3772/2009
Άρθρο18 παρ.1Α' περ. β1'	Άρθρο8 παρ. 10 περ. α' ν.1653/1986 Άρθρο 12 παρ. 11 ν. 2539/1997 Άρθρο 38 παρ.1 περ. β' ν. 2721/1999 Άρθρο 4 παρ. 2 και 4 ν. 3060/2002, Άρθρο 12 παρ. 1 ν. 3472/2006 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αα'ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Α' περ. β2'	Άρθρο 3 παρ.10 ν.3274/2004 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αα' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ.1 Α' περ.γ1'	Άρθρο18 περ. Α' παρ. 2 ν.2145/1993 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αδ' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Α' περ. γ2'	Άρθρο 24 παρ. 8 ν. 3202/2003 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αδ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Α' περ. δ1'	Άρθρο 12 παρ. 11 περ. δ' ν.2539/1997 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αε' ν. 2812/2000)

Άρθρο 18 παρ. 1 Α' περ. δ2'	Άρθρο 4 παρ. 2 ν. 3060 /2002 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αε' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ.1Α' περ. ε'	Άρθρο18 περ. α' παρ. 2 ν.2145/1993 Άρθρο 4 παρ. 4 ν. 3060/2002 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αβ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Α' περ. στ'	Άρθρο12 παρ. 11 περ. α' ν.2539/1997 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αγ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Α' περ. ζ'	Άρθρο12 παρ. 11 περ. β' ν.2539/1997 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αγ' ν. 2812/000)
Άρθρο18 παρ. 1 Α' περ. η'	Άρθρο12 παρ. 11 περ. γ' ν.2539/1997
Άρθρο18 παρ. 1 Β'	Άρθρο3 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 18 περ. Α' παρ. 3 ν. 2145/1993 (σχετ. Άρθρα 16 περ. δ, 17 περ. β' και 18 παρ. 1 περ. β' υποπερ. ββ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ'	Άρθρο3 ν.δ. 4/6.7.1923 (σχετ. Άρθρα 16 περ. δ και 17 περ. γ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ' περ. α'	Άρθρο8 παρ. 10 περ. β' ν.1653/1986 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γα' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ' περ. β'	Άρθρο18 περ. Α' παρ. 4 ν.2145/1993 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γγ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ' περ. γ'	Άρθρο24 παρ. 8 ν. 3202/2003 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γβ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ' περ. δ'	Άρθρο 17 παρ. 1 περ. δ' ν.1738/1987 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γγ' ν. 2812/2000)
Άρθρο18 παρ. 1 Γ' περ. ε'	Άρθρο19 παρ. 4 ν. 968/1979 (σχετ. Άρθρα 1 έως 5 ν. 1476/1984, 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γε' ν. 2812/2000)

Άρθρο 18 παρ. 1 Γ' περ. στ'	Άρθρο 21 παρ. 1 ν. 968/1979 Άρθρο 8 παρ. 10 περ. β' ν.1653/1986 (σχετ. 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γστ' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Δ'	Άρθρο 3 ν.δ. 4/6.7.1923 (σχετ. Άρθρα 16 περ. δ' και 17 περ. δ' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Δ' περ. α'	Άρθρο 8 παρ. 10 περ. γ' ν.1653/1986 Άρθρο 15 παρ. 1 περ. δ' ν.1835/1989 Άρθρο 34 παρ. 3 ν. 2161/1993 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. δ' υποπερ. δα' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Δ' περ. β'	Άρθρο 1 β.δ. 29.12.1953 Άρθρο 72 παρ. 1 β.δ. 869/1960 Άρθρο μόνο π.δ. 59/1973 (σχετ. Άρθρο 18 παρ. 1 περ. δ' υποπερ. δβ' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 1 Δ' περ. γ'	Άρθρα 1 και 2 παρ. 1 και 2 ν.2314/1953 Άρθρο ενδέκατον παρ. 5 ν.3908/1958 Άρθρο 72 β.δ 869/1960 Αποφ. 14907/8.4.1970 Υπ. Οικονομικών (σχετ. Άρθρα 1 - 5 ν.1476/1984, 18 παρ. 1 περ. δ υποπερ. δγ' ν. 2812/2000)
Άρθρο 18 παρ. 2	Άρθρο 8 παρ. 11 ν. 1653/1986
Άρθρο 18 παρ. 3	(σχετ. Άρθρο 60 παρ. 1 ν.1943/1991)
Άρθρο 19 παρ. 1	Άρθρο 7 παρ. 1 εδ. πρώτο ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 70 παρ. 1 β.δ. 869/1960 Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 1 περ. α' και β' και 7 ν.2721/1999 Αποφ. ΦΓ8/17636/25.10.199 ΦΓ8/1754/31.1.2001, ΦΓ8/30541/2004, ΦΓ8/13847/25.4.2005, ΦΓ8/6787/15.2.2006 Ολ. Ελ. Συν. Άρθρο 12 παρ. 1 ν. 3472/2006,
Άρθρο 19 παρ. 2	Άρθρο 28 ν. 1715/1951 Άρθρο 38 παρ. 7 ν.

	2721/1999
Άρθρο19 παρ. 3	Άρθρο 19 παρ. 1 ν.δ. 1265/1972 Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο19 παρ. 4	(σχετ. Άρθρο 9 ν. 2812/2000, όπως τροποποιήθηκε με Άρθρο 9 παρ. 8 εδ. τελευταίο ν.2993/2002)
Άρθρο 20 παρ. 1	Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α' εδ.πρώτο ν.2721/1999
Άρθρο20 παρ. 2 εδ. α'	Άρθρο38 παρ. 2 περ. β' εδ. πρώτο ν. 2721/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 4 παρ. 1 ν.3060/2002
Άρθρο 20 παρ. 2 εδ. β'	Άρθρο 40 παρ. 7 ν. 3772/2009
Άρθρο20 παρ. 3	Άρθρο 38 παρ. 2 περ. β' εδ. δεύτερο και τρίτο ν.2721/1999, όπως προστέθηκαν με το Άρθρο 55 παρ. 2 ν.3659/2008
Άρθρο20 παρ. 4	Άρθρο 41 παρ. 1 και 2 εδ. πρώτο και δεύτερο ν. 3772/2009
Άρθρο 20 παρ. 5	Άρθρο 38 παρ. 2 περ. γ' ν.2721/1999, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 55 παρ. 2 ν.3659/2008,
Άρθρο21 εδ. πρώτο	Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α' εδ. τρίτο ν.2721/1999
Άρθρο21 εδ. δεύτερο	Άρθρο 23 παρ. 7 ν. 2993/2002
Άρθρο21 εδ. τρίτο	Άρθρο38 παρ. 2 περ. α' εδ. τέταρτο ν.2721/1999
Άρθρο22 παρ.1 περ. α'	Άρθρο2 ν.δ. 1265/1972 Άρθρο 2 ν.δ. 1337/1973 Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999 (σχετ. Άρθρο 27 παρ. 1 ν. 2362/1995, Άρθρο 169 παρ. 3 ν.3463/2006)
Άρθρο22 παρ.1 περ. β'	Άρθρα 9 παρ.1 και 17 παρ.1 ν.δ.1265/1972, όπως αντικαταστάθηκαν διαδοχικά με τα Άρθρα 10 παρ.1 και 2 ν.968/1979 και 9 παρ. 9 ν.1160/1981 Άρθρο 13 παρ. 2 και 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν.2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999 , Άρθρα 79 και 80 ν. 4055/2012

Άρθρο22 παρ.1 περ. γ´	Άρθρο51 παρ. 1 εδ. α´ ν.δ.4/6.7.1923 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο22 παρ. 1 περ. δ´	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. α´ ν.δ. 4/6.7.1923, Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο22 παρ. 1 περ. ε´	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. α´ ν.δ. 4/6.7.1923, Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο22 παρ. 1 περ. στ´	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. α´ ν.δ. 4/6.7.1923, Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο22 παρ. 2	Άρθρο 51 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο ενδέκατον παρ. 3 ν.δ.3908/1958 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999 Αποφ.ΦΓ8/17636/25.10.1999 ΟΛ. Ελ. Συν.
Άρθρο22 παρ. 3	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. β´ ν.δ. 4/6.7.1923 (σχετ. Άρθρο 8 παρ. 10 ν. 1653/1986, άρθρο 25 ν.2085/1992, άρθρο 147 παρ. 1 ν.2812/2000, 6,7,10 και 28 ν. 4024/2011)
Άρθρο22 παρ. 4	Άρθρο 76 παρ. 4 β.δ. 869/1969
Άρθρο22 παρ. 5	Άρθρο 21 παρ. 3 ν. 968/1979 (σχετ. Άρθρο 8 παρ. 10 περ. β´ ν.1653/1986)
Άρθρο22 παρ.6	Άρθρο51 παρ. 4 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο 22 παρ. 7	Άρθρο 39 παρ. 2 και 3 ν. 3772/2009
Άρθρο 22 παρ. 8	Άρθρο 39 παρ. 4 ν. 3772/2009
Άρθρο23 παρ. 1	Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α´ εδ. έκτο ν.2721/1999, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 55 παρ. 1 ν.3659/2008
Άρθρο23 παρ. 2	Άρθρο 38 παρ. 4 ν. 2721/1999, όπως αντικαταστάθηκε με Άρθρο 30 παρ. 6 ν.2915/2001, Άρθρο 111 παρ. 8 ν. 4055/2012
Άρθρο24 παρ. 1	Άρθρο 4 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 73 παρ. 1 β.δ. 869/1960
Άρθρο24 παρ. 2	Άρθρο73 παρ. 2 β.δ. 869/1960 (σχετ. Άρθρο 9 ν.2812/2000, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 8 εδ. τελευταίο ν.2993/2002, Άρθρο 32Α ν. 1756/1987, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 112 παρ.

	9 v. 4055/2012)
Άρθρο25	Άρθρο18 v. 968/1979 Άρθρο 13 παρ. 3 v. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 v. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 v. 2721/1999
Άρθρο26	Άρθρο38 παρ. 6 v.2721/1999
Άρθρο27 περ.α´	Άρθρο10 παρ.1 v.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο27 περ. β´	Άρθρο 10 παρ. 2 v.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο27 περ. γ´	Άρθρο 10 παρ. 3 v.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο28 παρ.1 περ. α´	Άρθρο 5 v.δ. 1265/1972 Άρθρο 13 παρ. 3 v. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 v. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 v. 2721/1999
Άρθρο28 παρ.1 περ. β´	Άρθρο1 παρ.1 v.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 7 παρ.1 v.968/1979
Άρθρο28 παρ. 2	Άρθρο18 παρ.1 v.δ.4/6.7.1923
Άρθρο28 παρ. 3	Άρθρο1 παρ.2 v.δ. 1265/1972
Άρθρο28 παρ. 4	Άρθρο 21 v.δ. 1265/1972
Άρθρο28 παρ. 5	Άρθρο 4 παρ. 1 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 57 παρ. 1 εδ. τρίτο v. 4009/2011)
Άρθρο28 παρ. 6	Άρθρο 4 παρ. 2 v.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 7 παρ.2 v.968/1979 Άρθρο 13 παρ. 3 v. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 v. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 v. 2721/1999
Άρθρο28 παρ. 7	Άρθρο 4 παρ. 3 v.δ. 1265/1972
Άρθρο28 παρ. 8	Άρθρο12 v.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 11 v.968/1979, Άρθρο 79 v. 4055/2012
Άρθρο 28 παρ.9	Άρθρο 37 v. 3772/2009
Άρθρο29 παρ.1	Άρθρο 24 παρ. 1 v.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 16 παρ. 1 v.968/1979

Άρθρο29 παρ. 2	Άρθρο 24 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 30 παρ. 1	Άρθρο 27 παρ. 2 ν. 2362/1995, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 27 ν. 3871/2010
Άρθρο 30 παρ. 2	Άρθρο 45 παρ. 10 υποπαρ. α' ν. 4071/2012
Άρθρο31 παρ. 1	Άρθρο 2 ν.δ. 1265/1972 Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999 (σχετ. Άρθρα 20 παρ.1 και 27 παρ.1 ν.2362/1995, Άρθρο 4 παρ.1 ν.2503/1997)
Άρθρο31 παρ. 2	Άρθρα 2 και 18 ν.δ. 1265/1972, Άρθρο 13 παρ. 1 και 3 ν.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999 (σχετ. Άρθρο 169 παρ. 1 – 3 ν. 3463/2006)
Άρθρο32 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 ν.δ. 317/1926 Άρθρο 3 παρ. 1 ν.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 ν.968/1979 Άρθρο 13 παρ.3 ν.2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999, Άρθρο 77 παρ. 2 ν. 4055/2012
Άρθρο32 παρ. 2	Άρθρο 3 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972 Άρθρο 13 παρ. 3 ν.2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο32 παρ. 3	Άρθρο 77 παρ. 3 ν. 4055/2012
Άρθρο32 παρ. 4	Άρθρο 3 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 32 παρ. 5	Άρθρο 4 παρ. 4 και 16 ν.δ. 2712/1953, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 77 παρ. 2 ν. 4055/2012
Άρθρο 32 παρ. 6	Άρθρο 77 παρ. 4 ν. 4055/2012
Άρθρο 33 παρ. 1	Άρθρο 275 ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 παρ. 3 ΠΝΠ 31/2011 που κυρώθηκε με το Άρθρο δεύτερο ν. 4047/2012 (σχετ. Άρθρο 169 παρ. 1

	- 3 v.3463/2006)
Άρθρο 33 παρ. 2	Άρθρο 37 παρ. 2 v. 3801/2009, Άρθρα 72, 282 παρ. 1 v. 3852/2010,
Άρθρο 33 παρ. 3	Άρθρο 10 παρ. 7 v. 4071/2012
Άρθρο 34 παρ. 1	Άρθρο 18 v.δ. 1265/1972
Άρθρο 34 παρ. 2	Άρθρο 6 παρ. 2 α.ν. 2317/1940
Άρθρο 35 παρ. 1	Άρθρο 15 v. 2145/1993 Άρθρο 8 παρ.1 v. 2741/1999 Άρθρο 29 παρ. 1 v. 2789/2000 Άρθρο 14 παρ. 9 v. 2801/2000 Άρθρο 2 εδ. πρώτο έως τρίτο v.3060/2002 Άρθρο 19 v. 3193/2003 Άρθρο 12 παρ. 27 v. 3310/2005 Άρθρο 39 παρ. 3 v. 3844/2010, (σχετ Άρθρο 22Α παρ. 6 εδ. δεύτερο π.δ. 118/2007, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 9 v. 4038/2012), Άρθρο 11 παρ. 11 εδ. τελευτ. v. 4062/2012 (σχετ.Άρθρο 21 v. 3879/2010).
Άρθρο 35 παρ. 2	Άρθρο 2εδ. τέταρτο έως έβδομο v.3060/2002, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 3 v. 3090/2002 και συμπληρώθηκε με το Άρθρο 77 παρ. 1 v. 4055/2012
Άρθρο 35 παρ. 3	Άρθρο 25 παρ. 3 v. 3614/2007
Άρθρο 35 παρ. 4	Άρθρο 25 παρ. 4 v. 3614/2007
Άρθρο 35 παρ. 5	Άρθρο 2 εδ. εντέκατο μέχρι τέλος v.3060/2002, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 14 v. 3932/2011.
Άρθρο 35 παρ. 6	Άρθρο 9 παρ. 4 v. 3889/2010
Άρθρο 35 παρ. 7	Άρθρο 9 παρ. 4 εδ. πρώτο v. 3986/2011, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 7 παρ. 6 εδ. πρώτο v. 4038/2012
Άρθρο 35 παρ. 8	Άρθρο έκτο παρ. 1 v. 3755/2009
Άρθρο 35 παρ. 9	Άρθρο 13 παρ. 1 v. 3978/2011
Άρθρο 35 παρ. 10	Άρθρο 13 παρ. 2 v. 3978/2011

Άρθρο 36 παρ. 1	Άρθρο 278 παρ. 1 ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 9 παρ. 2 ν. 4071/2012
Άρθρο 36 παρ. 2	Άρθρο 278 παρ. 2 ν. 3852/2010
Άρθρο 36 παρ. 3	Άρθρο 278 παρ. 3 ν. 3852/2010
Άρθρο 36 παρ. 4	Άρθρο 278 παρ. 4 ν. 3852/2010
Άρθρο 36 παρ. 5	Άρθρο 279 ν. 3852/2010
Άρθρο 37	Άρθρο 14 ν. 3932/2011
Άρθρο 38 παρ. 1	Άρθρο 10 παρ. 1 ν.968/1979, όπως αντικαταστάθηκε αρχικά με το Άρθρο 9 παρ. 9 ν.1160/1981 και ακολούθως με το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο 38 παρ. 2	Άρθρο 10 παρ. 2 ν.968/1979, όπως αντικαταστάθηκε αρχικά με το Άρθρο 9 παρ. 9 ν.1160/1981 και ακολούθως με το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο 38 παρ. 3	Άρθρο 9 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 38 παρ. 4	Άρθρο 9 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 38 παρ. 5	Άρθρο 9 παρ. 4 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο 38 παρ. 6	Άρθρο 16 παρ.1 και 3 ν.δ.2712/1953 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999, όπως τροποποιήθηκαν με το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο 38 παρ. 7	Άρθρο 9 παρ. 7 ν.δ. 1265/1972, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 10 παρ. 4 ν.968/1979
Άρθρο 39	Άρθρο 80 ν.4055/2012
Άρθρο 40	Άρθρο 81 ν.4055/2012
Άρθρο 41	Άρθρο 82 ν.4055/2012
Άρθρο 42	Άρθρο 20 ν.δ.1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 14 ν.968/1979 Άρθρο 13 παρ. 3 ν. 2145/1993 Άρθρο 3 παρ. 25 ν. 2479/1997 Άρθρο 38 παρ. 7 ν.2721/1999
Άρθρο 43 παρ. 1	Άρθρο 17 παρ.1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 1 ν.δ.16/18.1.1926 Άρθρο 7 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 63 ν. 2362/1995)

Άρθρο 43 παρ. 2	Άρθρο 17 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 1 ν.δ.16/18.1.1926
Άρθρο 43 παρ. 3	Άρθρο 7 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 2 ν.968/1979 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο43 παρ. 4	Άρθρο 7 παρ. 7 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 69 εδ. δεύτερο ν.2362/1995)
Άρθρο43 παρ. 5	Άρθρο 7 παρ. 6 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο44 παρ. 1	Άρθρο 19 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο44 παρ. 2	Άρθρο 54 παρ. 1 και 2 ν.2362/1995, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 20 παρ. 26 ν. 2459/1997 και το Άρθρο 35 ν. 3871/2010.
Άρθρο44 παρ. 3	Άρθρο 7 παρ. 9 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο44 παρ. 4	Άρθρο 7 παρ. 1 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 59 παρ. 1 ν.2362/1995)
Άρθρο44 παρ. 5	Άρθρο 7 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ.2 ν.968/1979 Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999
Άρθρο44 παρ. 6	Άρθρο 7 παρ. 4 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο44 παρ. 7	Άρθρο 7 παρ. 5 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 1 ν.968/1979 και το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο44 παρ. 8	Άρθρο7 παρ. 6 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο44 παρ. 9	Άρθρο 7 παρ. 7 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο44 παρ. 10	Άρθρο 20 παρ. 5 ν.δ.4/6.7. 1923, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 3 ν. 5212/1931 και τροποποιήθηκε με το Άρθρο 4 παρ. 1 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 45 παρ. 1	Άρθρο 22 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 968/1979
Άρθρο45 παρ. 2	Άρθρο 22 ν.δ.4/6.7.1923, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 1 ν.108/194 Άρθρο 9 παρ. 2 ν. 968/1979 Άρθρο 24 παρ. 3 εδ. ε' ν.1558/1985, Απόφ. ΦΓ.10/4/9417/20.5.1992 Υπ. Δικαιοσύνης

	Άρθρο 3 παρ. 1 ν. 2943/2001
Άρθρο45 παρ. 3	Άρθρο 22 ν.δ.4/6.7.1923, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 1 ν.108/1943
Άρθρο45 παρ. 4	Άρθρο 9 παρ. 3 ν. 968/1979
Άρθρο45 παρ. 5	Άρθρο 23 παρ. 1 και 2 ν.δ.4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ.1 ν.968/1979
Άρθρο45 παρ. 6	Άρθρο 23 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 968/1979
Άρθρο45 παρ. 7	Άρθρο 23 παρ. 4 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 968/1979
Άρθρο46 παρ.1	Άρθρο 26 παρ.1 ν.δ.4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τα Άρθρα 9 ν.5212/1931 και 4 παρ. 2 ν.δ. 2712/1953 Άρθρο 9 παρ. 5 ν.δ.1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 1 ν.968/1979 και το Άρθρο 79 ν.4055/2012 (σχετ. Άρθρο 13 παρ. 2 ν.2298/1995)
Άρθρο46 παρ. 2	Άρθρο 9 παρ. 6 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ.1 ν.968/1979 και το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο46 παρ. 3	Άρθρο 10 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο46 παρ. 4	(σχετ. Άρθρο 33 ν. 2362/1995)
Άρθρο47 παρ. 1	Άρθρο 27 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 4 παρ. 3 ν.δ. 2712/1953 και το Άρθρο 79 ν. 4055/2012
Άρθρο47 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 11 ν.δ. 2712/1953 και τροποποιήθηκε με το Άρθρο 79 ν.4055/2012
Άρθρο 48 παρ. 1	Άρθρο 28 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο48 παρ. 2	Άρθρο 28 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο48 παρ. 3	Άρθρο 28 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 2 παρ.1 ν.108/1943

Άρθρο48 παρ. 4	Άρθρο 28 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 2 α.ν.25.1.1936 και το Άρθρο 2 παρ. 1 ν.108/1943
Άρθρο48 παρ. 5	Άρθρο 2 παρ. 1 ν. 108/1943
Άρθρο48 παρ. 6	Άρθρο 28 παρ. 4 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο48 παρ. 7	Άρθρο 28 παρ. 5 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τα Άρθρα 1 α.ν.1079/1946, 6 παρ.3 ν.2824/1954, την κοινή απόφαση ΦΓ8/11977/30.5.1994 Υπ. Οικονομικών και Δικαιοσύνης και το Άρθρο 5 παρ. 3 ν.2943/2001
Άρθρο48 παρ. 8	Άρθρο 28 παρ. 6 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 37 ν.2721/1999
Άρθρο48 παρ. 9	Άρθρο 28 παρ. 7 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο48 παρ. 10	Άρθρο 2 παρ. 2 ν. 108/1943, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 2 ν.δ.2712/1953
Άρθρο48 παρ. 11	Άρθρο 2 παρ. 2 ν. 108/1943
Άρθρο 48 παρ. 12	Άρθρο 45 παρ. 11 ν. 4071/2012
Άρθρο49 παρ. 1	Άρθρο 15 παρ. 1 και 2 ν.δ.1265/1972
Άρθρο49 παρ. 2	Άρθρο 15 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 13 παρ.3 ν.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 ν.2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 ν.2721/1999)
Άρθρο49 παρ. 3	Άρθρο 12 ν. 968/1979 (σχετ. Άρθρο 38 παρ. 7 ν. 2721/1999)
Άρθρο50 παρ. 1	Άρθρο 17 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 16 ν.δ. 496/1974)
Άρθρο50 παρ. 2	Άρθρο 24 παρ. 7 ν. 3202/2003 (σχετ. Άρθρο 169 και Άρθρο δεύτερο ν.3463/2006)
Άρθρο50 παρ. 3	Άρθρο 24 παρ. 5 ν. 3202/2003 (σχετ. Άρθρο 169 και Άρθρο δεύτερο ν. 3463/2006)
Άρθρο 51 παρ. 1	Άρθρο 276 παρ. 1 και 6 ν.3852/2010
Άρθρο 51 παρ. 2	Άρθρο 276 παρ. 2 ν.3852/2010
Άρθρο 51 παρ. 3	Άρθρο 276 παρ. 3 ν.3852/2010, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 18 παρ. 10 περ. κβ´

	v.3870/2010
Άρθρο 51 παρ. 4	Άρθρο 276 παρ. 4 v.3852/2010
Άρθρο 51 παρ. 5	Άρθρο 276 παρ. 5 v.3852/2010
Άρθρο 51 παρ. 6	Άρθρο 169 παρ. 8 v. 3463/2006
Άρθρο 51 παρ. 7	(σχετ. Άρθρο 163 παρ. 5 v.3463/2006)
Άρθρο 51 παρ. 8	Άρθρο 17 παρ. 3 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 16 v.δ. 496/1974 και Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε' v.1558/1985)
Άρθρο 52 παρ. 1	Άρθρο 277 παρ. 1 v.3852/2010
Άρθρο 52 παρ. 2	Άρθρο 277 παρ. 2 v.3852/2010
Άρθρο 52 παρ. 3	Άρθρο 277 παρ. 3 v.3852/2010
Άρθρο 53 παρ. 1	Άρθρο 17 παρ. 2 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 16 v.δ. 496/1974)
Άρθρο 53 παρ. 2	Άρθρο 17 παρ. 3 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 16 v.δ. 496/1974, Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε' v.1558/1985)
Άρθρο 53 παρ. 3	Άρθρο 27 v. 992/1979 (σχετ. Άρθρο 4 παρ. 19 v. 2732/1999, απόφαση 371380/2.8.2001 Υπ. Γεωργίας)
Άρθρο 53 παρ. 4	Άρθρο 17 παρ. 4 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 16 v.δ. 496/1974)
Άρθρο 54 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 v. 3060/2002
Άρθρο 54 παρ. 2	Άρθρο 1 παρ. 2 v. 3060/2002
Άρθρο 54 παρ. 3	Άρθρο 1 παρ. 3 v. 3060/2002
Άρθρο 54 παρ. 4	Άρθρο 1 παρ. 4 v. 3060/2002
Άρθρο 54 παρ. 5	Άρθρο 1 παρ. 5 v. 3060/2002
Άρθρο 54 παρ. 6	Άρθρο 1 παρ. 6 v. 3060/2002
Άρθρο 55	Άρθρο 25 v.δ. 1265/1972
Άρθρο 56 παρ. 1	Άρθρο 6 παρ. 1 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 13 παρ. 3 v.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 v.2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 v.2721/1999)
Άρθρο 56 παρ. 2	Άρθρο 6 παρ. 2 v.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 13 παρ. 3 v.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 v. 2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 v.2721/1999)

Άρθρο56 παρ. 3	Άρθρο 6 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο56 παρ. 4	Άρθρο6 παρ. 4 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 13 παρ. 3 ν.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 ν.2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 ν.2721/1999)
Άρθρο56 παρ. 5	Άρθρο 6 παρ. 5 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 13 παρ.3 ν.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 ν.2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 ν.2721/1999)
Άρθρο56 παρ. 6	Άρθρο 9 παρ. 4 ν. 1256/1982 (σχετ. Άρθρο 13 παρ.3 ν.2145/1993, Άρθρο 3 παρ. 25 ν.2479/1997, Άρθρο 38 παρ. 7 ν.2721/1999)
Άρθρο56 παρ. 7	Άρθρο 30 εδ. δεύτερο ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 9 παρ. 4 ν. 1256/1982
Άρθρο56 παρ. 8 εδ. πρώτο	Άρθρο 30 εδ. τρίτο ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο56 παρ. 8 εδ. δεύτερο	Άρθρο 30 εδ. τέταρτο ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 6 ν.δ. 2712/1953
Άρθρο 57 παρ. 1	(σχετ. Άρθρο 45 ν. 2362/1995)
Άρθρο57 παρ. 2	(σχετ. Άρθρο 56 παρ. 12 ν.2362/1995)
Άρθρο58 παρ. 1	Άρθρο1 παρ.1 ν. ΑΥΟΖ' /1887
Άρθρο58 παρ. 2	Άρθρο1 παρ. 2 ν. ΑΥΟΖ' /1887 (σχετ. Άρθρα 20 παρ. 3 , 4 και 5 και 29 ν.2362/1995)
Άρθρο58 παρ. 3	Άρθρο13 ν. 968/1979
Άρθρο59	Άρθρο 14 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο60	Άρθρο 16 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο61 παρ. 1	Άρθρο16 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο61 παρ. 2	Άρθρο22 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο61 παρ. 3	Άρθρο7 παρ. 8 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο62 παρ. 1	Άρθρο 15 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο62 παρ. 2	Άρθρο15 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο63 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1, 2 και 3 ν.δ.16/18.1.1926 Άρθρο 13 παρ.1 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 1 ν.968/1979
Άρθρο63 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 4 ν.δ. 16/18.1.1926 Άρθρο 13 παρ. 2 ν.δ. 1265/1972, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 1 ν. 968/1979

Άρθρο64 παρ. 1	Άρθρο 3 παρ.1 α.ν. 770/1945, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 15 παρ. 3 ν.δ.2712/1953
Άρθρο64 παρ. 2	Άρθρο 3 παρ. 2 α.ν. 770/1945
Άρθρο 65 παρ. 1	Άρθρο 82Α παρ. 1 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 2	Άρθρο 82Α παρ. 2 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 3	Άρθρο 82Α παρ. 3 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 4	Άρθρο 82Α παρ. 4 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 5	Άρθρο 82Α παρ. 5 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 6	Άρθρο 82Α παρ. 6 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 7	Άρθρο 82Α παρ. 7 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 8	Άρθρο 82Α παρ. 8 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο 65 παρ. 9	Άρθρο 82Α παρ. 9 ν.δ. 356/1974, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 10 ν.3943/2011
Άρθρο66 παρ. 1	Άρθρο 11 παρ.1 ν.δ. 1265/1972
Άρθρο66 παρ. 2	Άρθρο 13 παρ.2 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 11 παρ.2 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 76 παρ.1 ν.2362/1995)
Άρθρο66 παρ. 3	Άρθρο 13 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο67 παρ. 1	Άρθρο 14 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο67 παρ. 2	Άρθρο 77 ν. 2362/1995
Άρθρο68 παρ. 1	Άρθρο 33 εδ. πρώτο ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο68 παρ. 2	Άρθρο 33 εδ. δεύτερο ν.δ. 4/6.7.1923 (σχετ. Άρθρο 29 ΕισΝ.Α.Κ.)
Άρθρο68 παρ. 3	Άρθρο 33 εδ. τρίτο ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο68 παρ. 4	Άρθρο 37 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο68 παρ. 5	Άρθρο 37 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923

Άρθρο68 παρ. 6	Άρθρο 37 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο69 παρ. 1	(σχετ. Άρθρο 100 ν. 1188/1981)
Άρθρο69 παρ. 2	(σχετ. Άρθρα 2 παρ. 1 και 38 ν.3528/2007)
Άρθρο70 παρ. 1	Άρθρο 34 ν.δ.4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α΄ ν.δ.2712/1953
Άρθρο70 παρ. 2	Άρθρο 34 ν.δ.4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α΄ ν.δ.2712/1953
Άρθρο71	Άρθρο 9 παρ. 11 ν. 1160/1981 (σχετ. Άρθρο 24 παρ.3 περ. ε΄ ν.1558/1985)
Άρθρο72 παρ. 1	Άρθρο 17 εδ. πρώτο ν.δ. 2712/1953 Άρθρο 25 παρ.2 ν. 2873/2000
Άρθρο72 παρ. 2	Άρθρο 17 εδ. δεύτερο ν.δ. 2712/1953, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 58 παρ. 9 ν.3160/2003
Άρθρο73	Άρθρο 35 παρ. 3 ν.δ. 4/6-7-1923, όπως αντικαταστάθηκε διαδοχικά με τα Άρθρα 8 Α΄ και 9 Γ΄ του ν.δ. 2712/1953 και το Άρθρο 57 παρ. 3 ν.3659/2008 και τροποποιήθηκε με το Άρθρο 83 παρ. 4 ν. 4055/2012
Άρθρο74	Άρθρο 3 παρ. 3 ν. 968/1979
Άρθρο75	Άρθρο 34 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 3 ν. 4517/1930 και το Άρθρο 10 α.ν.308/1936
Άρθρο76	(σχετ. Άρθρο 40 ν.3659/2008)
Άρθρο77	(σχετ. Άρθρο 41 ν.3659/2008)
Άρθρο78	(σχετ. Άρθρο 42 ν.3659/2008)
Άρθρο79 παρ. 1	Άρθρο 36 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 10 ν.δ. 2712/1953
Άρθρο79 παρ. 2	Άρθρο 38 ν.δ. 4/6.7.1923
Άρθρο80 παρ. 1	Άρθρο 29 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 29 εδ. πρώτο ν.δ.20.9.1925 και το Άρθρο 5 ν.δ. 2712/1953 και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 68 παρ. 1 του ν. 4055/2012

Άρθρο 80 παρ. 2	Άρθρο 29 παρ. 2 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 29 εδ. δεύτερο ν.δ.20.9.1925, το Άρθρο 4 ν.5212/1931, το Άρθρο 5 ν.δ. 2712/1953 και το Άρθρο 37 ν.2721/1999 και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 68 παρ. 2 του ν. 4055/2012
Άρθρο 80 παρ. 3	Άρθρο 29 παρ. 3 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 ν.δ.2712/1953 και το Άρθρο 79 ν. 4055/2012
Άρθρο 81	Άρθρο 36 παρ. 3 ν. 3848/2010
Άρθρο 82 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 8 και Άρθρο 2 παρ. 1 εδ. πρώτο α.ν. 599/1968, όπως τροποποιήθηκαν με το Άρθρο 37 ν. 2721/1999, το Άρθρο 2 παρ. 11 περ. α' ν.3075/2002, το Άρθρο 3 παρ. 12 ν.3408/2005 και το Άρθρο 6 παρ. 4 και 5 ν. 4002/2011 και αντικαταστάθηκαν με το Άρθρο 68 παρ. 3 και 8 ν. 4055/2012
Άρθρο 82 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 2 α.ν. 599/1968
Άρθρο 82 παρ. 3	Άρθρο 4 παρ. 7 α.ν. 599/1968, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 68 παρ. 4 ν. 4055/2012
Άρθρο 82 παρ. 4	Άρθρο 2 παρ. 1 εδ. δεύτερο α.ν. 599/1968 Άρθρο 4 παρ. 8 α.ν. 599/1968
Άρθρο 82 παρ. 5	Άρθρο 2 παρ. 1 α.ν. 599/1968, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 2 παρ. 1 ν.968/1979 Άρθρο 4 παρ. 9 α.ν. 599/1968
Άρθρο 83	Άρθρο 5 ν. 3163/1955, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 1 παρ. 1 ν.δ. 183/1973 και με το Άρθρο 68 παρ. 5 ν. 4055/2012
Άρθρο 84	Άρθρο 35 παρ. 1 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 9Α' ν.δ. 2712/1953 και αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 3 παρ. 2 ν.968/1979
Άρθρο 85	Άρθρο 4 παρ. 10 α.ν. 599/1968 Άρθρο 14 παρ. 1 ν.2915/2001
Άρθρο 86	Άρθρο 36 παρ. 1 ν.δ.4/6.7.1923, όπως

	αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 10 ν.δ. 2712/1953
Άρθρο 87 παρ. 1	Άρθρο 34 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α' ν.δ.2712/1953
Άρθρο 87 παρ. 2	Άρθρο 34 ν.δ.4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α' ν.δ.2712/1953
Άρθρο 87 παρ. 3	Άρθρο 34 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α' ν.δ.2712/1953 και το Άρθρο 68 παρ. 6 ν. 4055/2012
Άρθρο 87 παρ. 4	Άρθρο 34 ν.δ.4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α' ν.δ.2712/1953
Άρθρο 88	Άρθρο 34 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 8 Α' ν.δ.2712/1953 και το Άρθρο 2 παρ. 2 ν.968/1979
Άρθρο 89 παρ. 1	Άρθρο 36 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 10 ν.δ.2712/1953
Άρθρο 89 παρ. 2	(σχετ. Άρθρο 28 ν.2520/1997, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 2 παρ. 5 ν.2732/1999)
Άρθρο 90 παρ. 1	Άρθρο 5 παρ. 1 ν. 4448/1964, όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 6 παρ. 6 ν. 4002/2011, αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 68 παρ. 9 ν. 4055/2012 και συμπληρώθηκε με το Άρθρο 83 παρ. 1 του ν. 4055/2012
Άρθρο 90 παρ. 2	Άρθρο 5 παρ. 3 ν. 4448/1964
Άρθρο 90 παρ. 3	Άρθρο 3 παρ. 5 ν. 787/1978 Άρθρο 33 παρ. 1 και 2 ν. 955/1979 (σχετ. Άρθρο 1 ν. 1518/1985)
Άρθρο 90 παρ. 4	Άρθρο 5 παρ.4 ν. 4448/1964 (σχετ. Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε' ν.1558/1985)
Άρθρο 91	Άρθρο 72 ν. 4055/2012
Άρθρο 92	Άρθρο 55 παρ. 4 ν.δ. 4/6.7.1923, όπως αντικαταστάθηκε με Άρθρο μόνο ν.δ.1.12.1923 (σχετ. Άρθρο 11 εδ. πρώτο Κ.Δ. 26.6/10.7.1944, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 12 ν.3514/2006)

Άρθρο 93 παρ. 1	Άρθρο 24 παρ. 3 ν.δ. 1265/1972, όπως αντικαταστάθηκε με το Άρθρο 16 παρ. 1 ν.968/1979
Άρθρο 93 παρ. 2	Άρθρο 24 ν.δ.1265/1972, όπως συμπληρώθηκε με το Άρθρο 16 παρ. 2 ν.968/1979
Άρθρο 93 παρ. 3	Άρθρο 3 παρ. 6 α.ν. 1451/1938
Άρθρο 93 παρ. 4	Άρθρο 4 παρ. 1 α.ν. 1451/1938
Άρθρο 93 παρ. 5	Άρθρο 4 παρ. 3 α.ν. 1451/1938 (σχετ. Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε' ν.1558/1985)
Άρθρο 93 παρ. 6	Άρθρο 4 παρ. 4 εδ. πρώτο α .ν. 1451/1938
Άρθρο 93 παρ. 7	Άρθρο 4 παρ. 4 εδ. δεύτερο και τρίτο α.ν.1451/1938
Άρθρο 94 παρ. 1	Άρθρο 59 ν.δ. 4/6.7.1923 Άρθρο 26 ν.δ. 1265/1972 (σχετ. Άρθρο 24 παρ.3 περ. ε' ν.1558/1985)
Άρθρο 94 παρ. 2	Άρθρο 8 α.ν. 1079/1946 Άρθρο 25 εδ. δεύτερο ν. 968/1979
Άρθρο 95 εδ. α'	(σχετ. Άρθρα 9 παρ. 31 ν.2266/1994, 10 παρ. 11 ν. 3472/2006, 18 παρ. 2 ν. 2812/2000)
Άρθρο 95 εδ. β'	(σχετ. Άρθρο 16 ν. 3891/2010)
Άρθρο 96	Άρθρο 5 παρ. 8 ν. 2940/2001
Άρθρο 97 παρ. 1	Άρθρο 109 παρ. 1 ν. 3978/2011
Άρθρο 97 παρ. 2	Άρθρο 109 παρ. 2 ν. 3978/2011
Άρθρο 98	Άρθρο 26 ν. 1543/1985 Αποφ. 5/1999 ΑΕΔ
Άρθρο 99	Άρθρο πέμπτο παρ. 12 ν.3082/2002
Άρθρο 100	Άρθρο 4 παρ. 2 εδ. δεύτερο ν. 3234/2004
Άρθρο 101	Άρθρο 25 παρ. 8 ν. 3614/2007
Άρθρο 102	(σχετ. Άρθρο 5 ν.3660/2008)
Άρθρο 103	Άρθρο 21 ν. 3849/2010
Άρθρο 104	(σχετ. Άρθρο 32B παρ. 3 εδ. δεύτερο ν. 1756/1988, όπως προστέθηκε με το Άρθρο 112 παρ. 9 ν. 4055/2012)
Άρθρο 105	Άρθρο 37 παρ. 1 ν. 3801/2009
Άρθρο 106	Άρθρο 37 παρ. 3 ν. 3801/2009
Άρθρο 107 παρ. 1 εδ. πρώτο	Άρθρο 267 παρ. 3 ν. 3852/2010

Άρθρο 107 παρ. 1 εδ. δεύτερο	Άρθρο 269 παρ. 3 ν. 3852/2010
Άρθρο 107 παρ. 2	Άρθρο 43 παρ. 3 εδ. β ν. 4071/2012
Άρθρο 108	Άρθρο 282 παρ. 17 ν. 3852/2010
Άρθρο 109	Άρθρο 110 παρ. 16 και 19 ν. 4055/2012 (σχετ. Άρθρο 113 ν. 4055/2012)

Παράρτημα Β'

Κωδικοποιημένες και Σχετικές Διατάξεις	Διατάξεις Κωδίκι
ν. ΑΥΟΖ'/1887 (ΦΕΚ Α' 136)	
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 58 παρ. 1
Άρθρο 1 παρ. 2	Άρθρο 58 παρ. 2
ν.δ. 4/6.7.1923 (ΦΕΚ Α' 184)	
Άρθρο 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. α' έως δ'
Άρθρο 2	Άρθρο 2 παρ. 2
Άρθρο 3	Άρθρο 18 παρ. 1, Άρθρο 18 παρ. 1Β', Άρθρο 18 παρ. 1Γ', Άρθρο 18 παρ. 1Δ'
Άρθρο 4	Άρθρο 24 παρ. 1
Άρθρο 5	Άρθρο 6 παρ. 1 και 3, Άρθρο 7 παρ. 1, Άρθρο 8 παρ. 3, Άρθρο 9, Άρθρο 10, Άρθρο 11 παρ. 1, Άρθρο 11 παρ. 2
Άρθρο 5 παρ. 1	Άρθρο 3, Άρθρο 8 παρ. 1
Άρθρο 5 παρ. 2	Άρθρο 5
Άρθρο 5 παρ. 3	Άρθρο 4 παρ. 1
Άρθρο 7 παρ. 1 εδ. πρώτο	Άρθρο 19 παρ. 1
Άρθρο 8 παρ. 3	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ε'
Άρθρο 8 παρ. 4	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. στ'
Άρθρο 8 παρ. 5	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β'

Άρθρο 8 παρ. 6	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ζ´
Άρθρο 8 παρ. 9	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κη´
Άρθρο 8 παρ. 10	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε´
Άρθρο 8 παρ. 11	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιστ´
Άρθρο 9	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λα´
Άρθρο 10 παρ. 1	Άρθρο 27 περ. α´
Άρθρο 10 παρ. 2	Άρθρο 27 περ. β´
Άρθρο 10 παρ. 3	Άρθρο 27 περ. γ´
Άρθρο 13 παρ. 2	Άρθρο 66 παρ. 2
Άρθρο 13 παρ. 3	Άρθρο 66 παρ. 3
Άρθρο 14 παρ. 1	Άρθρο 67 παρ. 1
Άρθρο 15 παρ. 1	Άρθρο 62 παρ. 1
Άρθρο 15 παρ. 2	Άρθρο 62 παρ. 2
Άρθρο 16	Άρθρο 61 παρ. 1
Άρθρο 17 παρ. 1	Άρθρο 43 παρ. 1
Άρθρο 17 παρ. 3	Άρθρο 43 παρ. 2
Άρθρο 18 παρ. 1	Άρθρο 28 παρ. 2
Άρθρο 19	Άρθρο 44 παρ. 1
Άρθρο 20 παρ. 5	Άρθρο 44 παρ. 10
Άρθρο 22	Άρθρο 45 παρ. 1, Άρθρο 45 παρ. 2, Άρθρο 45 παρ. 3
Άρθρο 23 παρ. 1 και 2	Άρθρο 45 παρ. 5
Άρθρο 23 παρ. 3	Άρθρο 45 παρ. 6
Άρθρο 23 παρ. 4	Άρθρο 45 παρ. 7
Άρθρο 26 παρ. 1	Άρθρο 46 παρ. 1
Άρθρο 27	Άρθρο 47 παρ. 1
Άρθρο 28 παρ. 1	Άρθρο 48 παρ. 1
Άρθρο 28 παρ. 2	Άρθρο 48 παρ. 2
Άρθρο 28 παρ. 3	Άρθρο 48 παρ. 3, Άρθρο 48 παρ. 4
Άρθρο 28 παρ. 4	Άρθρο 48 παρ. 6
Άρθρο 28 παρ. 5	Άρθρο 48 παρ. 7
Άρθρο 28 παρ. 6	Άρθρο 48 παρ. 8
Άρθρο 28 παρ. 7	Άρθρο 48 παρ. 9
Άρθρο 29 παρ. 1	Άρθρο 80 παρ. 1

Άρθρο 29 παρ. 2	Άρθρο 80 παρ. 2, Άρθρο 69 παρ. 2
Άρθρο 29 παρ. 3	Άρθρο 80 παρ. 3
Άρθρο 30 εδ. δεύτερο	Άρθρο 56 παρ. 7
Άρθρο 30 εδ. τρίτο	Άρθρο 56 παρ. 8 εδ. πρώτο
Άρθρο 30 εδ. τέταρτο	Άρθρο 56 παρ. 8 εδ. δεύτερο
Άρθρο 33 εδ. πρώτο	Άρθρο 68 παρ. 1
Άρθρο 33 εδ. δεύτερο	Άρθρο 68 παρ. 2
Άρθρο 33 εδ. τρίτο	Άρθρο 68 παρ. 3
Άρθρο 34	Άρθρο 70 παρ. 1, Άρθρο 70 παρ. 2, Άρθρο 87 παρ. 1, Άρθρο 87 παρ. 2, Άρθρο 87 παρ. 3, Άρθρο 87 παρ. 4, Άρθρο 88
Άρθρο 34 παρ. 2	Άρθρο 75
Άρθρο 35 παρ. 1	Άρθρο 84
Άρθρο 35 παρ. 3	Άρθρο 73
Άρθρο 36	Άρθρο 89 παρ. 1
Άρθρο 36 παρ. 1	Άρθρο 79 παρ. 1, Άρθρο 86
Άρθρο 37 παρ. 1	Άρθρο 68 παρ. 4
Άρθρο 37 παρ. 2	Άρθρο 68 παρ. 5
Άρθρο 37 παρ. 3	Άρθρο 68 παρ. 6
Άρθρο 38	Άρθρο 79 παρ. 2
Άρθρο 43 παρ. 5	Άρθρο 12 παρ. 3
Άρθρο 46 παρ. 3	Άρθρο 17
Άρθρο 47 παρ. 1	Άρθρο 12 παρ. 1
Άρθρο 47 παρ. 3	Άρθρο 12 παρ. 2
Άρθρο 47 παρ. 5	Άρθρο 12 παρ. 4
Άρθρο 48 εδ. β´	Άρθρο 13 παρ. 1
Άρθρο 50 παρ. 1	Άρθρο 16 παρ. 1 περ. α´ έως ζ´
Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. α´	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. γ´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. δ´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. ε´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. στ´
Άρθρο 51 παρ. 1 εδ.	Άρθρο 22 παρ. 3

β'	
Άρθρο 51 παρ. 3	Άρθρο 22 παρ. 2
Άρθρο 51 παρ. 4	Άρθρο 22 παρ. 6
Άρθρο 55 παρ. 4	Άρθρο 92
Άρθρο 59	Άρθρο 94 παρ. 1
ν.δ. 1.12.1923 (ΦΕΚ Α' 350)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 92
ν.δ. 20.9.1925 (ΦΕΚ Α' 264)	
Άρθρο 29 εδ. πρώτο	Άρθρο 80 παρ. 1
Άρθρο 29 εδ. δεύτερο	Άρθρο 80 παρ. 2
ν.δ. 16/18.1.1926 (ΦΕΚ Α' 20)	
Άρθρο 1	Άρθρο 43 παρ. 1, Άρθρο 43 παρ. 2
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιβ'
Άρθρο 2 παρ. 1, 2 και 3	Άρθρο 63 παρ. 1
Άρθρο 2 παρ. 4	Άρθρο 63 παρ. 2
Άρθρο 2 παρ. 6	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε'
ν.δ. 31.7.1926 (ΦΕΚ Α' 269)	
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 32 παρ. 1
ν. 4517/1930 (ΦΕΚ Α' 105)	
Άρθρο 2	Άρθρο 12 παρ. 3
Άρθρο 3	Άρθρο 75
Άρθρο 4	Άρθρο 17
ν. 5212/1931 (ΦΕΚ Α' 240)	
Άρθρο 3	Άρθρο 44 παρ. 10
Άρθρο 4	Άρθρο 80 παρ. 2

Άρθρο 5	Άρθρο 12 παρ. 4
Άρθρο 9	Άρθρο 22 παρ. 5, Άρθρο 46 παρ. 1
α.ν. 25.1.1936 (ΦΕΚ Α' 52)	
Άρθρο 2	Άρθρο 48 παρ. 4
α.ν. 308/1936 (ΦΕΚ Α' 491)	
Άρθρο 10	Άρθρο 75
α.ν. 1451/1938 (ΦΕΚ Α' 415)	
Άρθρο 3 παρ. 6	Άρθρο 93 παρ. 3
Άρθρο 4 παρ. 1	Άρθρο 93 παρ. 4
Άρθρο 4 παρ. 3	Άρθρο 93 παρ. 5
Άρθρο 4 παρ. 4 εδ. πρώτο	Άρθρο 93 παρ. 6
Άρθρο 4 παρ. 4 εδ. δεύτερο και τρίτο	Άρθρο 93 παρ. 7
α.ν. 1076/1938 (ΦΕΚ Α' 47)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
α.ν. 2039/1939 (ΦΕΚ Α' 455)	
Άρθρο 32 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'
Άρθρο 33 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'
Άρθρο 35 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'
Άρθρο 56 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'
Άρθρο 82 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'
Άρθρο 85 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ'

Άρθρο 102 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. λ´
α.ν. 2317/1940 (ΦΕΚ Α´ 138)	
Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 34 παρ. 2
ΕισΝ.Α.Κ. (α.ν.) 2783/1941 (ΦΕΚ Α´ 29)	
Άρθρο 29 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 68 παρ. 2
δ/μα 2/4.8.1943 (ΦΕΚ Α´ 245)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ´
ν. 108/1943 (ΦΕΚ Α´ 136)	
Άρθρο 1	Άρθρο 45 παρ. 2, Άρθρο 45 παρ. 3
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 48 παρ. 3, Άρθρο 48 παρ. 4, Άρθρο 48 παρ. 5
Άρθρο 2 παρ. 2	Άρθρο 48 παρ. 10, Άρθρο 48 παρ. 11
Άρθρο 8 παρ. 2	Άρθρο 11 παρ. 3
Άρθρο 9	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ´
Κ.Δ. 26.6/10.7.1944 (ΦΕΚ Α´ 139)	
Άρθρο 11 εδ. πρώτο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 92
α.ν. 3247/1944 (ΦΕΚ Α´ 198)	
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ´
ΠΥΣ 333/1945 (ΦΕΚ Α´ 243)	
Άρθρο 4 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. α´ έως δ´
α.ν. 602/1945 (ΦΕΚ Α´ 243)	
Άρθρο 4	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ´
α.ν. 770/1945 (ΦΕΚ Α´ 320)	

107

Άρθρο 3 παρ. 1	Άρθρο 64 παρ. 1
Άρθρο 3 παρ. 2	Άρθρο 64 παρ. 2
α.ν. 1079/1946 (ΦΕΚ Α' 93)	
Άρθρο 1	Άρθρο 48 παρ. 7
Άρθρο 8	Άρθρο 94 παρ. 2
ν.δ. 455/1947 (ΦΕΚ Α' 243)	
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ'
ν. 1605/1950 (ΦΕΚ Α' 300)	
Άρθρο δωδέκατο παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
β.δ. 5.1.1951 (ΦΕΚ Α' 5)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
ν. 1715/1951 (ΦΕΚ Α' 94)	
Άρθρο 21 παρ. 1 εδ. πρώτο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 21 παρ. 1 εδ. δεύτερο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ'
Άρθρο 21 παρ. 1 εδ. τρίτο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
Άρθρο 28	Άρθρο 19 παρ. 2
ν. 2088/1952 (ΦΕΚ Α' 111)	
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ'
ν. 2289/1952 (ΦΕΚ Α' 301)	
Άρθρο 20 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
ν. 2314/1953 (ΦΕΚ Α' 59)	
Άρθρο 1	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ'

Άρθρο 2 παρ. 1 και 2	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ'
β.δ. 29.12.1953 (ΦΕΚ Α' 356)	
Άρθρο 1	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. β'
ν.δ. 2712/1953 (ΦΕΚ Α' 323)	
Άρθρο 2	Άρθρο 3, Άρθρο 4 παρ. 1, Άρθρο 5, Άρθρο 6 παρ. 1 και 3, Άρθρο 7 παρ. 1, Άρθρο 8 παρ. 1, Άρθρο 8 παρ. 3, Άρθρο 9, Άρθρο 10, Άρθρο 11 παρ. 1, Άρθρο 11 παρ. 2
Άρθρο 2 παρ. 11	Άρθρο 47 παρ. 2
Άρθρο 3	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε', Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιστ', Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιη', Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κη'
Άρθρο 3 εδ. 9 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κζ'
Άρθρο 4 παρ. 1	Άρθρο 44 παρ. 10
Άρθρο 4 παρ. 2	Άρθρο 46 παρ. 1
Άρθρο 4 παρ. 3	Άρθρο 47 παρ. 1
Άρθρο 4 παρ. 4	Άρθρο 32 παρ. 5
Άρθρο 5	Άρθρο 80 παρ. 1, Άρθρο 80 παρ. 2, Άρθρο 80 παρ. 3
Άρθρο 6	Άρθρο 56 παρ. 8 εδ. δεύτερο
Άρθρο 8 Α'	Άρθρο 70 παρ. 1, Άρθρο 70 παρ. 2, Άρθρο 73, Άρθρο 87 παρ. 1, Άρθρο 87 παρ. 2, Άρθρο 87 παρ. 3, Άρθρο 87 παρ. 4, Άρθρο 88
Άρθρο 9 Α'	Άρθρο 73, Άρθρο 84
Άρθρο 9 Γ'	Άρθρο 73
Άρθρο 10	Άρθρο 79 παρ. 1, Άρθρο 86, Άρθρο 89 παρ. 1
Άρθρο 13	Άρθρο 13 παρ. 1
Άρθρο 14	Άρθρο 16 παρ. 1 περ. α' έως ζ'
Άρθρο 15 παρ. 2	Άρθρο 48 παρ. 10
Άρθρο 15 παρ. 3	Άρθρο 64 παρ. 1
Άρθρο 16	Άρθρο 32 παρ. 5
Άρθρο 16 παρ. 1	Άρθρο 38 παρ. 6

109

και 3	
Άρθρο 17 εδ. α´	Άρθρο 72 παρ. 1
Άρθρο 17 εδ. β´	Άρθρο 72 παρ. 2
ν. 2824/1954 (ΦΕΚ Α´ 79)	
Άρθρο 6 παρ. 3	Άρθρο 48 παρ. 7
ν. 3163/1955 (ΦΕΚ Α´ 71)	
Άρθρο 5	Άρθρο 83
ν.δ. 3908/1958 (ΦΕΚ Α´ 197)	
Άρθρο ενδέκατον παρ. 3	Άρθρο 12 παρ. 1, Άρθρο 22 παρ. 2
Άρθρο ενδέκατον παρ. 5	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ´
β.δ. 869/1960 (ΦΕΚ Α´ 217)	
Άρθρο 70 παρ. 1	Άρθρο 19 παρ. 1
Άρθρο 72	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ´
Άρθρο 72 παρ. 1	Άρθρο 18 παρ. 1Δ´ περ. β´
Άρθρο 73 παρ. 1	Άρθρο 24 παρ. 1
Άρθρο 73 παρ. 2	Άρθρο 24 παρ. 2
Άρθρο 76 παρ. 4	Άρθρο 22 παρ. 4
ν. 4448/1964 (ΦΕΚ Α´ 253)	
Άρθρο 5 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιδ´, Άρθρο 90 παρ. 1
Άρθρο 5 παρ. 3	Άρθρο 90 παρ. 2
Άρθρο 5 παρ. 4	Άρθρο 90 παρ. 4
Άρθρο 11	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ´
β.δ. 598/1965 (ΦΕΚ Α´ 130)	
Άρθρο 3	Άρθρο 7 παρ. 1
ν.δ. 4605/1966 (ΦΕΚ Α´ 244)	

Άρθρο 12 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄
α.ν. 474/1968 (ΦΕΚ Α΄ 163)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 4 παρ. 1
α.ν. 599/1968 (ΦΕΚ Α΄ 258)	
Άρθρα 1 έως 4 (σχετικές διατάξεις)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιθ΄
Άρθρο 1 παρ. 8	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 82 παρ. 5
Άρθρο 2 παρ. 1 εδ. πρώτο	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 2 παρ. 1 εδ. δεύτερο	Άρθρο 82 παρ. 4
Άρθρο 2 παρ. 2	Άρθρο 82 παρ. 2
Άρθρο 4 παρ. 7	Άρθρο 82 παρ. 3
Άρθρο 4 παρ. 8	Άρθρο 82 παρ. 4
Άρθρο 4 παρ. 9	Άρθρο 82 παρ. 5
Άρθρο 4 παρ. 10	Άρθρο 85
Άρθρο 7 παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιθ΄
β.δ. 801/1969 (ΦΕΚ Α΄ 257)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄
ν.δ. 721/1970 (ΦΕΚ Α΄ 251)	
Άρθρο 71 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε΄
14907/8.4.1970 Απόφαση Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β΄ 273)	
Άρθρο 18 παρ. 1Δ΄ περ. γ΄	Άρθρο 18 παρ. 1Δ΄ περ. γ΄
ν.δ. 1250/1972 (ΦΕΚ Α΄ 177)	
Άρθρο 6	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄

ν.δ. 1265/1972 (ΦΕΚ Α' 197)	
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β', Άρθρο 28 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 1 παρ. 2	Άρθρο 28 παρ. 3
Άρθρο 2	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 31 παρ. 1, Άρθρο 31 παρ. 2
Άρθρο 3 παρ. 1	Άρθρο 32 παρ. 1
Άρθρο 3 παρ. 2	Άρθρο 32 παρ. 2
Άρθρο 3 παρ. 3	Άρθρο 32 παρ. 4
Άρθρο 4 παρ. 1	Άρθρο 28 παρ. 5
Άρθρο 4 παρ. 2	Άρθρο 28 παρ. 6
Άρθρο 4 παρ. 3	Άρθρο 28 παρ. 7
Άρθρο 5	Άρθρο 28 παρ. 1 περ. α'
Άρθρο 6 παρ. 1	Άρθρο 56 παρ. 1
Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 56 παρ. 2
Άρθρο 6 παρ. 3	Άρθρο 56 παρ. 3
Άρθρο 6 παρ. 4	Άρθρο 56 παρ. 4
Άρθρο 6 παρ. 5	Άρθρο 56 παρ. 5
Άρθρο 7 παρ. 1	Άρθρο 44 παρ. 4
Άρθρο 7 παρ. 2	Άρθρο 43 παρ. 1
Άρθρο 7 παρ. 3	Άρθρο 43 παρ. 3, Άρθρο 44 παρ. 5
Άρθρο 7 παρ. 4	Άρθρο 44 παρ. 6
Άρθρο 7 παρ. 5	Άρθρο 44 παρ. 7
Άρθρο 7 παρ. 6	Άρθρο 43 παρ. 5, Άρθρο 44 παρ. 8
Άρθρο 7 παρ. 7	Άρθρο 43 παρ. 4, Άρθρο 44 παρ. 9
Άρθρο 7 παρ. 8	Άρθρο 61 παρ. 3
Άρθρο 7 παρ. 9	Άρθρο 44 παρ. 3
Άρθρο 9 παρ. 1	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 9 παρ. 2	Άρθρο 38 παρ. 3
Άρθρο 9 παρ. 3	Άρθρο 38 παρ. 4
Άρθρο 9 παρ. 4	Άρθρο 38 παρ. 5
Άρθρο 9 παρ. 5	Άρθρο 46 παρ. 1
Άρθρο 9 παρ. 6	Άρθρο 46 παρ. 2

Άρθρο 9 παρ. 7	Άρθρο 38 παρ. 7
Άρθρο 10	Άρθρο 46 παρ. 3
Άρθρο 11	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ε΄
Άρθρο 11 παρ. 1	Άρθρο 66 παρ. 1
Άρθρο 11 παρ. 2	Άρθρο 66 παρ. 2
Άρθρο 12	Άρθρο 28 παρ. 8
Άρθρο 13 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιβ΄, Άρθρο 63 παρ. 1
Άρθρο 13 παρ. 2	Άρθρο 63 παρ. 2
Άρθρο 14	Άρθρο 59
Άρθρο 15 παρ. 1 και 2	Άρθρο 49 παρ. 1
Άρθρο 15 παρ. 3	Άρθρο 49 παρ. 2
Άρθρο 16	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. γ΄, Άρθρο 60
Άρθρο 17 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β΄, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β΄
Άρθρο 17 παρ. 2	Άρθρο 50 παρ. 1, Άρθρο 53 παρ. 1
Άρθρο 17 παρ. 3	Άρθρο 51 παρ. 8, Άρθρο 53 παρ.2
Άρθρο 17 παρ. 4	Άρθρο 53 παρ. 4
Άρθρο 18	Άρθρο 31 παρ. 2, Άρθρο 34 παρ. 1
“ (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. α΄
Άρθρο 19 παρ. 1	Άρθρο 19 παρ. 3
Άρθρο 20	Άρθρο 42
Άρθρο 21	Άρθρο 28 παρ. 4
Άρθρο 22	Άρθρο 61 παρ. 2
Άρθρο 24	Άρθρο 93 παρ. 2
Άρθρο 24 παρ. 1	Άρθρο 29 παρ. 1
Άρθρο 24 παρ. 2	Άρθρο 29 παρ. 2
Άρθρο 24 παρ. 3	Άρθρο 93 παρ. 1
Άρθρο 25	Άρθρο 55
Άρθρο 26	Άρθρο 94 παρ. 1
π.δ. 59/1973 (ΦΕΚ Α΄ 143)	
Άρθρο μόνο	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄, Άρθρο 18 παρ. 1Δ΄ περ. β΄
ν.δ. 183/1973 (ΦΕΚ	

Α' 262)	
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 83
ν.δ. 1337/1973 (ΦΕΚ Α' 26)	
Άρθρο 2	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α'
ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ Α' 90)	
Άρθρο 82Α παρ. 1	Άρθρο 65 παρ. 1
Άρθρο 82Α παρ. 2	Άρθρο 65 παρ. 2
Άρθρο 82Α παρ. 3	Άρθρο 65 παρ. 3
Άρθρο 82Α παρ. 4	Άρθρο 65 παρ. 4
Άρθρο 82Α παρ. 5	Άρθρο 65 παρ. 5
Άρθρο 82Α παρ. 6	Άρθρο 65 παρ. 6
Άρθρο 82Α παρ. 7	Άρθρο 65 παρ. 7
Άρθρο 82Α παρ. 8	Άρθρο 65 παρ. 8
Άρθρο 82Α παρ. 9	Άρθρο 65 παρ. 9
ν.δ. 496/1974 (ΦΕΚ Α' 204)	
Άρθρο 16 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 50 παρ. 1, Άρθρο 51 παρ. 8, Άρθρο 53 παρ. 1, Άρθρο 53 παρ. 2, Άρθρο 53 παρ. 4
ν.δ. 78/1974 (ΦΕΚ Α' 267)	
Άρθρο 9 παρ. 3	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
ν. 221/1975 (ΦΕΚ Α' 263)	
Άρθρο 9 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 2
ν. 787/1978 (ΦΕΚ Α' 101)	
Άρθρο 3 παρ. 5	Άρθρο 90 παρ. 3
ν. 955/1979 (ΦΕΚ Α' 189)	
Άρθρο 33 παρ. 1 και 2	Άρθρο 90 παρ. 3
ν. 956/1979 (ΦΕΚ	

A' 188)	
Άρθρο 6	Άρθρο 5, Άρθρο 13 παρ. 2
v. 968/1979 (ΦΕΚ A' 214)	
Άρθρο 1	Άρθρο 10
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 82 παρ. 5
Άρθρο 2 παρ. 2	Άρθρο 88
Άρθρο 3 παρ. 2	Άρθρο 84
Άρθρο 3 παρ. 3	Άρθρο 74
Άρθρο 5	Άρθρο 17
Άρθρο 7 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 28 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 7 παρ. 2	Άρθρο 28 παρ. 6
Άρθρο 8	Άρθρο 32 παρ. 1
Άρθρο 9 παρ. 1	Άρθρο 45 παρ. 1, Άρθρο 45 παρ. 5, Άρθρο 45 παρ. 6, Άρθρο 45 παρ. 7
Άρθρο 9 παρ. 2	Άρθρο 45 παρ. 2
Άρθρο 9 παρ. 3	Άρθρο 45 παρ. 4
Άρθρο 10 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β', Άρθρο 38 παρ. 1
Άρθρο 10 παρ. 1 και 2	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 10 παρ. 2	Άρθρο 38 παρ. 2
Άρθρο 10 παρ. 4	Άρθρο 38 παρ. 7
Άρθρο 11	Άρθρο 28 παρ. 8
Άρθρο 12	Άρθρο 49 παρ. 3
Άρθρο 13	Άρθρο 58 παρ. 3
Άρθρο 14	Άρθρο 42
Άρθρο 15 παρ. 1	Άρθρο 44 παρ. 7, Άρθρο 46 παρ. 1, Άρθρο 46 παρ. 2, Άρθρο 63 παρ. 1, Άρθρο 63 παρ. 2
Άρθρο 15 παρ. 2	Άρθρο 43 παρ. 3, Άρθρο 44 παρ. 5
Άρθρο 16 παρ. 1	Άρθρο 29 παρ. 1, Άρθρο 93 παρ. 1
Άρθρο 16 παρ. 2	Άρθρο 93 παρ. 2
Άρθρο 18	Άρθρο 25
Άρθρο 19 παρ. 4	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. ε'
Άρθρο 21 παρ. 1	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. στ'

Άρθρο 21 παρ. 3	Άρθρο 22 παρ. 5
Άρθρο 25 εδ. β΄	Άρθρο 94 παρ. 2
ν. 992/1979 (ΦΕΚ Α΄ 280)	
Άρθρο 27	Άρθρο 53 παρ. 3
ν. 1160/1981 (ΦΕΚ Α΄ 147)	
Άρθρο 9 παρ. 8	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄
Άρθρο 9 παρ. 8 περ. α΄	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ΄
Άρθρο 9 παρ. 9	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β΄, Άρθρο 38 παρ. 1, Άρθρο 38 παρ. 2
Άρθρο 9 παρ. 11	Άρθρο 71
ν. 1188/1981 (ΦΕΚ Α΄ 204)	
Άρθρο 100 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε΄, Άρθρο 69 παρ. 1
ν. 1232/1982 (ΦΕΚ Α΄ 22)	
Άρθρο 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κα΄
ν. 1256/1982 (ΦΕΚ Α΄ 65)	
Άρθρο 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. η΄
Άρθρο 2 παρ. 1 και 4 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. η΄
Άρθρο 3 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. η΄
Άρθρο 6 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. η΄
Άρθρο 6 παρ. 4 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιζ΄
Άρθρο 9 παρ. 1	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ΄

περ. α' και 2	
Άρθρο 9 παρ. 1 περ. β' και 2	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ'
Άρθρο 9 παρ. 3	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε'
Άρθρο 9 παρ. 3 εδ. έβδομο	Άρθρο 14
Άρθρο 9 παρ. 4	Άρθρο 56 παρ. 6, Άρθρο 56 παρ. 7
ν. 1476/1984 (ΦΕΚ Α' 136)	
Άρθρο 1 – 5 (σχετικές διατάξεις)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. ε', Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ', Άρθρο 96
ν. 1518/1985 (ΦΕΚ Α' 30)	
Άρθρο 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 90 παρ. 3
ν. 1558/1985 (ΦΕΚ Α' 137)	
Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε'	Άρθρο 45 παρ. 2
Άρθρο 24 παρ. 3 περ. ε' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 51 παρ. 8, Άρθρο 53 παρ. 2, Άρθρο 71, Άρθρο 90 παρ. 4, Άρθρο 93 παρ. 5, Άρθρο 94 παρ. 1
ν. 1543/1985 (ΦΕΚ Α' 73)	
Άρθρο 26	Άρθρο 98
ν. 1653/1986 (ΦΕΚ Α' 173)	
Άρθρο 8 παρ. 10 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 5
Άρθρο 8 παρ. 10 περ. α'	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. β1'
Άρθρο 8 παρ. 10 περ. β'	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. α', Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. στ'
''	Άρθρο 22 παρ. 6

(σχετική διάταξη)	
Άρθρο 8 παρ. 10 περ. γ´	Άρθρο 18 παρ. 1Δ´ περ. α´
Άρθρο 8 παρ. 11	Άρθρο 18 παρ. 2
ν. 1738/1987 (ΦΕΚ Α´ 200)	
Άρθρο 17 παρ. 1 περ. δ´	Άρθρο 18 παρ. 1Γ´ περ. δ´
ν. 1756/1988 (ΦΕΚ Α´ 35)	
Άρθρο 23 παρ. 2 και 3	Άρθρο 8 παρ. 2
Άρθρο 32Α (σχετική διάταξη)	Άρθρο 24 παρ. 2
Άρθρο 32Β παρ. 3 εδ. δεύτερο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 104
Άρθρο 32Β παρ. 5 εδ. δεύτερο	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. δεύτερο
Άρθρο 32Γ παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. πρώτο
Άρθρο 32Γ παρ. 3 περ. Α (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. πρώτο
Άρθρο 32Γ παρ. 4 περ. Α (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. πρώτο
Άρθρο 32Γ παρ. 4 περ. Γ (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. τρίτο
Άρθρο 32Γ παρ. 5 περ. Α (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. τρίτο
Άρθρο 71 Α	Άρθρο 16 παρ. 4

(σχετική διάταξη) παρ. 5	
ν. 1835/1989 (ΦΕΚ Α΄ 76)	
Άρθρο 15 παρ. 1 περ. δ΄	Άρθρο 18 παρ. 1 Δ΄ περ. α΄
ν. 1877/1990 (ΦΕΚ Α΄ 28)	
Άρθρο 3	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε΄
ν. 1892/1990 (ΦΕΚ Α΄ 101)	
Άρθρο 85 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ι΄
ν. 1943/1991 (ΦΕΚ Α΄ 50)	
Άρθρο 60 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 3
Άρθρο 77 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ι΄
ν. 1968/1991 (ΦΕΚ Α΄ 150)	
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 4 παρ. 1
Άρθρο 15 περ. Δ΄	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. β΄
ν. 2085/1992 (ΦΕΚ Α΄ 170)	
Άρθρο 25 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 5
ΦΓ10/4/9417/20.5.1992 Απόφαση Υπουργού Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β΄ 509)	
	Άρθρο 45 παρ. 2
ν. 2145/1993 (ΦΕΚ Α΄ 88)	
Άρθρο 13 παρ. 1 και 3	Άρθρο 31 παρ. 2
Άρθρο 13 παρ. 2	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β΄

και 3	
Άρθρο 13 παρ. 3	Άρθρο 19 παρ. 1, Άρθρο 19 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 25, Άρθρο 28 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 28 παρ. 6, Άρθρο 31 παρ. 1, Άρθρο 32 παρ. 1, Άρθρο 31 παρ. 2, Άρθρο 42
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 49 παρ. 2, Άρθρο 56 παρ. 1, Άρθρο 56 παρ. 2, Άρθρο 56 παρ. 4, Άρθρο 56 παρ. 5, Άρθρο 56 παρ. 6
Άρθρο 13 παρ. 4	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ' έως ε', Άρθρο 2 παρ. 2
Άρθρο 15	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ', Άρθρο 35 παρ. 1
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 περ. ια'
Άρθρο 16	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ια'
Άρθρο 18 περ. Α' παρ. 2	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. γ1', Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. ε'
Άρθρο 18 περ. Α' παρ. 3	Άρθρο 18 παρ. 1Β'
Άρθρο 18 περ. Α' παρ. 4	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. β'
ν. 2161/1993 (ΦΕΚ Α' 119)	
Άρθρο 34 παρ. 2	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. β'
Άρθρο 34 παρ. 3	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. α'
ν. 2166/1993 (ΦΕΚ Α' 137)	
Άρθρο 27 παρ. 22 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κβ'
ν. 2172/1993 (ΦΕΚ Α' 207)	
Άρθρο 20 παρ. 1	Άρθρο 8 παρ. 2
ν. 2190/1994 (ΦΕΚ Α' 28)	
Άρθρο 21 παρ. 15 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κγ'
ν. 2266/1994 (ΦΕΚ	

A' 218)	
Άρθρο 9 παρ. 31 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 95 εδ. α'
ΦΓ8/11977/30.5.1994 Απόφαση Υπ. Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β' 430	
	Άρθρο 48 παρ. 7
ν. 2298/1995 (ΦΕΚ Α' 62)	
Άρθρο 13 παρ. 1	Άρθρο 5
Άρθρο 13 παρ. 2	Άρθρο 6 παρ. 1 και 3
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 46 παρ. 1
Άρθρο 13 παρ. 3	Άρθρο 7 παρ. 2
Άρθρο 13 παρ. 5	Άρθρο 2 παρ.1 περ. β'
Άρθρο 13 παρ. 6	Άρθρο 2 παρ. 2
ν. 2331/1995 (ΦΕΚ Α' 173)	
Άρθρο 16 παρ. 1 περ. 1 και 2	Άρθρο 8 παρ. 2
ν. 2343/1995 (ΦΕΚ Α' 211)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
Άρθρο 2 παρ. 19 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
Άρθρο 2 παρ. 20 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
Άρθρο 3 παρ. 13 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
Άρθρο 4 παρ. 13 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
ν. 2362/1995 (ΦΕΚ Α' 247)	
Άρθρο 20 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 31 παρ. 1
Άρθρο 20 παρ. 3 , 4	Άρθρο 58 παρ. 2

και 5 (σχετικές διατάξεις)	
Άρθρο 27 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 31 παρ. 1
Άρθρο 27 παρ. 1	Άρθρο 1 παρ. 2
Άρθρο 27 παρ. 2	Άρθρο 30
Άρθρο 29 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 58 παρ. 2
Άρθρο 33 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 46 παρ. 4
Άρθρο 45 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 57 παρ. 1
Άρθρο 54 παρ. 1 και 2	Άρθρο 44 παρ. 2
Άρθρο 56 παρ. 12 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 57 παρ. 2
Άρθρο 59 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 44 παρ. 4
Άρθρο 63 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 43 παρ. 1
Άρθρο 69 εδ. δεύτερο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 43 παρ. 4
Άρθρο 76 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 66 παρ. 2
Άρθρο 77	Άρθρο 67 παρ. 2
ν. 2459/1997 (ΦΕΚ Α' 17)	
Άρθρο 20 παρ. 26	Άρθρο 44 παρ. 2
ν. 2469/1997 (ΦΕΚ Α' 38)	
Άρθρο 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 περ. ιθ'
ν. 2479/1997 (ΦΕΚ	

A' 67)	
Άρθρο 3 παρ. 25	Άρθρο 19 παρ. 1, Άρθρο 19 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β', Άρθρο 25, Άρθρο 28 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 28 παρ. 6, Άρθρο 31 παρ. 1, Άρθρο 31 παρ. 2, Άρθρο 32 παρ. 1, Άρθρο 32 παρ. 2, Άρθρο 42
(σχετική διάταξη)	Άρθρο 49 παρ. 2, Άρθρο 56 παρ. 1, Άρθρο 56 παρ. 2, Άρθρο 56 παρ. 4, Άρθρο 56 παρ. 5, Άρθρο 56 παρ. 6
v. 2503/1997 (ΦΕΚ A' 107)	
Άρθρο 4 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 31 παρ. 1
v. 2520/1997 (ΦΕΚ A' 173)	
Άρθρο 28 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κε', Άρθρο 89 παρ. 2
v. 2521/1997 (ΦΕΚ A' 174)	
Άρθρο 16 παρ. 3 περ. α'	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ'
Άρθρο 16 παρ. 3 περ. β'	Άρθρο 2 παρ. 2
v. 2527/1997 (ΦΕΚ A' 206)	
Άρθρο 5 παρ. 7 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κγ'
v. 2539/1997 (ΦΕΚ A' 244)	
Άρθρο 12 παρ. 11	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. β1'
Άρθρο 12 παρ. 11 περ. α'	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. στ'
Άρθρο 12 παρ. 11 περ. β'	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. ζ'
Άρθρο 12 παρ. 11	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. η'

περ. γ´	
Άρθρο 12 παρ. 11 περ. δ´	Άρθρο 18 παρ. 1Α´ περ. δ1´
ν. 2721/1999 (ΦΕΚ Α´ 112)	
Άρθρο 37	Άρθρο 48 παρ. 8, Άρθρο 80 παρ. 2, Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 38 παρ. 1 περ. α´	Άρθρο 18 παρ. 1Α´ περ. α´
Άρθρο 38 παρ. 1 περ. β´	Άρθρο 18 παρ. 1Α´ περ. β1´
Άρθρο 38 παρ. 1 εδ. α´ και β´	Άρθρο 19 παρ. 1
Άρθρο 38 παρ. 1 εδ. γ´	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε´
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α´ εδ. γ´	Άρθρο 21 εδ. πρώτο
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α´ εδ. δ´	Άρθρο 21 εδ. τρίτο
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α´ εδ. α´	Άρθρο 20 παρ. 1
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. α´ εδ. στ´	Άρθρο 23 παρ. 1
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. β´ εδ. α´	Άρθρο 20 παρ. 2 εδ. α´
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. β´ εδ. β´ και γ´	Άρθρο 20 παρ. 3
Άρθρο 38 παρ. 2 περ. γ´	Άρθρο 20 παρ. 5
Άρθρο 38 παρ. 4	Άρθρο 23 παρ. 2
Άρθρο 38 παρ. 6	Άρθρο 26
Άρθρο 38 παρ. 7	Άρθρο 19 παρ. 1, Άρθρο 19 παρ. 2, Άρθρο 19 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. γ´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. δ´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. ε´, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. στ´,

	Άρθρο 22 παρ. 2, Άρθρο 25, Άρθρο 28 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 28 παρ. 6, Άρθρο 31 παρ. 1, Άρθρο 31 παρ. 2, Άρθρο 32 παρ. 1, Άρθρο 32 παρ. 2, Άρθρο 38 παρ. 6, Άρθρο 42, Άρθρο 43 παρ. 3, Άρθρο 44 παρ. 5
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 49 παρ. 2 και 3, Άρθρο 56 παρ. 1, 2, 4, 5 και 6
v. 2725/1999 (ΦΕΚ Α' 121)	
Άρθρο 50 παρ. 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κδ'
v. 2732/1999 (ΦΕΚ Α' 154)	
Άρθρο 2 παρ. 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κε', Άρθρο 89 παρ. 2
Άρθρο 4 παρ. 19 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 53 παρ. 3
v. 2741/1999 (ΦΕΚ Α' 199)	
Άρθρο 8 παρ. 1	Άρθρο 35 παρ. 1
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ'
ΦΓ8/17636/25.10.1999 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β' 2268)	
	Άρθρο 19 παρ. 1, Άρθρο 22 παρ. 2
5/1999 Απόφαση Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου	
	Άρθρο 98
v. 2789/2000 (ΦΕΚ Α' 21)	
Άρθρο 29 παρ. 1	Άρθρο 35 παρ. 1
v. 2801/2000 (ΦΕΚ Α' 46)	
Άρθρο 14 παρ. 9	Άρθρο 35 παρ. 1
v. 2812/2000 (ΦΕΚ	

A' 67)	
Άρθρο 9 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 19 παρ. 4, Άρθρο 24 παρ. 2
Άρθρο 16 περ. δ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1, Άρθρο 18 παρ. 1B', Άρθρο 18 παρ. 1Γ', Άρθρο 18 παρ. 1Δ'
Άρθρο 17 περ. α' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1
Άρθρο 17 περ. β' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1B'
Άρθρο 17 περ. γ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ'
Άρθρο 17 περ. δ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Δ'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αα' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. β1, Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. β2
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αβ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. ε'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αγ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. στ', Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. ζ'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αδ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. γ1, Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. γ2
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. α' υποπερ. αε' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. δ1, Άρθρο 18 παρ. 1Α' περ. δ2
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. β' υποπερ. ββ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1B'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γα' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. α'

Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γβ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. γ'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γγ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. β', Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. δ'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γε' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. ε'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. γ' υποπερ. γστ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Γ' περ. στ'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. δ' υποπερ. δα' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. α'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. δ' υποπερ. δβ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. β'
Άρθρο 18 παρ. 1 περ. δ' υποπερ. δγ' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 18 παρ. 1Δ' περ. γ'
Άρθρο 18 παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 95 εδ. α'
Άρθρο 60 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε'
Άρθρο 104 παρ. 1 εδ. τελευταίο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 3
Άρθρο 104 παρ. 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 12 παρ. 1, Άρθρο 16 παρ. 1 περ. η'
Άρθρο 105 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 1 περ. η'
Άρθρο 106 παρ. 1	Άρθρο 16 παρ. 1 περ. η'

(σχετική διάταξη)	
Άρθρο 147 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3, Άρθρο 22 παρ. 5
v. 2873/2000 (ΦΕΚ Α' 285)	
Άρθρο 25 παρ. 2	Άρθρο 72 παρ. 1
v. 2915/2001 (ΦΕΚ Α' 109)	
Άρθρο 14 παρ. 1	Άρθρο 85
Άρθρο 30 παρ. 6	Άρθρο 23 παρ. 2
v. 2937/2001 (ΦΕΚ Α' 169)	
Άρθρο 32	Άρθρο 35 παρ. 1 εδ. πέμπτο
v. 2940/2001 (ΦΕΚ Α' 180)	
Άρθρο 5 παρ. 8	Άρθρο 96
v. 2943/2001 (ΦΕΚ Α' 203)	
Άρθρο 3 παρ. 1	Άρθρο 45 παρ. 2
Άρθρο 5 παρ. 3	Άρθρο 48 παρ. 7
v. 2945/2001 (ΦΕΚ Α' 223)	
Άρθρο 23 παρ. 24 έως 31 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κε'
v. 2947/2001 (ΦΕΚ Α' 228)	
Άρθρο 19 παρ. 28	Άρθρο 2 παρ.1 περ. ε'
371380/2.8.2001 Απόφαση Υπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ Β' 1102)	
	Άρθρο 53 παρ. 3
ΦΓ8/1754/31.1.2001 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β' 198)	
	Άρθρο 19 παρ. 1

ν. 2993/2002 (ΦΕΚ Α΄ 58)	
Άρθρο 9 παρ. 8 εδ. τελευταίο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 19 παρ. 4, Άρθρο 24 παρ. 2
Άρθρο 23 παρ. 7	Άρθρο 21 εδ. δεύτερο
ν. 3038/2002 (ΦΕΚ Α΄ 180)	
Άρθρο 15 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κθ΄
ν. 3051/2002 (ΦΕΚ Α΄ 220)	
Άρθρο 4 παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε΄
ν. 3060/2002 (ΦΕΚ Α΄ 242)	
Άρθρο 1 παρ. 1	Άρθρο 54 παρ. 1
Άρθρο 1 παρ. 2	Άρθρο 54 παρ. 2
Άρθρο 1 παρ. 3	Άρθρο 54 παρ. 3
Άρθρο 1 παρ. 4	Άρθρο 54 παρ. 4
Άρθρο 1 παρ. 5	Άρθρο 54 παρ. 5
Άρθρο 1 παρ. 6	Άρθρο 54 παρ. 6
Άρθρο 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ΄
Άρθρο 2 εδ. πρώτο έως τρίτο	Άρθρο 35 παρ. 1
Άρθρο 2 εδ. τέταρτο έως έβδομο	Άρθρο 35 παρ. 2
Άρθρο 2 εδ. όγδοο	Άρθρο 6 παρ. 1 και 3
Άρθρο 2 εδ. ενδέκατο μέχρι τέλος	Άρθρο 35 παρ. 5
Άρθρο 2 εδ. δέκατο	Άρθρο 6 παρ. 2
''	Άρθρο 14

(σχετική διάταξη)	
Άρθρο 4 παρ. 1	Άρθρο 20 παρ. 2 εδ. α΄
Άρθρο 4 παρ. 2	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. β1΄, Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. δ2΄
Άρθρο 4 παρ. 3	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. α΄
Άρθρο 4 παρ. 4	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. β1΄, Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. ε΄
ν. 3075/2002 (ΦΕΚ Α΄ 297)	
Άρθρο 2 παρ. 11 περ. α΄	Άρθρο 82 παρ. 1
ν. 3082/2002 (ΦΕΚ Α΄ 316)	
Άρθρο πέμπτο παρ. 12	Άρθρο 99
ν. 3090/2002 (ΦΕΚ Α΄ 329)	
Άρθρο 9 παρ. 3	Άρθρο 35 παρ. 2
“	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ΄
(σχετική διάταξη)	
ΦΓ8/15686/8.7.2002 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β΄ 1242)	
	Άρθρο 8 παρ. 1
ν. 3160/2003 (ΦΕΚ Α΄ 165)	
Άρθρο 58 παρ. 6	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ΄
Άρθρο 58 παρ. 7	Άρθρο 16 παρ. 4
Άρθρο 58 παρ. 8	Άρθρο 4 παρ. 2
Άρθρο 58 παρ. 9	Άρθρο 72 παρ. 2
ν. 3193/2003 (ΦΕΚ Α΄ 266)	
Άρθρο 19 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ΄
Άρθρο 19	Άρθρο 35 παρ. 1

ν. 3202/2003 (ΦΕΚ Α΄ 284)	
Άρθρο 24 παρ. 5	Άρθρο 50 παρ. 3
Άρθρο 24 παρ. 7	Άρθρο 50 παρ. 2
Άρθρο 24 παρ. 8	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. α΄, Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. γ2΄, Άρθρο 18 παρ. 1Γ΄ περ. γ΄
ν. 3213/2003 (ΦΕΚ Α΄ 309)	
Άρθρο 3 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ΄
Άρθρο 3 παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ΄
Άρθρο 3 παρ. 4 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ΄
Άρθρο 12 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ΄
ν. 3234/2004 (ΦΕΚ Α΄ 52)	
Άρθρο 4 παρ. 2 εδ. πρώτο	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κη΄
Άρθρο 4 παρ. 2 εδ. δεύτερο	Άρθρο 100
ν. 3258/2004 (ΦΕΚ Α΄ 144)	
Άρθρο 3 παρ. 1 Γ περ. α΄	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. β΄
Άρθρο 3 παρ. 1 Γ περ. β΄	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ΄
Άρθρο 3 παρ. 1 Γ περ. γ΄	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. δ΄
ν. 3274/2004 (ΦΕΚ Α΄ 195)	
Άρθρο 3 παρ. 10	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. β2΄
ΦΓ8/22431/6.10.2004 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ	

Β' 1620)	
	Άρθρο 8 παρ. 1
ΦΓ8/30541/2004 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β' 1964)	
	Άρθρο 19 παρ. 1
ν. 3310/2005 (ΦΕΚ Α' 30)	
Άρθρο 12 παρ. 27	Άρθρο 35 παρ. 1
Άρθρο 12 παρ. 27 α' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. θ'
ν. 3346/2005 (ΦΕΚ Α' 140)	
Άρθρο 3	Άρθρο 8 παρ. 2
ν. 3408/2005 (ΦΕΚ Α' 272)	
Άρθρο 3 παρ. 12	Άρθρο 82 παρ. 1
'' (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιθ'
ΦΓ8/13847/25.4.2005 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β' 656)	
	Άρθρο 19 παρ. 1
ν. 3463/2006 (ΦΕΚ Α' 114)	
Άρθρο 163 παρ. 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 51 παρ. 7
Άρθρο 169 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 50 παρ. 2, Άρθρο 50 παρ. 3
Άρθρο 169 παρ. 1 – 3 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. α', Άρθρο 31 παρ. 2, Άρθρο 33 παρ. 1, Άρθρο 32 παρ. 1
Άρθρο 169 παρ. 3 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. α'
Άρθρο 169 παρ. 8	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. τρίτο
Άρθρο δεύτερο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 50 παρ. 2, Άρθρο 50 παρ. 3

ν. 3472/2006 (ΦΕΚ Α΄ 135)	
Άρθρο 10 παρ. 11 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 95 εδ. α΄
Άρθρο 12 παρ. 1	Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. α΄, Άρθρο 18 παρ. 1Α΄ περ. β1΄, Άρθρο 19 παρ. 1
ν. 3514/2006 (ΦΕΚ Α΄ 266)	
Άρθρο 12 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 92
ΦΓ8/6787/15.2.2006 Απόφαση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΦΕΚ Β΄ 281)	
	Άρθρο 19 παρ. 1
ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α΄ 26)	
Άρθρο 2 παρ. 1	Άρθρο 69 παρ. 2
Άρθρο 38 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιε΄, Άρθρο 69 παρ. 2
ν. 3614/2007 (ΦΕΚ Α΄ 267)	
Άρθρο 25 παρ. 3	Άρθρο 35 παρ. 3
Άρθρο 25 παρ. 4	Άρθρο 35 παρ. 4
Άρθρο 25 παρ. 8	Άρθρο 101
ν. 3659/2008 (ΦΕΚ Α΄ 77)	
Άρθρο 40 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 76
Άρθρο 41 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 77
Άρθρο 42 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 78
Άρθρο 43 περ. Γ	Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ΄
Άρθρο 55 παρ. 1	Άρθρο 23 παρ. 1
Άρθρο 55 παρ. 2	Άρθρο 20 παρ. 3 και 4

Άρθρο 56 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 4
Άρθρο 57 παρ. 1	Άρθρο 6 παρ. 2
Άρθρο 57 παρ. 3	Άρθρο 73
ν. 3660/2008 (ΦΕΚ Α' 78)	
Άρθρο 5 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 102
ν. 3755/2009 (ΦΕΚ Α' 52)	
Άρθρο έκτο παρ. 1	Άρθρο 35 παρ. 8
ν. 3772/2009 (ΦΕΚ Α' 112)	
Άρθρο 37	Άρθρο 28 παρ. 9
Άρθρο 38	Άρθρο 15
Άρθρο 39 παρ. 1	Άρθρο 18 παρ. 1Α περ. α'
Άρθρο 39 παρ. 2 και 3	Άρθρο 22 παρ. 7
Άρθρο 39 παρ. 4	Άρθρο 22 παρ. 8
Άρθρο 40 παρ. 7	Άρθρο 20 παρ. 2 εδ. β'
Άρθρο 41 παρ. 1 και 2 εδ. πρώτο και δεύτερο	Άρθρο 20 παρ. 4
ν. 3801/2009 (ΦΕΚ Α' 163)	
Άρθρο 37 παρ. 1	Άρθρο 105
Άρθρο 37 παρ. 2	Άρθρο 33 παρ. 2
Άρθρο 37 παρ. 3	Άρθρο 106
ν. 3844/2010 (ΦΕΚ Α' 63)	
Άρθρο 39 παρ. 3	Άρθρο 35 παρ. 1
ν. 3848/2010 (ΦΕΚ Α' 71)	
Άρθρο 36 παρ. 3	Άρθρο 81

ν. 3849/2010 (ΦΕΚ Α' 80)	
Άρθρο 10 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κοτ'
Άρθρο 26 παρ. 1	Άρθρο 103
ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87)	
Άρθρο 72	Άρθρο 33 παρ. 2
Άρθρο 267 παρ. 3	Άρθρο 107 παρ. 1 εδ. πρώτο
Άρθρο 269 παρ. 3	Άρθρο 107 παρ. 1 εδ. δεύτερο
Άρθρο 275	Άρθρο 33 παρ. 1
Άρθρο 276 παρ. 1	Άρθρο 51 παρ. 1 εδ. πρώτο και δεύτερο
Άρθρο 276 παρ. 2	Άρθρο 51 παρ. 2
Άρθρο 276 παρ. 3	Άρθρο 51 παρ. 3 εδ. πρώτο
Άρθρο 276 παρ. 4	Άρθρο 51 παρ. 4
Άρθρο 276 παρ. 5	Άρθρο 51 παρ. 5
Άρθρο 276 παρ. 6	Άρθρο 51 παρ. 6
Άρθρο 277 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. δ'
Άρθρο 277 παρ. 1	Άρθρο 52 παρ. 1
Άρθρο 277 παρ. 2	Άρθρο 52 παρ. 2
Άρθρο 277 παρ. 3	Άρθρο 52 παρ. 3
Άρθρο 278 παρ. 1	Άρθρο 36 παρ. 1
Άρθρο 278 παρ. 2	Άρθρο 36 παρ. 2
Άρθρο 278 παρ. 3	Άρθρο 36 παρ. 3
Άρθρο 278 παρ. 4	Άρθρο 36 παρ. 4
Άρθρο 279	Άρθρο 36 παρ. 5
Άρθρο 282 παρ. 1	Άρθρο 33 παρ. 2
Άρθρο 282 παρ. 17	Άρθρο 108
ν. 3863/2010 (ΦΕΚ Α' 115)	
Άρθρο 4 παρ. 5	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κ'
ν. 3870/2010 (ΦΕΚ Α' 138)	

Άρθρο 18 παρ. 10 περ. κβ´	Άρθρο 51 παρ. 3 εδ. δεύτερο
ν. 3871/2010 (ΦΕΚ Α´ 141)	
Άρθρο 27	Άρθρο 1 παρ. 2, Άρθρο 30
Άρθρο 35	Άρθρο 44 παρ. 2
Άρθρο 43 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 66 παρ. 2
ν. 3879/2010 (ΦΕΚ Α´ 163)	
Άρθρο 21 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 35 παρ. 1
ν. 3870/2010 (ΦΕΚ Α´ 138)	
Άρθρο 18 παρ. 3	Άρθρο 33 παρ. 2
ν. 3889/2010 (ΦΕΚ Α´ 182)	
Άρθρο 9 παρ. 4	Άρθρο 35 παρ. 6
ν. 3891/2010 (ΦΕΚ Α´ 188)	
Άρθρο 16 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 95 εδ. β´
Π.Ν.Π. 31/2011, που κυρώθηκε με το Άρθρο δεύτερο του ν. 4047/2012	
Άρθρο 2 παρ. 3	Άρθρο 33 παρ. 1
ν. 3932/2011 (ΦΕΚ Α´ 49)	
Άρθρο 9 παρ. 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ.1 περ. κστ´
Άρθρο 9 παρ. 2 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ.1 περ. κστ´
Άρθρο 9 παρ. 4 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ.1 περ. κστ´
Άρθρο 14	Άρθρο 35 παρ. 5, Άρθρο 37
ν. 3943/2011 (ΦΕΚ	

A' 66)	
Άρθρο 10 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιγ'
Άρθρο 10	Άρθρο 65
v. 3978/2011 (ΦΕΚ A' 137)	
Άρθρο 13 παρ. 1	Άρθρο 35 παρ. 9
Άρθρο 13 παρ. 2	Άρθρο 35 παρ. 10
Άρθρο 109 παρ. 1	Άρθρο 97 παρ. 1
Άρθρο 109 παρ. 2	Άρθρο 97 παρ. 2
v. 3979/2011 (ΦΕΚ A' 138)	
Άρθρο 43 παρ. 3	Άρθρο 52 παρ. 3
v. 3986/2011 (ΦΕΚ A' 152)	
Άρθρο 9 παρ. 4 εδ. πρώτο	Άρθρο 35 παρ. 7
v. 4002/2011 (ΦΕΚ A' 180)	
Άρθρο 6 παρ. 4	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 6 παρ. 5	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 6 παρ. 6	Άρθρο 90 παρ. 1
v. 4009/2011 (ΦΕΚ A' 195)	
Άρθρο 57 παρ. 1 εδ. δεύτερο (σχετική διάταξη)	Άρθρο 28 παρ. 5
v. 4024/2011 (ΦΕΚ A' 226)	
Άρθρο 6 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3
Άρθρο 7 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3
Άρθρο 10 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3

διάταξη)	
Άρθρο 28 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 22 παρ. 3
ν. 4038/2012 (ΦΕΚ Α΄ 14)	
Άρθρο 7 παρ. 6 εδ. πρώτο	Άρθρο 35 παρ. 7
Άρθρο 9 παρ. 6 εδ. δεύτερο	Άρθρο 35 παρ. 1
ν. 4047/2012 (ΦΕΚ Α΄ 31)	
Άρθρο δεύτερο	Άρθρο 33 παρ. 1
ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α΄ 51)	
Άρθρο 68 παρ. 1	Άρθρο 80 παρ. 1 και 2
Άρθρο 68 παρ. 2	Άρθρο 80 παρ. 2
Άρθρο 68 παρ. 3	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 68 παρ. 4	Άρθρο 82 παρ. 3
Άρθρο 68 παρ. 5	Άρθρο 83
Άρθρο 68 παρ. 6	Άρθρο 87 παρ. 3
Άρθρο 68 παρ. 8	Άρθρο 82 παρ. 1
Άρθρο 68 παρ. 9	Άρθρο 90 παρ. 1
Άρθρο 72	Άρθρο 91
Άρθρο 76	Άρθρο 4 παρ. 3 και 4
Άρθρο 77 παρ. 1	Άρθρο 35 παρ. 2
Άρθρο 77 παρ. 2	Άρθρο 32 παρ. 1 και 5
Άρθρο 77 παρ. 3	Άρθρο 32 παρ. 3
Άρθρο 77 παρ. 4	Άρθρο 32 παρ. 6
Άρθρο 78	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. β΄
Άρθρο 79	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. ιθ΄, Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β και γ, Άρθρο 22 παρ. 5, Άρθρο 28 παρ. 8, Άρθρο 38 παρ. 1, 2 και 6, Άρθρο 44 παρ. 7, Άρθρο 46 παρ. 1 και 2, Άρθρο 47 παρ. 1 και 2, Άρθρο 80 παρ. 3
Άρθρο 80	Άρθρο 22 παρ. 1 περ. β΄, Άρθρο 39

Άρθρο 81	Άρθρο 40
Άρθρο 82	Άρθρο 41
Άρθρο 83 παρ. 1	Άρθρο 90 παρ. 1
Άρθρο 83 παρ. 4	Άρθρο 73
Άρθρο 110 παρ. 11	Άρθρο 78 παρ. 2
Άρθρο 110 παρ. 16	Άρθρο 109
Άρθρο 110 παρ. 19	Άρθρο 109
Άρθρο 111 παρ. 7	Άρθρο 15
Άρθρο 111 παρ. 8	Άρθρο 23 παρ. 2
Άρθρο 112 παρ. 9 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 16 παρ. 2 εδ. πρώτο και δεύτερο, Άρθρο 24 παρ. 2, Άρθρο 104
Άρθρο 113 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 109
ν. 4062/2012 (ΦΕΚ Α' 70)	
Άρθρο 11 παρ. 11 εδ. τελευτ.	Άρθρο 35 παρ. 1 εδ. δεύτερο
ν. 4065/2012 (ΦΕΚ Α' 77)	
Άρθρο 1 (σχετική διάταξη)	Άρθρο 1 παρ. 1 περ. κστ'
ν. 4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85)	
Άρθρο 9 παρ. 2	Άρθρο 36 παρ. 1
Άρθρο 10 παρ. 7	Άρθρο 33 παρ. 3
Άρθρο 43 παρ. 3 εδ. δεύτερο	Άρθρο 107 παρ. 2
Άρθρο 45 παρ. 10 υποπαρ. α'	Άρθρο 30 παρ. 2
Άρθρο 45 παρ. 11	Άρθρο 48 παρ. 2

Άρθρο 34

Η περίπτωση κατ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 4129/2013 αντικαθίσταται ως εξής :

«Αποφαίνεται για υποθέσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 2 παρ. 19 και 20 , 3 παρ. 13 και 4 παρ. 13 του ν. 2343/1995 (Α' 211), 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) και 1 παρ. 1 του ν. 4065/2012 (Α' 77).» .

Άρθρο 35

Στο άρθρο 32B του ν. 1756/1988 (Α' 35) προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

« 8. Στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας συγκροτείται Ολομέλεια, η οποία αποτελείται από το Γενικό Επίτροπο Επικρατείας, τον Επίτροπο Επικρατείας, τους Αντεπιτρόπους Επικρατείας και τους Παρέδρους που υπηρετούν σε αυτή. Οι Πάρεδροι μετέχουν στην Ολομέλεια με συμβουλευτική ψήφο. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, η Ολομέλεια είναι αρμόδια για όλα τα ζητήματα που αφορούν στη διοίκηση της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας. Συγκαλείται: α) από το Γενικό Επίτροπο Επικρατείας, β) από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον η σύγκλησή της αφορά ζητήματα σχετικά με τη λειτουργία του Δικαστηρίου και γ) από τουλάχιστον τρία από τα έχοντα αποφασιστική ψήφο μέλη αυτής.».

Κεφάλαιο Ε.

Θέματα Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και καταστάσεως Δικαστικών Λειτουργιών

Άρθρο 36

Η παράγραφος 1 του άρθρου 17 Β του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Σε όσα πρωτοδικεία και εφετεία—και στις αντίστοιχες εισαγγελίες προβλέπεται οργανικός αριθμός δεκαπέντε τουλάχιστον δικαστών, οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση. Στα Εφετεία Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, προκειμένου να επιτευχθεί η επιτάχυνση της ποινικής δίκης, ορίζονται για μια διετία από την Ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών δικαστές, που θα προεδρεύουν αποκλειστικά στα ποινικά δικαστήρια, με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους για δύο ακόμη έτη. Στους πίνακες που καταρτίζονται από την Ολομέλεια, περιλαμβάνεται

ο ανάλογος με τις ανάγκες του δικαστηρίου αριθμός δικαστών, μεταξύ των οποίων γίνεται η κλήρωση των τακτικών και αναπληρωματικών, κατά τις επόμενες παραγράφους».

Άρθρο 37

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι προαγωγές των δικαστικών λειτουργών μέχρι το βαθμό του συμβούλου Επικρατείας, του αρεοπαγίτη και του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του συμβούλου και του αντεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και ο διορισμός σε θέση αντεπιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ενεργούνται με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου.».

Κεφάλαιο ΣΤ

Λοιπές διατάξεις

Άρθρο 38

Η αμετάκλητη παραπομπή βουλευτή εν ενεργεία στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου για οποιοδήποτε κακούργημα και για τα πλημμελήματα της κλοπής (άρθρο 372 Π.Κ.), απάτης (άρθρο 386 Π.Κ.), υπεξαίρεσης κοινής ή στην υπηρεσία (άρθρα 375, 258 Π.Κ.), εκβίασης (άρθρο 385 Π.Κ.), πλαστογραφίας (άρθρο 216 Π.Κ.), πλαστογραφίας πιστοποιητικών (άρθρο 217 Π.Κ.), πλαστογραφίας και κατάχρησης ενσήμων (άρθρο 218 Π.Κ.), ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 242 Π.Κ.), ψευδορκίας και ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης (άρθρα 224, 225 Π.Κ.), παραπλάνησης σε ψευδορκία (άρθρο 228 Π.Κ.), ψευδούς καταμήνυσης (άρθρο 229 Π.Κ.), απιστίας δικηγόρου (άρθρο 235 Π.Κ.), απιστίας περί την υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), δωροδοκίας (άρθρα 235 - 237 Π.Κ.), καταπίεσης (άρθρο 244 Π.Κ.), παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρο 363 Π.Κ.), υπαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 220 Π.Κ.), υπεξαγωγής εγγράφου (άρθρο 222 Π.Κ.), παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου (άρθρο 252 Π.Κ.), του εγκλήματος κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής (άρθρα 336 - 353 Π.Κ.), καθώς και για παράβαση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, λαθρεμπορίας και τυχερών παιχνιδιών, επιφέρει αυτοδικαίως την αναστολή των συνδεόμενων αμέσως με τη βουλευτική ιδιότητα ατελειών και

προνομίων. Η αμετάκλητη καταδίκη αυτού για τα ίδια εγκλήματα συνεπάγεται την οριστική στέρηση των ατελειών και προνομίων αυτών.

Άρθρο 39

1. Οι μεταβατικές έδρες των ειρηνοδικείων και πταισματοδικείων των περιφερειών των πρωτοδικείων, καθώς και των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων και των πλημμελειοδικείων των περιφερειών των εφετείων της χώρας καταργούνται, εκτός από αυτά που λειτουργούν σε νησιά ευρισκόμενα εκτός της έδρας του δικαστηρίου.
2. Πολιτικές και ποινικές υποθέσεις αρμοδιότητας των δικαστηρίων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι οποίες εκκρεμούν προς εκδίκαση στις καταργούμενες μεταβατικές έδρες και για τις οποίες δεν έχει οριστεί δικάσιμος μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκδικάζονται στην έδρα των ανωτέρω δικαστηρίων.

Άρθρο 40

1. Καταργούνται οι κατωτέρω αναφερόμενες μεταβατικές έδρες των διοικητικών πρωτοδικείων:
 - α. Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών: Μεταβατική έδρα Ελευσίνας.
 - β. Διοικητικό Πρωτοδικείο Βέροιας: Μεταβατικές έδρες Έδεσσας, Γιαννιτσών και Νάουσας.
 - γ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Ηρακλείου: Μεταβατική έδρα Νεάπολης.
 - δ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης: Μεταβατικές έδρες Κιλκίς και Πολυγύρου.
 - ε. Διοικητικό Πρωτοδικείο Καβάλας: Μεταβατική έδρα Δράμας.
 - στ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Κοζάνης: Μεταβατική έδρα Γρεβενών.
 - ζ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Λαμίας: Μεταβατική έδρα Καρπενησίου.
 - η. Διοικητικό Πρωτοδικείο Λάρισας: Μεταβατική έδρα Τυρνάβου.
 - θ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Λιβαδειάς: Μεταβατικές έδρες Θήβας και Άμφισσας.
 - ι. Διοικητικό Πρωτοδικείο Ναυπλίου: Μεταβατική έδρα Άργους.
 - ια. Διοικητικό Πρωτοδικείο Πάτρας: Μεταβατικές έδρες Αιγίου και Καλαβρύτων.
 - ιβ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά: Μεταβατική έδρα Σαλαμίνας.
 - ιγ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Πύργου: Μεταβατική έδρα Αμαλιάδας.
 - ιδ. Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρικάλων: Μεταβατική έδρα Καρδίτσας.
 - ιε. Διοικητικό Πρωτοδικείο Χανίων: Μεταβατική έδρα Ρεθύμνου.
2. Υποθέσεις αρμοδιότητας των δικαστηρίων που αναφέρονται στην προηγούμενη

παράγραφο, οι οποίες εκκρεμούν προς εκδίκαση στις καταργούμενες μεταβατικές έδρες και για τις οποίες δεν έχει οριστεί δικάσιμος έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκδικάζονται στην έδρα των ανωτέρω δικαστηρίων.

Άρθρο 41

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 (Α΄24) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις ανωτέρω καταστάσεις δεν περιλαμβάνονται δικηγόροι, η αμοιβή των οποίων κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος έχει υπερβεί το ποσό που ορίζεται στην παρ. 3.».

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις ανωτέρω περιπτώσεις μη αποστολής των καταστάσεων, ο οριζόμενος συνήγορος δηλώνει υπευθύνως ότι η αμοιβή, την οποία δικαιούται για την παροχή νομικής βοήθειας κατά το τρέχον δικαστικό έτος, δεν υπερβαίνει το οριζόμενο στην επόμενη παράγραφο ποσό.».

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η ετήσια αμοιβή των δικηγόρων στους οποίους ανατίθεται η νομική βοήθεια δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ. Σε περίπτωση υπερβάσεως του ποσού αυτού, το επιπλέον ποσό δεν καταβάλλεται στον συνήγορο. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το ποσό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται.».

4. Στο άρθρο 3 του ν. 3226/2004 προστίθενται παράγραφοι 6, 7 και 8 ως εξής:

«6. Σε συνήγορο η αμοιβή του οποίου κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται στην παρ. 3 μπορεί να ανατεθεί νομική βοήθεια, αν δεν καθίσταται δυνατός ο ορισμός άλλου ή εφ' όσον α) υπάρχει κίνδυνος συμπληρώσεως του ανωτάτου ορίου προσωρινής κρατήσεως ή του χρόνου παραγραφής ή β) συντρέχει λόγος κατεπείγοντος.

7. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, σχετικά με το όριο της ετήσιας αμοιβής, εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση των άρθρων 200 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, 100, 340 και 376 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και 276 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

8. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

Άρθρο 42

1. Η περίπτωση α΄ της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 (Α΄ 165) αντικαθίσταται ως εξής:

«2.α. Οι θέσεις των υπαλλήλων της Σχολής ορίζονται σε δεκαπέντε. Διακρίνονται σε κατηγορίες και κατανέμονται ανά κλάδο: αα. Πέντε θέσεις ΠΕ Γραμματέων, ββ. Πέντε θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, γγ. Μια θέση ΠΕ Πληροφορικής, δδ. Δύο θέσεις Γραμματέων, εε. Μια θέση ΤΕ Βιβλιοθηκονόμου, σστ. Μια θέση Οδηγού ή Οδηγού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.».

2. Στο άρθρο 44 του ν. 3689/2008 (Α΄ 165) προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Τρεις από τις θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, με αντικείμενο τον σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων, μπορεί να καλύπτονται με τριετή απόσπαση από προσωπικό με σχετική εμπειρία στα ζητήματα αυτά, από τη Μονάδα Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (Μ.Ο.Δ. Α.Ε.), που ιδρύθηκε με το ν. 2372/1996 (Α΄ 29), κατά προτεραιότητα, ή από προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας. Η απόσπαση διενεργείται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν την λήξη του χρόνου αυτής. Το αποσπώμενο προσωπικό εξακολουθεί να λαμβάνει το σύνολο των αποδοχών του με τα πάσης φύσεως επιδόματα της οργανικής θέσης του, από τον φορέα από τον οποίο αποσπάται εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους».

Άρθρο 43

Στο άρθρο 2 του ν. 2073/1992 (Α΄126) προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω, μπορούν να τροποποιούνται οι παραπάνω χρήσεις, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 5 του παρόντος».

Άρθρο 44**1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α'179) αντικαθίσταται ως εξής:**

«9. Για την επιστημονική, διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελικών λειτουργιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομικών, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο διευθύνεται από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Υπηρεσιακή Μονάδα του Γραφείου Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος μπορεί να συστήνεται με απόφαση του ίδιου Υπουργού και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε. Για την επιστημονική υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των εισαγγελέων που τον επικουρούν συστήνεται στο γραφείο με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, ιδιαίτερο τμήμα. Με την ίδια απόφαση δημιουργούνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού του τμήματος, οι οποίες καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών ή με απόσπαση από άλλες υπηρεσίες, μετά από πρόταση του ίδιου Εισαγγελέα. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού για διάρκεια δύο ετών, χωρίς να απαιτείται γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, και μπορεί να ανανεώνεται με όμοια απόφαση για ίσο χρονικό διάστημα. Το επιστημονικό προσωπικό κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του έχει δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικού υπαλλήλου. Η θητεία του προσωπικού του τμήματος, λογίζεται ως χρόνος συνεχούς και πραγματικής υπηρεσίας στην θέση από την οποία προέρχονται. Καθήκοντα προϊσταμένου του τμήματος, ασκεί υπάλληλος ΠΕ, με βαθμό Α' που ορίζεται με απόφαση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η θέση του προϊσταμένου του τμήματος, αντιστοιχεί σε θέση προϊσταμένου τμήματος για όλες τις συνέπειες και η θητεία του σε αυτή λαμβάνεται υπόψη για την περαιτέρω βαθμολογική και μισθολογική του εξέλιξη. Η δαπάνη μισθοδοσίας των υπαλλήλων του τμήματος βαρύνει την υπηρεσία από την οποία προέρχονται, σε κάθε, δε, περίπτωση, οι αποδοχές τους δεν υπολείπονται του συνόλου των τακτικών αποδοχών που τους καταβάλλονταν από την οργανική τους θέση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους.

2. Μετά την παράγραφο 9 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997 (Α' 179) προστίθεται νέα παράγραφος 9α ως εξής:

«9α. Για τη γραμματειακή και διοικητική υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και των Εισαγγελέων που τον επικουρούν, συστήνεται στο Γραφείο, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, αυτοτελές Τμήμα Γραμματείας. Η Γραμματεία στελεχώνεται από δέκα (10) δικαστικούς υπαλλήλους όλων των κατηγοριών, η απόσπαση των οποίων διενεργείται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών και μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα. Οι εν λόγω υπάλληλοι υπάγονται για τα θέματα της υπηρεσιακής τους κατάστασης στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Καθήκοντα προϊσταμένου του Τμήματος ασκεί δικαστικός υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ, ο οποίος ορίζεται με πράξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Η θητεία του προϊσταμένου του Τμήματος λαμβάνεται υπόψη για την περαιτέρω βαθμολογική και μισθολογική του εξέλιξη. Η θητεία των αποσπασμένων δικαστικών υπαλλήλων στο Τμήμα λογίζεται ως χρόνος συνεχούς και πραγματικής υπηρεσίας στη θέση από την οποία προέρχονται. Η δαπάνη για τη μισθοδοσία και τις κάθε φύσης αποδοχές των δικαστικών υπαλλήλων βαρύνει την υπηρεσία από την οποία προέρχονται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους».

Άρθρο 45

Στους υπαλλήλους των καταστημάτων κράτησης, που είναι θύματα εγκλημάτων βίας από πρόθεση, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του ν. 3811/2009 (Α' 931), τα οποία τους προκάλεσαν αναπηρία ή βαριά παραμόρφωση και έχουν τελεστεί στην ημεδαπή, μετά την 1.1.2010 χορηγείται αναρρωτική άδεια με αποδοχές, χωρίς διακοπή, μέχρις ότου η οικεία υγειονομική επιτροπή γνωματεύσει ότι είναι ικανοί προς εργασία.

Άρθρο 46

1. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 45 του ν. 4139/2013 (Α' 74) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με βάση τα έσοδα αυτά, ύστερα από πρόταση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, εγγράφονται σχετικές πιστώσεις στους προϋπολογισμούς των Υπουργείων Οικονομικών, Δικαιοσύνης,

Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και Ναυτιλίας και Αιγαίου και διατίθενται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 46 του ν. 4139/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα ποσά που αποδίδονται στα Υπουργεία Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου κατ' εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου διατίθενται αποκλειστικά στις αρμόδιες Υπηρεσίες για τη δίωξη των εγκλημάτων της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, για την προμήθεια τεχνικών μέσων, την εκπαίδευση του προσωπικού τους και τη χρηματοδότηση της επιχειρησιακής τους δράσης.».

Άρθρο 47

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

147

Αθήνα, 6 Ιουνίου 2014

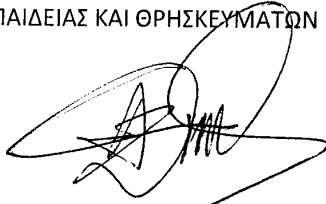
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

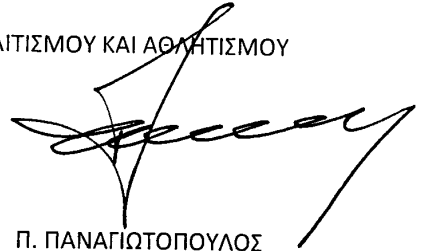
Ι. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

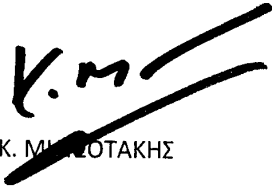
Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Κ. ΜΙΣΟΤΑΚΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ

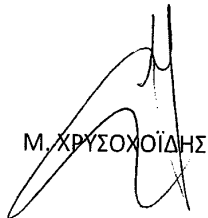
Σ.Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

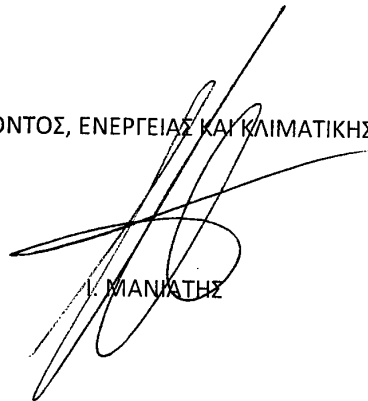
Ι. ΒΡΟΝΤΣΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

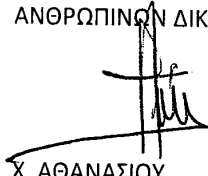
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

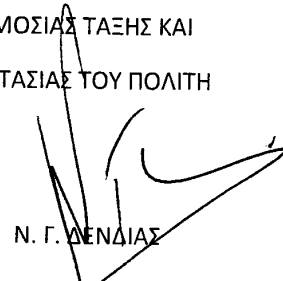
Ι. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Ν. Γ. ΔΕΝΔΙΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΓΑΙΟΥ

Μ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΑΝΕΞΗΡΕΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Ν. ΖΑΦΑΡΑΣ

148

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. 152 / 13 / 2014

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ.1 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις».

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου: α) τροποποιούνται διατάξεις του Ποινικού και Σωφρονιστικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και β) ρυθμίζονται λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

Κεφάλαιο Α'

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999) και συγκεκριμένα επέρχονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες μεταβολές:

α. Επανακαθορίζεται η συγκρότηση της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών (ΚΕΜ) κατά το μέρος που αναφέρεται στην ιδιότητα των μελών της.

- Δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα της ΚΕΜ, οι μεταγωγές που γίνονται προς τα καταστήματα Γ' τύπου ή στα αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου.

β. Επανακαθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη διάκριση και το διαχωρισμό των κρατούμενων και θεσπίζονται νέες ρυθμίσεις όσον αφορά στη μεταχείριση ιδίως όσων κρατούνται σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου (διατροφή, εργασία, απασχόληση, επισκέψεις, επικοινωνία, άδειες κ.λπ.).

- Με υπουργική απόφαση, καθορίζονται τα είδη που επιτρέπεται να πωλούνται σε κρατούμενους από τα πρατήρια – καντίνες και κυλικεία των καταστημάτων κράτησης, το ποσοστό κέρδους, που περιέρχεται στο Ταμείο Κέρδους Σιγαρέττων και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κρατούμενων και την ενίσχυση των απόρων, και ο τρόπος διάθεσής του.

γ. Ορίζεται ότι, ο θεσμός της ημελεύθερης διαβίωσης δεν εφαρμόζεται στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου.
(άρθρο 1)

2.α. Ανατίθεται στην Ελληνική Αστυνομία (ΕΛ -ΑΣ), η εξωτερική και περιμετρική φύλαξη των Καταστημάτων Κράτησης Γ' τύπου, κατά

2223
1

παρέκλιση των διατάξεων για την Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης – ΥΕΦΚΑΚ (άρθρο 48 του ν. 2721/1999). Προς τούτο, συνιστώνται ειδικές περιφερειακές Υπηρεσίες με τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ'», οι οποίες έχουν τοπική αρμοδιότητα κατά τα οριζόμενα, προς το σκοπό εξασφάλισης της αποτελεσματικής εξωτερικής φρούρησης και περιμετρικής φύλαξης του οικείου καταστήματος.

β. Με π.δ/γμα, καταρτίζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας του Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ', με τον οποίο ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην εσωτερική διάρθρωση, την οργάνωση, τη στελέχωση με αστυνομικό προσωπικό και ειδικούς φρουρούς της ΕΛ – ΑΣ και εν γένει τη λειτουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ', τα επιμέρους καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των οργάνων, κ.λπ. **(άρθρο 2)**

3. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985) και ειδικότερα:

α. Δεν χορηγείται υπό όρο απόλυση αν δεν παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα είκοσι ετών, κατάδικος που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης για τα μνημονεύμενα εγκλήματα (τρομοκρατικές πράξεις και ανθρωποκτονία από πρόθεση στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης).

β. Θεσπίζονται μέτρα επιείκειας για τους υπαιτίους εγκληματικών πράξεων, πλην τρομοκρατικών, που συμβάλλουν στην ανακάλυψη / εξάρθρωση τρομοκρατικής οργάνωσης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρα 3 – 5)

4. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται επιμέρους διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (π.δ. 258/1986) και μεταξύ άλλων ορίζεται ότι, δεν επιβάλλεται το μέτρο προσωρινής κράτησης σε κατηγορούμενους με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, πλην των οριζόμενων εξαιρέσεων. **(άρθρα 6 – 11)**

5.α. Ορίζεται ότι, κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, εκτίουν ποινή κάθειρξης που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη, απολύονται υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις οριζόμενες προϋποθέσεις, εφόσον έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα δεύτερο της ποινής. Δεν υπάγονται στην ανωτέρω ρύθμιση όσοι έχουν καταδικασθεί για τα μνημονεύμενα κακουργήματα.

- Όσοι απολύονται, κατά τα ανωτέρω, αν υποπέσουν σε νέα αξιόποινη πράξη κατά τα οριζόμενα, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

- Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις εφαρμόζονται και στους κατάδικους που αποκτούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, μετά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 4242/2014 για την υπό όρο απόλυση καταδίκων που πάσχουν από συγκεκριμένα νοσήματα, και σε όσους αποκτούν τις προϋποθέσεις μέχρι την

31/12/2014 ή μέχρι τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. **(άρθρα 12 – 13)**

6. Για συσκευές που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δημόσια ασφάλεια, άμυνα και κρατική ασφάλεια και κρατικές δραστηριότητες στον τομέα ποινικού δικαίου, επιτρέπεται η προμήθεια από την ελεύθερη αγορά, η εισαγωγή και κατασκευή συσκευών ή συστημάτων απενεργοποίησης ασυρμάτων τηλεπικοινωνιών, χωρίς άλλες προϋποθέσεις και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης αντίθετης διάταξης. **(άρθρο 14)**

7.α. Στο προσωπικό της ΥΕΦΚΑΚ που υπηρετεί στα καταστήματα κράτησης Γ' τύπου, την εξωτερική και περιμετρική φρούρηση των οποίων αναλαμβάνει η ΕΛ – ΑΣ, ανατίθενται και άλλα καθήκοντα, όπως φύλαξης, επιφυλακής χωρίς όπλο, οργάνωσης ομάδων περιπολιών, επέμβασης και ελέγχων εντός του καταστήματος και άλλων αρμοδιοτήτων σχετικά με την εσωτερική ασφάλεια του καταστήματος.

β. Επανακαθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται στο προαναφερόμενο προσωπικό να φέρει ιδιωτικό οπλισμό.

γ. Ορίζεται ότι, τις θέσεις Διευθυντών Σωφρονιστικών Καταστημάτων μπορούν να καταλάβουν και συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί και αξιωματούχοι της ΕΛ – ΑΣ, χωρίς τους περιορισμούς του ορίου ηλικίας.

(άρθρα 15 – 17)

8. Ρυθμίζονται θέματα μεταγωγής καταδίκων που εκτίουν ποινή για τα οριζόμενα αδικήματα και κράτησής τους σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου.

(άρθρα 18 – 19)

Κεφάλαια Β' και Γ'

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του π.δ. 18/1989 (νομοθεσία για το Συμβούλιο της Επικρατείας) και μεταξύ άλλων ορίζεται ότι:

α. Για την παραδεκτή άσκηση αναστολής εκτέλεσης κατά πράξεων που εντάσσονται στη διαδικασία ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, καταβάλλεται παράβολο, το ύψος του οποίου ανέρχεται στο 1% της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης, περιλαμβανομένου ΦΠΑ, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 3886/2010. (Σήμερα, προβλέπεται παράβολο ύψους 100 ευρώ).

β. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά διοικητικής πράξης λόγω πλημμέλειας που μπορεί να καλυφθεί εκ των υστέρων, το δικαστήριο μπορεί, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, να εκδώσει προδικαστική απόφαση και να ζητήσει από την αρμόδια υπηρεσία να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια, ώστε να αρθεί η πλημμέλεια, τάσσοντας προς τούτο αποκλειστική εύλογη προθεσμία.

γ. Σε περίπτωση αίτησης ακύρωσης κατά διοικητικής πράξης, το δικαστήριο, σταθμίζοντας τις πραγματικές καταστάσεις που έχουν

δημιουργηθεί κατά τον χρόνο εφαρμογής της, καθώς και το δημόσιο συμφέρον, μπορεί να ορίσει ότι τα αποτελέσματα της ακύρωσης ανατρέχουν σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο του χρόνου έναρξης της ισχύος της.

δ. Η διαπίστωση παρανομίας κανονιστικής πράξης κατά τον παρεμπόδιοντα έλεγχο αυτής, είναι δυνατόν να μην οδηγήσει σε ακύρωση ατομικής πράξης, εφόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, έχει παρέλθει μακρό, ανάλογο με τις περιστάσεις, χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος της πράξης που ελέγχεται και οι συνέπειες της παρανομίας της σε βάρος της ατομικής πράξης μπορεί να κλονίσουν την ασφάλεια του δικαίου.

(άρθρο 20 – 24)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999) και μεταξύ άλλων επέρχονται οι ακόλουθες μεταβολές:

α. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, αίρεται το απαράδεκτο άσκησης προσφυγής, στην περίπτωση που ο διάδικος δεν τηρήσει την υποχρέωση περί επίδοσης της προσφυγής στην αρμόδια Αρχή και το Δημόσιο παρίσταται κατά την εκδίκαση αυτής και δεν αντιλέγει.

β. Ο διάδικος μπορεί να απαλλάσσεται και από την προκαταβολή του παραβόλου, εφόσον αποδεικνύεται ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).

Στην περίπτωση που η απαλλαγή από την προκαταβολή δικαστικού ενσήμου και παραβόλου επιτευχθεί με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, επιβάλλεται στο διάδικο από το αρμόδιο όργανο χρηματική ποινή που κυμαίνεται από 100 – 200 ευρώ, χωρίς να αποκλείεται η υποχρέωση καταβολής των ποσών για τα οποία έχει απαλλαγεί ούτε η ποινική του δίωξη.

γ. Για τον άπορο διάδικο που δικαιούται ευεργέτημα της πενίας, διορίζεται δικηγόρος, συμβολαιογράφος και δικαστικός επιμελητής, οι οποίοι παρέχουν νομική βοήθεια χωρίς αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

(άρθρο 25 – 32)

Κεφάλαια Δ' και Ε'

1α. Προσαρτώνται, ως Παραρτήματα, στον Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν. 4129/2013), οι μνημονευόμενοι πίνακες που εμφανίζουν την κωδικοποιούμενη νομοθεσία.

β. Στις αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου περιλαμβάνεται και η κρίση για υποθέσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 2 παρ. 19 και 20, 3 παρ. 13 και 4 παρ. 13 (υπάλληλοι Οικονομικής Επιθεώρησης, ελεγκτές Δ.Ο.Υ., Ελεγκτικών Κέντρων, Επιθεωρητές ΣΕΠΕ, προσωπικό ΣΔΟΕ κ.λπ.).

γ. Ορίζεται ότι, η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου συγκροτείται σε Ολομέλεια, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρο 33 – 35)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 1756/1988), που αφορούν σε θέματα διεύθυνσης των δικαστηρίων και υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών λειτουργών. **(άρθρα 36 – 37)**

Κεφάλαιο ΣΤ'

1. Ορίζεται ότι, η αμετάκλητη παραπομπή Βουλευτή εν ενεργεία στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου, για τις οριζόμενες αξιόποινες πράξεις, επιφέρει την αυτοδίκαιη αναστολή των συνδεομένων άμεσα με τη βουλευτική ιδιότητα ατελειών και προνομίων, η αμετάκλητη δε καταδίκη αυτού, για τα ίδια εγκλήματα, συνεπάγεται την οριστική στέρηση αυτών. **(άρθρο 38)**

2α. Καταργούνται οι μεταβατικές έδρες των ειρηνοδικείων και πταισματοδικείων των περιφερειών των πρωτοδικείων, καθώς και των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων και των πλημμελειοδικείων των περιφερειών των εφετειών της χώρας, εκτός των οριζομένων περιπτώσεων.

β. Καταργούνται, επίσης, είκοσι (20) μεταβατικές έδρες των οριζομένων διοικητικών πρωτοδικείων.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εκδίκαση των εκκρεμών υποθέσεων αρμοδιότητας των ανωτέρω δικαστηρίων. **(άρθρα 39 και 40)**

3. Συμπληρώνονται – τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 3 του ν.3226/2004, σχετικά με την παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

α. Τίθεται ανώτατο όριο δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) Ευρώ, όσον αφορά στην ετήσια αμοιβή των δικηγόρων, στους οποίους ανατίθεται η νομική βοήθεια. Το ποσό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται με υπουργική απόφαση.

β. Παρατίθενται οι περιπτώσεις, στις οποίες μπορεί να ανατεθεί σε συνήγορο νομική βοήθεια, καθ' υπέρβαση του ανωτέρω ποσού. **(άρθρο 41)**

4. Συμπληρώνονται – τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 44 του ν.3689/2008, σχετικά με το διοικητικό προσωπικό και τη διάρθρωση της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών. Ειδικότερα:

α. Συνιστώνται τρεις (3) νέες θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων.

β. Παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης τριών (3) θέσεων ΠΕ Οικονομολόγων, με το οριζόμενο αντικείμενο, με τριετή απόσπαση, από προσωπικό της Μονάδας Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (Μ.Ο.Δ. ΑΕ), κατά προτεραιότητα, ή από προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας. Η απόσπαση διενεργείται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, με κ.υ.α. και μπορεί να διακόπτεται και πριν τη λήξη του χρόνου αυτής.

γ. Το αποσπώμενο προσωπικό εξακολουθεί να λαμβάνει το σύνολο των αποδοχών του με τα πάσης φύσεως επιδόματα της οργανικής θέσης του με τις προϋποθέσεις καταβολής τους, από τον φορέα από τον οποίο αποσπάται.

δ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση, για την τροποποίηση, με π.δ/γμα, των χρήσεων στα καταστήματα του ισογείου των περιμετρικών κτιρίων του κτιριακού συγκροτήματος του Αρσακείου της στοάς του «Ορφέα» και της νέας υπό κατασκευή στοάς. **(άρθρα 42 και 43)**

5. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 17Α του ν.2523/1997 και επανακαθορίζονται θέματα σχετικά με την οργάνωση του Γραφείου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

α. Συνιστώνται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, στο εν λόγω Γραφείο: **i)** Τμήμα για την επιστημονική υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα και των εισαγγελέων που τον επικουρούν. Με την ίδια απόφαση, συνιστώνται και οι απαραίτητες θέσεις προσωπικού στο Τμήμα, που καλύπτονται με μετακίνηση προσωπικού του ανωτέρω Υπουργείου ή με απόσπαση από άλλες υπηρεσίες, η οποία δύναται να ανανεώνεται ισόχρονα,

ii) Αυτοτελές Τμήμα Γραμματείας για τη γραμματειακή και διοικητική υποστήριξη του έργου του Εισαγγελέα και των εισαγγελέων που τον επικουρούν, το οποίο στελεχώνεται με απόσπαση δέκα (10) δικαστικών υπαλλήλων όλων των κατηγοριών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

β. Ρυθμίζονται λοιπά θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του ανωτέρω προσωπικού, οι αποδοχές του οποίου βαρύνουν την υπηρεσία προέλευσής του.

(άρθρο 44)

6. Προβλέπεται η χορήγηση αναρρωτικής άδειας με αποδοχές χωρίς διακοπή, στους υπαλλήλους καταστημάτων κράτησης, οι οποίοι έχουν υποστεί βαριά παραμόρφωση ή αναπηρία λόγω εγκλημάτων βίας από πρόθεση, που τελέστηκαν στην ημεδαπή, μετά την 1-1-2010, έως τη διαπίστωση ικανότητας αυτών προς εργασία. **(άρθρο 45)**

7. Προβλέπεται η εγγραφή σχετικών πιστώσεων και στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών, με βάση τα έσοδα από δημεύσεις και από χρηματικές ποινές ή μετατροπές ποινών για τις οριζόμενες παραβάσεις, τα οποία διατίθενται αποκλειστικά για τους οριζόμενους σκοπούς (αντιμετώπιση ναρκωτικών, εκπαίδευση προσωπικού κ.λπ.). **(άρθρο 46)**

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους **6.400 Ευρώ** περίπου, από την καταβολή επιδόματος θέσης στους Προϊσταμένους των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. **(άρθρο 44)**

2. Ετήσια δαπάνη από: **α)** την αντιμετώπιση των λειτουργικών εξόδων των συνιστώμενων ειδικών περιφερειακών Υπηρεσιών με τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ'», (**άρθρο 2 παρ. 1**)

β) την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. (**άρθρο 44**)

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών κανονιστικών πράξεων (π.δ. και κ.υ.α.), κατά περίπτωση.

3. Εφάπαξ δαπάνη από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού για τη λειτουργία των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. (**άρθρο 44**)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από: **α)** την προμήθεια, εισαγωγή και κατασκευή συσκευών ή συστημάτων απενεργοποίησης ασυρμάτων τηλεπικοινωνιών, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, για συσκευές που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δημόσια ασφάλεια, άμυνα και κρατική ασφάλεια και κρατικές δραστηριότητες στον τομέα ποινικού δικαίου,

(**άρθρο 14**)

β) το διορισμό δικηγόρου, συμβολαιογράφου και δικαστικού επιμελητή για τη νομική συνδρομή άπορων διαδικών (**άρθρο 32**).

5. Εξοικονόμηση δαπάνης από: **α)** τη θέσπιση νέων ρυθμίσεων για την υπό τον όρο της ανάκλησης απόλυση κρατουμένων, (**άρθρα 12 και 13**)

β) την κατάργηση συγκεκριμένων μεταβατικών εδρών στα οριζόμενα δικαστήρια, (**άρθρα 39 και 40**)

6. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων του Δημοσίου από: **α)** τον επανακαθορισμό του παραβόλου, για την άσκηση αναστολής εκτέλεσης, στο πλαίσιο της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις, ως ποσοστού (1%) της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης, περιλαμβανομένου ΦΠΑ, (**άρθρο 22 παρ. 1**)

β) την επιβολή χρηματικής ποινής στους διαδικούς που με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, επιτυγχάνουν απαλλαγή από την προκαταβολή δικαστικού ενσήμου και παραβόλου, (**άρθρο 31 παρ. 2**)

Π. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών (ν.π.δ.δ., επιχορηγούμενο από τον κρατικό προϋπολογισμό / φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Ετήσια δαπάνη ύψους **50.000 Ευρώ**, από τη σύσταση τριών (3) θέσεων ΠΕ Οικονομολόγων στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, στην περίπτωση που δεν καλυφθούν με απόσπαση υπαλλήλων από τη ΜΟΔ ΑΕ ή από φορείς του Δημόσιου τομέα. (άρθρο 42 παρ.1)

6 Ιουνίου 2014

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Επί του σχεδίου νόμου «Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις».

Από τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου, προκαλούνται, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους **6.400 Ευρώ** περίπου, από την καταβολή επιδόματος θέσης στους Προϊσταμένους των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. **(άρθρο 44)**

2. Ετήσια δαπάνη από: **α)** την αντιμετώπιση των λειτουργικών εξόδων των συνιστώμενων ειδικών περιφερειακών Υπηρεσιών με τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης τύπου Γ'», **(άρθρο 2 παρ. 1)**

β) την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. **(άρθρο 44)**

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών κανονιστικών πράξεων (π.δ. και κ.υ.α.), κατά περίπτωση.

3. Εφάπαξ δαπάνη από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού για τη λειτουργία των συνιστώμενων Τμημάτων στο Γραφείο του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. **(άρθρο 44)**

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από: **α)** την προμήθεια, εισαγωγή και κατασκευή συσκευών ή συστημάτων απενεργοποίησης ασυρμάτων τηλεπικοινωνιών, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, για συσκευές που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δημόσια ασφάλεια, άμυνα και κρατική ασφάλεια και κρατικές δραστηριότητες στον τομέα ποινικού δικαίου,

(άρθρο 14)

β) το διορισμό δικηγόρου, συμβολαιογράφου και δικαστικού επιμελητή για τη νομική συνδρομή άπορων διαδικιών **(άρθρο 32)**.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

II. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών (ν.π.δ.δ., επιχορηγούμενο από τον κρατικό προϋπολογισμό / φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

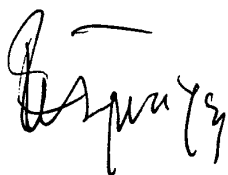
Ετήσια δαπάνη ύψους **50.000 Ευρώ**, από τη σύσταση τριών (3) θέσεων ΠΕ Οικονομολόγων στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, στην περίπτωση που δεν καλυφθούν με απόσπαση υπαλλήλων από τη ΜΟΔ ΑΕ ή από φορείς του Δημόσιου τομέα. (**άρθρο 42 παρ.1**)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών.

Αθήνα, Ιουνίου 2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

I. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

X. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ:210.77.67.533**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:**

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρείται κυρίως να θεσπιστεί ένα αυστηρότερο καθεστώς μεταχείρισης κρατουμένων, που κρίνονται ως ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την ασφάλεια της Χώρας και τη δημόσια τάξη.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

1. Τροποποιήσεις διατάξεων Ποινικού Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
2. Τροποποιήσεις πδ. 18/1989
3. Ζητήματα Ελεγκτικού Συνεδρίου
4. Θέματα Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Καταστάσεως Δικαστικών Λειτουργιών

Α: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Οι σοβαρές ελλείψεις του σωφρονιστικού συστήματος καθιστούν επιτακτική την ανάγκη προώθησης δομικών αλλαγών μέσω της υιοθέτησης αποτελεσματικών μέτρων αφενός για τη διασφάλιση της ζωής και σωματικής ακεραιότητας των κρατούμενων και του σωφρονιστικού προσωπικού και αφετέρου για την προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων.

Επιδιώκεται να θεσπιστεί ένα αυστηρότερο καθεστώς μεταχείρισης κρατούμενων στα καταστήματα κράτησης Α' και Β' τύπου, οι οποίοι κρίνονται ως ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη, χωρίς ωστόσο να γίνεται η παραμικρή υποχώρηση σε επίπεδο τυπικής και ουσιαστικής νομιμότητας.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής.

Οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις επηρεάζουν άμεσα τους κρατούμενους στα καταστήματα κράτησης Α' και Β' τύπου, οι οποίοι κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών.

Η κύρια νομοθετική ρύθμιση αποτελεί τη λογική συνέχεια προηγούμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας, με την οποία θεσπίστηκε ο Γ' τύπος καταστημάτων κράτησης (άρθρο 20 παρ. 1 Ν. 3772/2009, ΦΕΚ Α 112/10-7-2009), καθώς έρχεται να ρυθμίσει θέματα που άπτονται του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας του.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της.

Σύμφωνα με τη νέα παράγραφο 7 του άρθρου 72 του ν. 2776/1999 απαιτείται απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Απαιτείται προεδρικό διάταγμα για την κατάρτιση Κανονισμού Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας στα καταστήματα κράτησης Γ' τύπου. Εν συνεχεία, με τη νέα παράγραφο του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και με την αντικατάσταση της παραγρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 2518/1997 απαιτείται ΚΥΑ. Τέλος, με τη νέα παράγραφο του άρθρου 2 του ν. 2073/1992 προβλέπεται η έκδοση προεδρικού διατάγματος με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση.

Καμία κατηγορία

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς.

Καμία επίδραση

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους».

Κανένα κόστος

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων.

Καμία επίδραση

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Καμία επίδραση

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους».

Κανένα διοικητικό βάρος

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Κανένα κόστος

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση.

-

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία.

-

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά.

Η βασική ρύθμιση σχετικά με τα καταστήματα κράτησης αποσκοπεί στη διασφάλιση της σωματικής ακεραιότητας των κρατούμενων αφενός και αφετέρου στην προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας από ιδιαίτερα επικίνδυνους κρατούμενους.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία.

-

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση.

Παρέχεται στον πολίτη η αίσθηση ασφάλειας εντός του κράτους δικαίου μέσα από την αυστηρότερη μεταχείριση ιδιαίτερα επικίνδυνων κρατούμενων.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη.

Αντιμετωπίζονται οι σοβαρές ελλείψεις του σωφρονιστικού συστήματος με την προώθηση δομικών αλλαγών στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας του.

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες.

-

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων.

Καμία συνέπεια.

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει).

-

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης.

Βελτιώνεται το σωφρονιστικό σύστημα με αυστηρότερες διατάξεις για τους ιδιαίτερα επικίνδυνους κρατούμενους.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν).

-

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση.

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Οι ρυθμίσεις σχετικά με τις φυλακές Γ' τύπου εναρμονίζονται με τις βασικές διατάξεις των άρθρων 3 (απαγόρευση βασανιστηρίων), 6 παρ.1 (δικαίωμα σε δίκαιη δίκη) και 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας.

Συναρμόδια είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και το Υπουργείο Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης.

-

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση.

-

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου,

αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη.

-

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.).

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη.

Προβλέπεται τροποποίηση των διατάξεων του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ Α' 291), ενώ οι διατάξεις σχετικά με τα καταστήματα κράτησης αποτελούν λογική συνέχεια της προηγούμενης ρύθμισης του άρθρου 20 παρ. 1 Ν. 3772/2009 (ΦΕΚ Α' 112).

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει.

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή.

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση.

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη.

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της.

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

B: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**11. Γενική Αξιολόγηση**

11.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου.

Ρυθμίζονται επείγοντα θέματα που χρήζουν αντιμετώπισης σχετικά με διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Επίσης, βελτιώνονται θέματα διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων, ενώ ρυθμίζονται θέματα κωδικοποίησης των νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση το νόμο 4129/2013.

11.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «άλλη διάταξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα.

Λόγοι βελτίωσης της διαδικασίας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων, καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων καθιστούν αναγκαίες τις επιμέρους ρυθμίσεις.

11.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μία «άλλη διάταξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Πρόκειται για ρυθμίσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με κατεπείγοντα χαρακτήρα.

11.4. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

11.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Αναφέρατε επιγραμματικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη, αιτιολογώντας τις επιλογές αυτές.

12.2. Αναφέρατε επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της και προσαρτήστε στο παρόν τις απόψεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

167

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 17 Μαρτίου 2014, με τίτλο: «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ :

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ :

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ:

ΣΥΝΟΛΙΚΑ: 208 ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ:**ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:****ΑΡΘΡΟ 9**

Προτείνεται να αποσυρθεί η παράγραφος 7 του άρθρου 9 και να διατηρηθεί το υπάρχον πλαίσιο που καθορίζει τις άδειες των κρατουμένων, την εργασία εντός φυλακής και άλλα σχετικά θέματα. Η προσπάθεια επιπλέον αυστηροποίησης της εσωτερικής ζωής στις φυλακές με βάση τις υπάρχουσες συγκυρίες θα επιφέρει τα αντίθετα αποτελέσματα αλλά και κοινωνική αναταραχή.

ΑΡΘΡΟ 10

Προτείνεται να αποσυρθεί το εν λόγω άρθρο και να παραμείνουν σε ισχύ οι διατάξεις του Ν.2721/1999 για την Εξωτερική Φρουρά Γ' τύπου, η οποία να παραμείνει υπεύθυνη για την εξωτερική και περιμετρική ασφάλεια των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου, με την αναλογική ενίσχυση της Αστυνομίας. Παράλληλα, προτείνεται να ενσωματωθεί στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο η διοικητική αυτοτέλεια της Εξωτερικής Φρουράς.

Η παράγραφος 4 προτείνεται να αναδιατυπωθεί μερικά ως εξής: Κατά την άσκηση των καθηκόντων των ανωτέρω Υπηρεσιών εφαρμόζονται αναλόγως οι παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 50 του ν. 2721/1999, τηρουμένων και των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 3169/2003 που αφορούν στην κλιμάκωση της χρήσης του πυροβόλου όπλου, εκτός κι αν η τήρηση των διατάξεων αυτών είναι μάταιη υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ή επιτείνει τον κίνδυνο θανάτου ή σωματικής βλάβης.

ΑΡΘΡΑ 11-14

Δεν έγιναν σχόλια

ΑΡΘΡΟ 15

Στην παράγραφο 1 προτείνεται η καταστροφή του γενετικού υλικού ή/και των γενετικών αποτυπωμάτων σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να γίνεται μόνο μετά την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής δίκης, καθώς τόσο ο κατηγορούμενος, όσο και οι Δικαστικές Αρχές έχουν δικαίωμα να ζητήσουν επανάληψη της ανάλυσης ή ακόμα και διενέργεια συμπληρωματικών αναλύσεων αν αυτό κριθεί αναγκαίο, από τον ίδιο ή άλλο Πραγματογνώμονα. Η εισαγωγή των γενετικών αποτυπωμάτων στο αρχείο δεδομένων θα πρέπει επίσης να γίνεται μετά την περάτωση της δίκης και την απόδειξη της ενοχής.

ΑΡΘΡΑ 16-20

Δεν έγιναν σχόλια

ΑΡΘΡΟ 21

Προτείνεται να διαγραφεί το άρθρο 21 παρ. 2, ώστε να παραμείνει ένοπλη η εξωτερική φρουρά

ΑΡΘΡΟ 23

Προτείνεται να αποσυρθεί το εν λόγω άρθρο, καθώς ο Γενικός Διευθυντής Σωφρονιστικής Πολιτικής είναι δημόσιος υπάλληλος.

170

ΑΡΘΡΑ 24-25

Δεν έγιναν σχόλια